

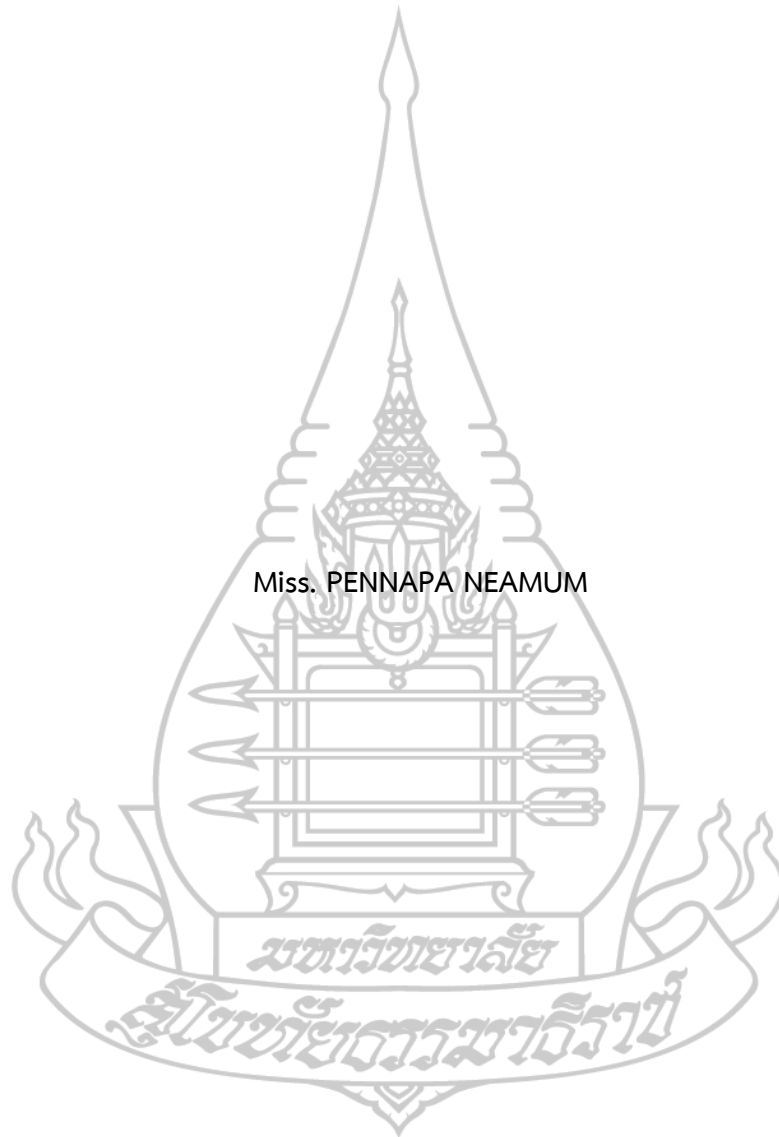
แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย
จังหวัดนนทบุรี

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารรัฐกิจ
สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2566

Guidelines for Developing Solid Waste Management in Bangkruai
Municipality, Nonthaburi Province

Miss. PENNAPA NEAMUM

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Public Administration

School of Management Science Sukhothai Thammathirat Open University

2023

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบาง
กรวย จังหวัดนนทบุรี

ชื่อและนามสกุล นางสาวเพ็ญภา เนียมอ่อม

แขนงวิชา / วิชาเอก บริหารรัฐกิจ

สาขาวิชา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญยัง

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาวิน ชินะโชติ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

ชื่อการศึกษา คั่นคว่ำอิสระ แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย
จังหวัดนนทบุรี

ผู้ศึกษา นางสาวเพ็ญภา เนียมอุ่ม รหัสนักศึกษา 2643000231

ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญยัง ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ระดับความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี (2) ระดับความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี (3) แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

การศึกษานี้เป็นวิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี กลุ่มตัวอย่างการวิจัยเชิงปริมาณ คือ คณะกรรมการชุมชน จำนวน 154 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบไม่เฉพาะเจาะจง และกลุ่มตัวอย่างการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ ผู้บริหารเทศบาลและเจ้าหน้าที่ของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองบางกรวย จำนวน 5 คน เป็นการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและการสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่า (1) ระดับความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี อยู่ในระดับ มาก ณ ระดับนัยสำคัญ .05 (2) ระดับความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี อยู่ในระดับมาก ณ ระดับนัยสำคัญ .05 (3) แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ในอนาคต มีแนวทางการจัดโครงการ “บุฟเฟ่ต์ขยะ” ด้วยการอบรมให้ความรู้ในการคัดแยกขยะ เน้นการคัดแยกขยะด้วยหลัก 3R โดยใช้ระบบการเก็บค่าธรรมเนียมขยะที่แตกต่างกัน และสร้างความร่วมมือจากผู้นำชุมชนของเทศบาลเมืองบางกรวย ภาคเอกชน บริษัท ห้างร้าน การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ร้านรับซื้อของเก่าให้มาร่วมเป็นภาคีเครือข่ายในการดำเนินการ โดยต้องจัดทำข้อตกลงร่วมกัน เพื่อให้เกิดความยั่งยืนของโครงการ

คำสำคัญ ความพึงพอใจ ความต้องการ แนวทางการพัฒนา การจัดการขยะ เทศบาลเมืองบางกรวย

Independent Study title: “Guidelines for Developing Solid Waste Management in Bangkrui Municipality, Nonthaburi Province”

Author: “Miss. PENNAPA NEAMUM”; ID: “2643000231”;

Degree: Master of Public Administration

Independent Study Advisor: Dr. Kanjana Boonyoung, Assistant Professor; Academic year: 2023

Abstract

The objectives of the study were: (1) to study the level of satisfaction in solid waste management in Bangkrui Municipality, Nonthaburi Province, (2) to study the level of waste management needs in Bangkrui Municipality Nonthaburi Province, and (3) to study guidelines for developing solid waste management in Bangkrui Municipality, Nonthaburi Province.

This study was a mixed-methods research project. The quantitative research sample consisted of 154 community committee members, selected through non-specific sampling, while the qualitative research sample included 5 officers from the Public Health and Environment Division of Bangkrui Municipality, chosen through specific selection criteria. Research tools included questionnaires and focus groups. Quantitative data analysis utilized statistics such as frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-tests, while qualitative data analysis employed content analysis methods.

The results of the study found that (1) Satisfaction levels in solid waste management in Bangkrui Municipality, Nonthaburi Province, were at a high level, significant at the .05 level of significance. (2) The level of waste management needs in Bangkrui Municipality, Nonthaburi Province, was at a high level, significant at the .05 level of significance. (3) Guidelines for developing solid waste management in Bangkrui Municipality, Nonthaburi Province, include plans for organizing the project. The "Trash Buffet" initiative involves training and educating individuals on waste separation, focusing on the 3R principles. Different waste collection systems will be employed, and cooperation will be sought from community leaders in Bangkrui Municipality, the private sector, companies, stores, and the Electricity Generating Authority of Thailand. Antique shops are invited to join as partners in the network. A memorandum of understanding (MOU) must be established to ensure the project's sustainability.

Keywords : Satisfaction, Need, Development guidelines, Waste management, Bangkrui Municipality

กิตติกรรมประกาศ

ในการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ที่สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีนั้น ได้รับความอนุเคราะห์จากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญยัง ที่ได้สละเวลาอันมีค่า ชี้แนะแนวทางในการศึกษา ให้คำแนะนำตรวจพิจารณาและติดตามกระบวนการศึกษาด้วยความเมตตาต่อผู้ศึกษาด้วยดีเสมอมา

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพล อัครชาติ กรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ ที่ได้ช่วยพิจารณาและตรวจสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ที่ให้ความกรุณาพิจารณาตรวจสอบเรื่องมือการศึกษา ขอขอบพระคุณคณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี และผู้บริหาร เจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ที่สละเวลาอันมีค่าในการตอบแบบสอบถาม และแบบสนทนากลุ่ม เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ต้องการ นอกจากนี้ ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่สาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธราช และพี่ เพื่อนทุกท่านที่ให้คำแนะนำ คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือ สำหรับการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดาและครอบครัวที่คอยเป็นกำลังใจ และให้โอกาสทางการศึกษา ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์และมีคุณค่าแก่ผู้สนใจแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอย

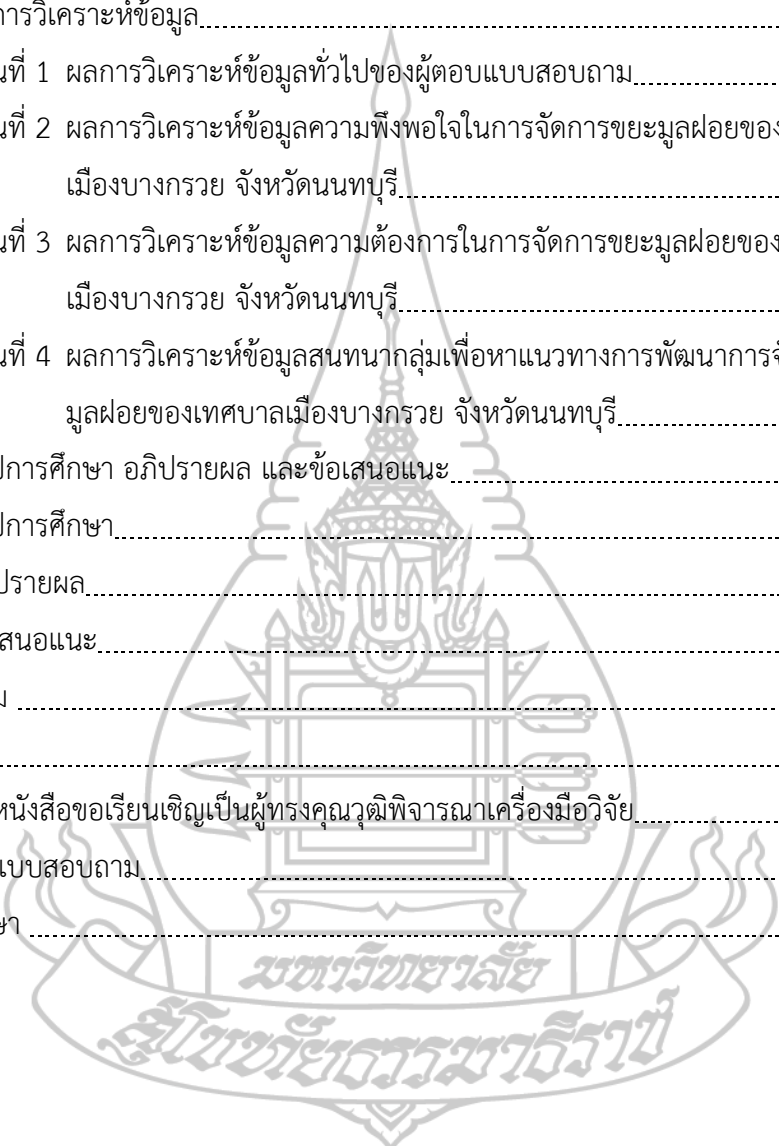
นางสาวเพ็ญภา เนียมอุ่ม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ในการศึกษา.....	3
กรอบแนวคิดการศึกษา.....	3
สมมติฐานในการศึกษา.....	4
ขอบเขตของการศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนา.....	8
แนวคิด ทฤษฎีความพึงพอใจ.....	14
แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ.....	18
แนวคิด ทฤษฎี Governance.....	24
แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2565 – 2570).....	29
ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี.....	39
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	54
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา.....	60
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	60
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	62
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	65
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	66

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	68
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล เมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี.....	72
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล เมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี.....	76
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสนทนากลุ่มเพื่อหาแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะ มูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี.....	85
บทที่ 5 สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	93
สรุปการศึกษา.....	93
อภิปรายผล.....	98
ข้อเสนอแนะ.....	103
บรรณานุกรม.....	105
ภาคผนวก.....	109
ก หนังสือขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย.....	110
ข แบบสอบถาม.....	114
ประวัติผู้ศึกษา.....	124

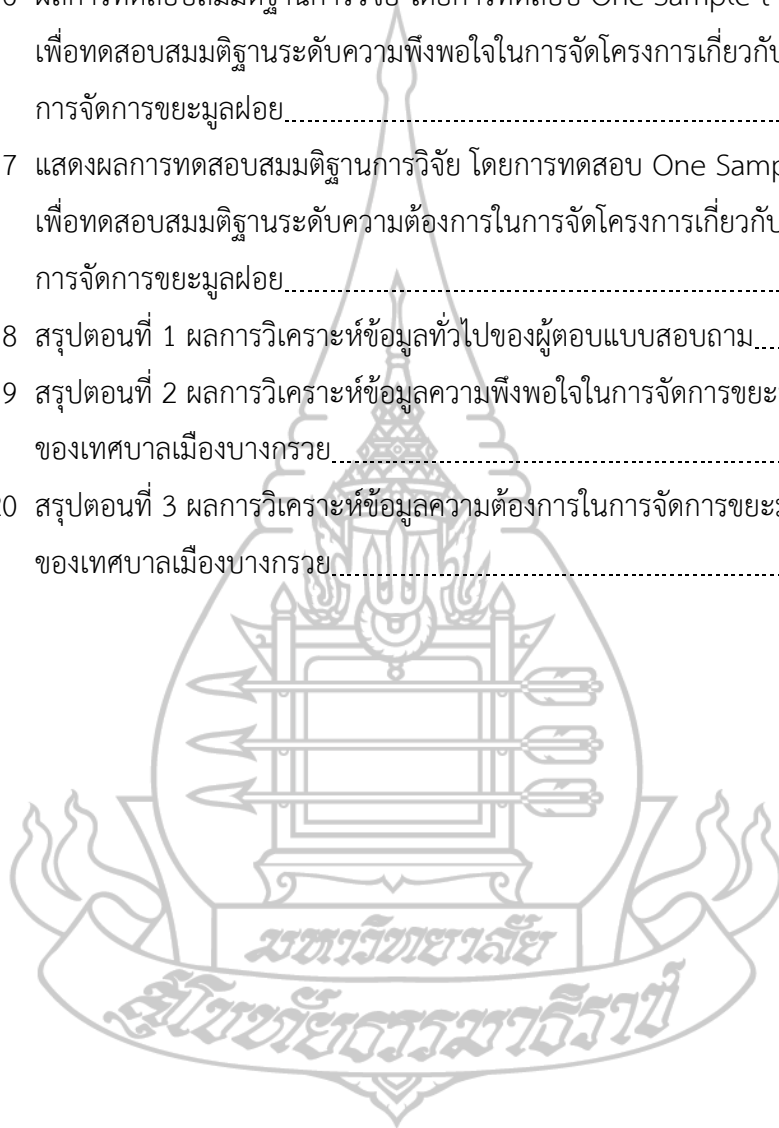

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากรย้อนหลัง 7 ปี.....	41
ตารางที่ 2.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง.....	47
ตารางที่ 3.1 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	64
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	68
ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามช่วงอายุ.....	69
ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ.....	69
ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการศึกษา.....	70
ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาอาศัยในพื้นที่... 70	70
ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามโครงการที่เคยเข้าร่วม.....	71
ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายระดับความพึงพอใจ ในการจัดการขยะมูลฝอยรายด้านและภาพรวม.....	72
ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายระดับความพึงพอใจ ในการจัดการขยะมูลฝอย ด้านการประชาสัมพันธ์โครงการ.....	73
ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายระดับความพึงพอใจ ในการจัดการขยะมูลฝอย ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่.....	74
ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายระดับความพึงพอใจ ในการจัดการขยะมูลฝอย ด้านงบประมาณ ทรัพยากรที่ใช้.....	75
ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายระดับความพึงพอใจ ในการจัดการขยะมูลฝอย ด้านระยะเวลาการจัดโครงการ.....	75
ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายระดับความต้องการ ในการจัดการขยะมูลฝอย ายมาตรการและภาพรวม.....	76
ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายระดับความต้องการ ในการจัดการขยะมูลฝอย ตามมาตรการการจัดการขยะที่ต้นทาง.....	77
ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายระดับความต้องการ ในการจัดการขยะมูลฝอย ตามมาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะ.....	78
ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายระดับความต้องการ ในการจัดการขยะมูลฝอย ตามมาตรการการพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ....	79

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการทดสอบ One Sample t-test เพื่อทดสอบสมมติฐานระดับความพึงพอใจในการจัดโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย.....	80
ตารางที่ 4.17 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการทดสอบ One Sample t-test เพื่อทดสอบสมมติฐานระดับความต้องการในการจัดโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย.....	80
ตารางที่ 4.18 สรุปตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	81
ตารางที่ 4.19 สรุปตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย.....	82
ตารางที่ 4.20 สรุปตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย.....	84

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 หลักธรรมาภิบาลและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี.....	26
ภาพที่ 2.2 ที่ตั้งสำนักงานเทศบาลเมืองบางกรวย.....	40
ภาพที่ 2.3 โครงการค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะมูลฝอยให้แก่องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดนนทบุรี.....	48
ภาพที่ 2.4 โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านสิ่งแวดล้อม, โครงการพัฒนารักษาความสะอาดในชุมชน (BCD ชุมชน).....	48
ภาพที่ 2.5 โครงการสร้างผลิตภัณฑ์จากขยะอินทรีย์, โครงการชุมชนน่าอยู่มุ่งสู่ Zero Waste.....	49
ภาพที่ 2.6 โครงการจ้างเหมาบริการบุคคลภายนอกในการรักษาความสะอาด และพัฒนาสิ่งแวดล้อมในชุมชน พื้นที่เทศบาลเมืองบางกรวย.....	49
ภาพที่ 2.7 โครงการจัดเก็บขยะชิ้นใหญ่ ของเหลือใช้.....	50
ภาพที่ 2.8 โครงการรักคุณรักษ์โลก.....	50
ภาพที่ 2.9 โครงการอบรมให้ความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และจัดการปัญหามลพิษของชุมชน.....	51
ภาพที่ 2.10 โครงการสร้างผลิตภัณฑ์และรายได้จากขยะ (น้ำมันเหลือใช้).....	51
ภาพที่ 2.11 โครงการจัดการขยะอินทรีย์อย่างยั่งยืน.....	52
ภาพที่ 2.12 โครงการขยะสร้างบุญ.....	52
ภาพที่ 2.13 โครงการประกวดชุมชนต้นแบบด้านการบริหารจัดการมูลฝอย.....	53

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันขยะมูลฝอยเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญของทุกประเทศทั่วโลก เนื่องจากความหนาแน่นของประชากรที่เพิ่มขึ้น การประกอบอาชีพ สภาพทางเศรษฐกิจที่มีการขยายตัว การผลิตสินค้าและบรรจุภัณฑ์ที่เลือกใช้วัสดุที่กำจัดได้ยาก มีองค์ประกอบที่ซับซ้อน การดำเนินงาน จัดการมูลฝอยในประเทศไทยยังขาดประสิทธิภาพ เนื่องจากขาดแคลนงบประมาณ ขาดบุคลากรที่มี ความรู้ความเข้าใจในการจัดการที่เหมาะสม อีกทั้งประชาชนขาดจิตสำนึกไม่เห็นความสำคัญในการ คัดแยกขยะมูลฝอยและของเสีย ผลกระทบจากขยะมูลฝอยเกิดขึ้นตั้งแต่การทิ้งที่แหล่งกำเนิดของขยะมูลฝอยนั้น เช่น บ้านเรือน โรงเรียน โรงแรม ห้างสรรพสินค้า ตลาดสด ร้านอาหาร เป็นต้น หากไม่มีการจัดการที่เหมาะสมจะก่อให้เกิดปัญหาต่อสภาพแวดล้อมเป็นอย่างมาก และจะมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์ด้วย ทั้งโดยตรงและทางอ้อม เช่น ขยะมูลฝอยเป็นแหล่งอาหารและแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงนำโรค สังกลิณเหม็นเน่าจากขยะที่ซึมลงไปใต้น้ำใต้ดิน ทำให้เกิดมลพิษในน้ำและในดิน ขยะมูลฝอยที่ทิ้งเกลื่อนกลาดทำให้เกิดความสกปรกเป็นที่รังเกียจแก่ผู้พบเห็น นอกจากนี้ ขยะมูลฝอยที่กองทิ้งไว้นานๆ จะได้ก๊าซที่เกิดจากการหมักขึ้นได้แก่ ก๊าซชีวภาพ ซึ่งติดไฟหรือเกิดระเบิดขึ้นได้และก๊าซไข่เน่า (ก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์) ซึ่งมีกลิ่นเหม็นจากเหตุผลที่กล่าวมานี้จะเห็นว่า การจัดการขยะมูลฝอยมีความจำเป็นอย่างมากต่อการจัดการสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชนให้ดีขึ้น

จากรายงานสถานการณ์ของกรมควบคุมมลพิษในปี 2565 พบว่าปริมาณขยะมูลฝอยของทั้งประเทศเกิดขึ้นประมาณ 25.70 ล้านตัน หรือ 70,411 ตัน/วัน เมื่อพิจารณาเป็นรายจังหวัดของจังหวัดนนทบุรี พบว่าปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นอยู่ที่ 2,012 ตันต่อวัน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี 2564 อยู่ที่ 1,989 ตันต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 1.16 และหากพิจารณาขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นแต่ละวันโดยส่วนใหญ่ เป็นขยะมูลฝอยประเภทเฟอร์นิเจอร์ อุปกรณ์ประดับบ้าน หนังสือและเสื้อผ้า ถูกจัดการกันเองโดยบ้านเรือนและชุมชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลหรือพื้นที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่มีบริการเก็บขน 1.70 ล้านตัน (ร้อยละ 7 ของปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น) ถูกคัดแยกเพื่อนำกลับไปใช้ประโยชน์จากบ้านเรือนและแหล่งกำเนิด 4.00 ล้านตัน (ร้อยละ 15 ของปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น) โดยกระบวนการซาเล้งและบ้านเรือนนำไปขายให้กับร้านรับซื้อของเก่า ขยะมูลฝอยที่เหลือ

ประมาณ 20.00 ล้านตัน ถูกเก็บขนโดยรถบรรทุกเก็บขนขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเอกชน ซึ่งได้รับอนุญาตหรือมอบหมายจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการให้บริการเก็บขน แทนเพื่อไปยังสถานที่คัดแยกขยะมูลฝอยหรือสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย และขยะมูลฝอยประมาณ 4.80 ล้านตัน ถูกนำไปกำจัด ณ สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยมีขยะมูลฝอยได้รับการกำจัดอย่างถูกต้อง ประมาณ 9.80 ล้านตัน และส่วนที่เหลือประมาณ 5.40 ล้านตัน ถูกนำไปกำจัดอย่างไม่ถูกต้อง ซึ่งประเทศไทยและทั่วโลกประสบกับสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ปริมาณ ขยะมูลฝอยได้รับการกำจัดอย่างถูกต้อง ในปี พ.ศ. 2565 เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2564 สันนิษฐานได้ว่าการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีตัวเลขการกำจัดขยะมูลฝอยให้ถูกต้องตามหลัก สุขภาพเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการผ่อนคลายมาตรการควบคุมการเดินทาง รวมทั้งประชาชนเริ่ม กลับมาใช้ชีวิตนอกครัวเรือนได้ตามปกติ จึงส่งผลให้ระบบการกำจัดขยะมูลฝอยเริ่มกลับมาดำเนินการ กำจัดได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เนื่องจากประชาชนเริ่มคลายความหวาดกลัวจากสถานการณ์โรค ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้กระบวนการคัดแยกขยะมูลฝอยในครัวเรือนและระหว่างทาง รวมทั้ง ในสถานที่คัดแยกขยะมูลฝอยหรือสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น

เทศบาลเมืองบางกรวย เป็นพื้นที่ที่ประสบปัญหาเรื่องขยะมูลฝอยเช่นเดียวกับเมืองต่างๆ ซึ่งมีประชาชนร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ และประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นใน ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2565 ซึ่งจากรายงานจำนวนประชากรของท้องถิ่นในเขตจังหวัด ของสำนักงาน ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรี ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2565 มีประชากรในพื้นที่ ประมาณ 44,183 คน ภายใต้พื้นที่ 8.4 ตารางกิโลเมตร ทั้งนี้ยังไม่นับรวมจำนวนประชากรแฝง ซึ่งไม่สามารถตรวจสอบได้อีกเป็นจำนวนมาก การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรส่งผลให้ปริมาณขยะ มีปริมาณสูงขึ้น เป็นเงาตามตัวการจัดการการควบคุมขยะมูลฝอยยังมีปัญหาอย่างมาก ได้แก่ ด้านการจัดเก็บขยะไม่ทันเกิดขยะตกค้าง ทำให้เกิดปัญหามลพิษจากขยะ เนื่องจากทางเทศบาลเมือง บางกรวยมีรถยนต์บรรทุกขยะที่มักจะเสียอยู่บ่อยครั้ง อีกทั้งเจ้าหน้าที่บุคลากรด้านการเก็บขนก็ลาออก บ่อย เกิดขยะล้นถังและส่งกลิ่นเหม็นรบกวนการใช้ชีวิตประจำวันของประชาชน ส่งผลกระทบทั้งด้าน สุขภาพกายและสุขภาพใจ

จากความสำคัญและความจำเป็นของปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษามีความสนใจศึกษา ความพึงพอใจและความต้องการต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เพื่อที่จะได้ทราบระดับความพึงพอใจและความต้องการต่อการจัดการขยะมูลฝอย ซึ่งจะนำไปสู่ แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ในการศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

2.2 เพื่อศึกษาระดับความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

2.3 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

3. กรอบแนวคิดการศึกษา

จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมต่างๆ เพื่อประมวลแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสาร ตำราต่างๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอย โดยสามารถสรุปประเด็นเพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดการศึกษา ดังนี้

การศึกษาความพึงพอใจใช้กรอบแนวคิดของ Shelley โดยผู้ศึกษาแบ่งความพึงพอใจออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการประชาสัมพันธ์โครงการ 2. ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ 3. ด้านงบประมาณ ทรัพยากรที่ใช้ 4. ด้านระยะเวลาการจัดโครงการ

การศึกษาความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอย ใช้กรอบแนวคิดของแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2565-2570) โดยผู้ศึกษาแบ่งความต้องการออกเป็น 3 มาตรการ ได้แก่ 1. มาตรการการจัดการขยะที่ต้นทาง 2. มาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะ 3. มาตรการการพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ

การศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย ใช้กรอบแนวคิดของทฤษฎีการพัฒนาที่เน้นความยั่งยืน โดยผู้ศึกษาแบ่งแนวทางการพัฒนาออกเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ 1. ประเด็นเกี่ยวกับการเพิ่มความพึงพอใจในการดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย 2. ประเด็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยในอนาคต

4. สมมติฐานในการศึกษา

4.1 ระดับความพึงพอใจในการจัดโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยอยู่ในระดับมาก ซึ่งได้จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกรวย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.8)

4.2 ระดับความต้องการในการจัดโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งได้จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกรวย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.0)

5. ขอบเขตของการศึกษา

5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาความพึงพอใจในการดำเนินการตามโครงการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย ตลอดจนปัญหาและอุปสรรค และข้อเสนอแนะ และความต้องการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย เพื่อกำหนดเป็นแนวทางในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยในอนาคตให้เป็นไปได้ไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดกับทางราชการ

5.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้การศึกษาในครั้งนี้ คือ คณะกรรมการชุมชน จำนวน 250 คน และกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการแบบสุ่มตัวอย่างแบบไม่เฉพาะเจาะจง คณะกรรมการชุมชนละ 5 คน จำนวน 50 ชุมชน และเจ้าหน้าที่เทศบาลแบบเจาะจง จำนวน 4 คน

5.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

เทศบาลเมืองบางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

5.4 ขอบเขตด้านเวลา

การดำเนินการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการตั้งแต่เดือน มีนาคม 2566 – กุมภาพันธ์ 2567 รวมเป็นระยะเวลา 1 ปี

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 เพศ หมายถึง เพศของคณะกรรมการชุมชนที่ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นสถานภาพที่ได้รับมาแต่กำเนิดจำแนกเป็น 1) เพศชาย และ 2) เพศหญิง

6.2 อายุ หมายถึง อายุของคณะกรรมการชุมชนที่ตอบแบบสอบถาม มีหน่วยวัดเป็นปี

6.3 อาชีพ หมายถึง กิจกรรมหลักซึ่งคณะกรรมการชุมชนได้กระทำอันก่อให้เกิดรายได้ประจำ ซึ่งในการศึกษานี้แบ่งอาชีพออกเป็น 6 อาชีพ ได้แก่ 1) ข้าราชการ 2) พนักงานเอกชน 3) พนักงานรัฐวิสาหกิจ 4) ธุรกิจส่วนตัว 5) เกษตรกร และ 6) รับจ้าง

6.4 การศึกษา หมายถึง วุฒิ การศึกษาชั้นสูงสุดที่คณะกรรมการชุมชนผู้ตอบแบบสอบถาม ได้รับตามระบบการศึกษา ซึ่งในการศึกษานี้แบ่งการศึกษาออกเป็น 6 ระดับ ได้แก่ 1) ประถมศึกษา 2) มัธยมศึกษา 3) ปวช. 4) ปวส. 5) ปริญญาตรี และ 6) สูงกว่าปริญญาตรี

6.5 ระยะเวลาอาศัยในพื้นที่ หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่เข้ามาอาศัยในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองบางกรวย จนถึงวันที่ทำแบบสอบถาม

6.6 ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย ในการศึกษานี้ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

6.6.1 การประชาสัมพันธ์โครงการ หมายถึง การที่เทศบาลเมืองบางกรวย มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการ วันเวลาและกิจกรรมของโครงการชัดเจน มีช่องทางการประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ข้อมูลโครงการหลากหลาย มีการประชาสัมพันธ์รายละเอียดโครงการ ทำให้มีความรู้สึกร่วมใจเข้าร่วมโครงการ และการประชาสัมพันธ์สามารถสื่อสารข้อมูลให้ประชาชนรับทราบอย่างทั่วถึง

6.6.2 การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ หมายถึง เจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองบางกรวย มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สุภาพเรียบร้อยและเป็นมิตร มีความกระตือรือร้น ทำงานอย่างรวดเร็ว เต็มใจในการให้บริการ มีความรู้ในงานตามที่ได้รับมอบหมายและตามตำแหน่งหน้าที่ มีความเข้าใจในงาน ให้คำแนะนำและตอบข้อซักถามตรงกับความต้องการ และปรับปรุงและพัฒนาความรู้ในการปฏิบัติงานเสมอ

6.6.3 งบประมาณ ทรัพยากรที่ใช้ หมายถึง เทศบาลเมืองบางกรวย มีวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในโครงการอย่างเพียงพอ นำเทคโนโลยีมาใช้ทำให้การดำเนินโครงการสะดวกและรวดเร็วขึ้น และเทศบาลเมืองบางกรวยสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นต่อการดำเนินงานในกิจกรรมต่างๆ อย่างเหมาะสม

6.6.4 ระยะเวลาการจัดโครงการ หมายถึง ระยะเวลาการดำเนินโครงการจัดการขยะมูลฝอยมีความเหมาะสม สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของประชาชนในพื้นที่เทศบาลเมืองบางกรวย และระยะเวลาเริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดของโครงการจัดการขยะมูลฝอยมีความเหมาะสมสามารถดำเนินงานได้แล้วเสร็จทันเวลา

6.7 ความต้องการ หมายถึง ความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมือง บางกรวย ในการศึกษาี้ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

6.7.1 มาตรการการจัดการขยะที่ต้นทาง หมายถึง ต้องการให้มีการคัดแยกขยะ ตั้งแต่ในครัวเรือน ต้องการถังขยะที่แยกประเภทก่อนทิ้งในชุมชน ต้องการให้ชุมชนมีบทบาทในการ กำหนดระเบียบ/กฎเกณฑ์ในการจัดการขยะ และต้องการให้เทศบาลเมืองบางกรวยมีการจัดโครงการ ที่เกี่ยวกับการคัดแยกขยะที่ต้นทาง

6.7.2 มาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะ หมายถึง ต้องการให้ เทศบาลเมืองบางกรวยมีการปรับเปลี่ยนค่าธรรมเนียมในการเก็บขนและกำจัดขยะให้สูงขึ้นเพื่อให้มี จำนวนรอบการเก็บต่อสัปดาห์สูงขึ้น ต้องการให้มีการเฝ้าระวังการลักลอบทิ้งขยะในบริเวณพื้นที่ที่ เป็นทางสาธารณะ ต้องการให้เทศบาลสนับสนุนให้มีการนำขยะที่สามารถรีไซเคิลได้กลับมาเป็นวัสดุใช้ ใหม่ ต้องการการสนับสนุนจากเทศบาลเมืองบางกรวยเพื่อให้สามารถจัดการขยะให้เปลี่ยนเป็นรายได้ ได้ และต้องการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

6.7.3 มาตรการการพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ หมายถึง ต้องการการเพิ่ม รอบการเข้าเก็บขยะในชุมชน ต้องการให้มีเจ้าหน้าที่เก็บขนขยะในชุมชนเพิ่มขึ้น ต้องการให้เทศบาล ออกกฎ ระเบียบเกี่ยวกับการจัดการขยะ และกำหนดบทลงโทษ และต้องการให้เทศบาลเมือง บางกรวยทำกิจกรรมรณรงค์เพื่อให้ความรู้สร้างความตระหนักในการจัดการขยะให้กับประชาชน ในชุมชนเพิ่มขึ้น

6.8 แนวทางการพัฒนา หมายถึง ข้อเสนอแนะที่เป็นแบบแผน หรือองค์ความรู้ที่ สามารถนำมาพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ให้เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้นกว่าเดิม

6.9 ขยะมูลฝอย หมายถึง เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัสดุ ถูพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร ถัง วัสดุสัตว์ ซากสัตว์หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด

6.10 การจัดการขยะมูลฝอย หมายถึง กระบวนการ วิธีการจัดการลดปริมาณมูลฝอย การคัดแยกประเภทขยะมูลฝอย การนำกลับมาใช้ ใหม่

6.11 เทศบาลเมืองบางกรวย หมายถึง เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเทศบาล เมืองในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

7 ประโยชน์ที่ได้รับ

7.1 ทราบถึงความต้องการและระดับความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย

7.2 เป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย

7.3 ข้อเสนอเทศที่ได้รับสามารถใช้ประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาให้การดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดกับเทศบาลเมืองบางกรวย

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่เทศบาลเมืองบางกรวย ผู้ศึกษาได้ทำการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอแนวคิด ทฤษฎีและหลักการ ตามหัวข้อดังนี้

1. แนวคิด ทฤษฎีการพัฒนา
2. แนวคิด ทฤษฎีความพึงพอใจ
3. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ
4. แนวคิด ทฤษฎี Governance
5. แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2565 – 2570)
6. ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนา

1.1 ความหมายของการพัฒนา

Development นำมาใช้เป็นคำเฉพาะและใช้ประกอบคำอื่น เช่น การพัฒนาประเทศ การพัฒนาจึงถูกนำไปใช้กันโดยทั่วไปและมีความหมายแตกต่างกัน ซึ่งจำแนกออกได้ดังนี้

1. ความหมายจากรูปศัพท์ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Development แปลว่าการเปลี่ยนแปลงที่ละเล็กทีละน้อย ผ่านขั้นตอนต่างๆ เติบโตขึ้น มีการปรับปรุงให้ดีขึ้น (ปกรณ์ ปรียากร. 2538, หน้า 5) ส่วนรูปศัพท์ภาษาไทย หมายถึง การทำความเจริญ เปลี่ยนแปลงไปในทางที่เจริญขึ้น ดังนั้น การพัฒนาจึงหมายถึง การเปลี่ยนแปลงสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้เกิดความเจริญเติบโตองงามและดีขึ้นจนเป็นที่พึงพอใจ (สนธยา พลศรี.2547, หน้า2)

2. ความหมายโดยทั่วไป หมายถึง การทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่งที่ดีกว่าเดิม หรือทำให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ (ปกรณ์ ปรียากร. 2538, หน้า 5) โดยสรุปหมายถึง การเปลี่ยนแปลงสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้เกิดคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิม

3. ความหมายทางเศรษฐศาสตร์ นักเศรษฐศาสตร์ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง ความเจริญเติบโต โดยเน้นความเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจ เช่น รายได้ประชาชาติ โดยอาจสรุปได้ว่าการพัฒนาเป็นกระบวนการทางสังคม ที่ผลผลิตออกมาในรูปที่สามารถวัดได้ทางเกณฑ์เศรษฐศาสตร์ (สุนทรী โคมิน.2522, หน้า 37)

4. ความหมายทางพัฒนาบริหารศาสตร์ แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ความหมายอย่างแคบ และความหมายอย่างกว้าง ซึ่งความหมายอย่างแคบ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในตัวระบบการทำงาน ให้ดีขึ้นในด้านคุณภาพด้านเดียว ส่วนความหมายอย่างกว้าง หมายถึง เป็นกระบวนการของการเปลี่ยนแปลงในตัวระบบการกระทำด้านคุณภาพ ปริมาณและสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นไปพร้อมกัน ไม่ใช่ด้านใดด้านหนึ่ง

5. ความหมายทางเทคโนโลยี การพัฒนาหมายถึง การเปลี่ยนแปลงระบบอุตสาหกรรม การผลิตด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย หรือการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมของมนุษย์ด้วยเทคโนโลยี หรืออาจกล่าวโดยสรุปว่า หมายถึง การเปลี่ยนแปลงสังคมให้ทันสมัยด้วยความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สนธยา พลศรี. 2547, หน้า 3)

6. ความหมายทางการวางแผน เกี่ยวกับการชักชวน กระตุ้นเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ปฏิบัติตามแผนและโครงการอย่างจริงจังตามลำดับขั้นตอนเป็นวงจรไม่มีสิ้นสุด อ้างถึงในอัจฉรา โพธิยานนท์ (2539, หน้า 11) การพัฒนาเป็นหน้าที่ของการวางแผนและการจัดการ โดยการ พัฒนา จะเกิดขึ้นด้วยการวางแผนที่ดี มีการจัดการอย่างเป็นระบบและดำเนินการไปอย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ โดยสรุปอาจกล่าว การพัฒนา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการเตรียมการของมนุษย์ไว้ล่วงหน้า ในลักษณะของแผนและโครงการบริหารให้เป็นไปตามแผนและโครงการตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้

7. ความหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติ หมายถึง การชักชวนหรือการกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ปฏิบัติตามแผนและโครงการเป็นลำดับขั้นตอนต่อเนื่องเป็นวงจรไม่มีสิ้นสุดโดยจะเป็นความหมายต่อเนื่องจากการวางแผนโดยมุ่งเน้นการนำแผนและโครงการไปดำเนินการอย่างจริงจัง

8. ความหมายทางสังคมวิทยา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคม ได้แก่ คน กลุ่มคน ด้วยการจัดสรรทรัพยากรของสังคมให้ยุติธรรมและมีประสิทธิภาพ และหมายถึง การเปลี่ยนแปลงทัศนคติของคนต่อชีวิตและการทำงาน ซึ่งนักสังคมวิทยานับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของสังคม อาจสรุปได้ว่า คือ การเปลี่ยนแปลงมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้มีความสุขด้วยการจัดสรรทรัพยากรของสังคมให้ยุติธรรมและมีประสิทธิภาพ (สนธยา พลศรี. 2547, หน้า 5)

9. ความหมายทางด้านการพัฒนาชุมชน หมายถึง การที่คนในชุมชนและสังคม โดยส่วนร่วมได้ร่วมกันดำเนินกิจกรรมเพื่อปรับปรุงความรู้ความสามารถของตนเอง โดยนักพัฒนา

ชุมชนได้ให้ความหมายไว้คล้ายกับนักสังคมวิทยา คือ เป็นวิธีการเปลี่ยนแปลงมนุษย์และสังคมมนุษย์ให้ดีขึ้น มนุษย์ในสังคมต้องร่วมกันดำเนินงานและได้รับผลจากการพัฒนาร่วมกัน

กล่าวโดยสรุป การพัฒนา หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงของสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ดีขึ้น ทั้งด้านคุณภาพ ปริมาณ และสิ่งแวดล้อมด้วยการวางแผนโครงการและดำเนินงานโดยมนุษย์เพื่อประโยชน์แก่ตัวของมนุษย์เอง

1.2 แนวคิดทฤษฎีของการพัฒนา สามารถแบ่งได้ดังนี้

1.2.1 ทฤษฎีความทันสมัย

แนวทางการพัฒนาโดยอาศัยทฤษฎีความทันสมัย (Modernization Theory) ได้รับความนิยมในประเทศตะวันตก ในช่วงปลายสงครามโลกครั้งที่สอง เนื่องจากเมื่อใช้วิธีการวิเคราะห์ทางประวัติศาสตร์การพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ แล้วเห็นว่า ประเทศแถบยุโรปและประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งพัฒนาแล้วได้ใช้แนวทางในการพัฒนาฟื้นฟูประเทศของตนเป็นผลสำเร็จ ดังนั้นแนวความคิดการพัฒนาตามแบบจำลองดังกล่าว จึงได้แพร่กระจายได้รับการนำไปใช้เป็นกระแสหลักส่วนใหญ่เน้นการนำเอาแบบจำลองความทันสมัยเป็นองค์ความรู้สำคัญในการประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาต่างๆ ของประเทศ แนวคิดการพัฒนาตามแบบจำลองความทันสมัยนี้ เน้นการพัฒนาที่ต้องดำเนินไปพร้อมๆ กันในมิติต่างๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและระบบการเมือง กล่าวคือ

ด้านเศรษฐกิจ เน้นการพัฒนาประเทศให้กลายเป็นประเทศอุตสาหกรรม ส่งเสริมการลงทุน ให้ความสำคัญกับการลงทุนต่างประเทศ โดยมี รอสโทว์ (Walt W. Rostow : 1960) เป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อแนวความคิดการพัฒนา อาศัยทฤษฎีทางเศรษฐกิจเป็นกรอบแนวคิด มี 5 ขั้นตอน กล่าวคือ (อ้างถึงในวิภาวี พิจิตต์บัณฑิต, 2535) ขั้นแรกเรียกว่า สังคมโบราณ (The traditional society) ความเป็นอยู่ที่มีลักษณะการพึ่งพาผลผลิตทางการเกษตร พึ่งพาสภาพธรรมชาติความเป็นอยู่ของคนอาศัยแรงงานในครัวเรือน เชื้อเพลิงโซลิดเชื้อเพลิงขั้นที่สองเรียกว่า การเตรียมเพื่อทะยานขึ้น (The pre-conditions for take-off society) ประชาชนเริ่มตระหนักในความต้องการของตนเองไปสู่ชีวิตที่ดีกว่า มีการขยายตัวด้านการศึกษา ขั้นที่สามเรียกว่า การทะยานขึ้น (Take-off) เป็นขั้นที่มีความสำคัญต่อการพัฒนา มีการพิจารณาการลงทุนและการออมจากร้อยละ 5 ไปสู่ร้อยละ 10 ตามแนวคิดของรอสโทว์ การค้าและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเป็นองค์ประกอบสำคัญช่วยเร่งให้อัตราการเติบโตดีขึ้น ขั้นที่สี่เรียกว่า การเร่งรัดเข้าสู่ภาวะเศรษฐกิจที่เติบโตเต็มที่ (The drive to maturity stage) ระบบเศรษฐกิจประสบความสำเร็จ มีการนำความรู้ทางวิชาการและเทคโนโลยี เครื่องจักรกลมาใช้ในการผลิต ขั้นที่ห้าเรียกว่า การบริโภคขนาดใหญ่หรือ ขั้นอุดมโภค เป็นขั้นที่มุ่งเน้นสินค้าและบริการประเภทคงทนและถาวร (durable consumers' goods) เช่น รถยนต์ ซึ่งแนวคิดนี้นำไปใช้เป็นกรอบในกระบวนการสร้างความทันสมัยกับประเทศด้อยพัฒนาต่างๆ

ด้านสังคม พัฒนาตามแบบจำลองความทันสมัยแยกออกเป็น 2 ประเภท คือ สังคมดั้งเดิม (tradition societies) และสังคมทันสมัย (modernized societies) การพัฒนาคือ เปลี่ยนจากสังคมดั้งเดิมสู่สังคมทันสมัยโดยเลินเนอร์ (Lerner. 1958) เสนอว่าบุคลิกภาพและกระบวนการคิดของคนในสังคมมีอยู่ 3 ประการ ได้แก่ การเอาใจเขามาใส่ใจเรา (empathy) การเคลื่อนไหว (mobility) และการมีส่วนร่วมอย่างสูง (high participation)

ด้านการเมือง

โดย อัลมอนด์ (Gabrial A.Almond) และ เพาเวลล์ (C.B. Powell) กล่าวว่า มีเกณฑ์สำคัญ 3 ประการที่จะพัฒนาทางการเมืองไปสู่ความทันสมัย คือ มีการแยกแยะโครงสร้างต่างๆ ทางสังคม (structural differentiation) การมีระบบย่อยที่มีอิสระ (subsystem autonomy) และมีการรวมกลุ่มคนวัฒนธรรมต่างๆ เข้าด้วยกัน (cultural secularization)

1.2.2 ทฤษฎีการพัฒนาแบบพึ่งพา

ซานโทส (T. Dos Santos) (อ้างถึงใน บัวพันธ์ พรหมพักพิง, 2549) กล่าวว่า สาเหตุที่แท้จริงของความด้อยพัฒนาหรือการต้องพึ่งพาในกลุ่มประเทศ ไม่ได้เกิดจากแค่ความสัมพันธ์ทางประวัติศาสตร์และความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการเมืองระหว่างประเทศ แต่เกิดจากการที่โครงสร้างภายในของประเทศถูกกำหนดโดยความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่ต้องพึ่งพากันในทางเศรษฐกิจโลก แนวทางการแก้ปัญหาความด้อยพัฒนาตามความคิดมีเพียงทางเลือกเดียว คือ การหยุดความสัมพันธ์เชิงพึ่งพากับประเทศที่พัฒนาแล้วหรือประเทศผู้มั่งคั่งเพื่อลดผลกระทบของประเทศด้อยพัฒนานั้นๆ

1.2.3 ทฤษฎีการพัฒนาที่เน้นการกระจายรายได้ควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจ

(Redistribution with Growth) เป็นแนวคิดสำหรับประเทศด้อยพัฒนาหรือประเทศล้าหลังที่มุ่งให้กลุ่มประชากรที่เสียเปรียบในทางเศรษฐกิจได้รับผลประโยชน์จากการเติบโตทางเศรษฐกิจภายในโครงสร้างทางเศรษฐกิจ และสังคมที่เป็นอยู่โดยไม่จำเป็นต้องมีการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม ในระยะแรกการลงทุนเพื่อการพัฒนาประเทศเป็นไปอย่างกระจุกตัว ด้วยภาคเศรษฐกิจที่มีขนาดเล็ก และผลิตสินค้าขั้นปฐม ซึ่งมีปัจจัยที่ส่งเสริมการกระจุกตัว ได้แก่ ความจำกัดในการเข้าถึงสินเชื่อ โอกาสทางการศึกษา แต่ในทางปฏิบัติกลับพบว่า คนจนไม่ได้มีส่วนร่วมในผลประโยชน์อย่างเท่าเทียม จึงเสนอว่า การพัฒนาประเทศจะต้องมุ่งแก้ไขปัญหาความยากจนให้แก่กลุ่มคนต่างๆ เช่น ชวนา คนว่างงาน

1.2.4 ทฤษฎีการพัฒนาที่เน้นความจำเป็นขั้นพื้นฐาน (Basic minimum Need Approach)

การพัฒนาจะต้องมุ่งไปที่คน ไม่ใช่การเติบโตทางเศรษฐกิจ เพราะคนและคุณภาพชีวิตของคน คือสิ่งสำคัญที่สุดที่ต้องพัฒนา ต้องใช้วิธีการพัฒนาหลายด้าน โดยมีเป้าหมายเพื่อขจัดความยากจนและการว่างงาน มุ่งให้เกิดความเสมอภาคในการกระจายการบริการขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้องค์ประกอบ

ขั้นพื้นฐาน ได้แก่ 1) สุขภาพและเงื่อนไขทางประชากรต่างๆ 2) อาหารและสารอาหาร 3) การศึกษา 4) เงื่อนไขการทำงานและสภาพการจ้างงาน 5) การบริโภคและการออม 6) การคมนาคม 7) ที่อยู่อาศัย รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกภายในบ้าน 8) เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม 9) การพักผ่อนหย่อนใจ และ 10) สวัสดิการทางสังคม

1.2.5 ทฤษฎีการพัฒนาที่เน้นความยั่งยืน (Sustainable Development)

เป็นแนวคิดที่เกิดจากการประชุม Brundthland commission มุ่งแก้ปัญหาการพัฒนาที่ถูกครอบงำด้วยกระบวนทัศน์เน้นเศรษฐกิจเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา เกิดจากการขยายตัวทางการผลิตอย่างรวดเร็ว การใช้ทรัพยากรธรรมชาติแบบไร้การวางแผน เกิดการแย่งชิงทรัพยากรซึ่งเป็นพฤติกรรมการผลิตและบริโภคที่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ เมื่อเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทำให้คนจนและคนยากไร้ต้องบุกเบิกใช้ทรัพยากรธรรมชาติ แนวคิดนี้เกิดขึ้นเพื่อที่จะพิทักษ์และคุ้มครองธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดำรงอยู่ยั่งยืนยาวนาน เพื่อตอบสนองความจำเป็นในความอยู่รอด มีหลักการพื้นฐานที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ 1) การให้ความสำคัญสูงสุดแก่คุณค่าสิ่งแวดล้อม อันเป็นมิติแห่งความยั่งยืนของระบบนิเวศ 2) การขยายมิติเวลาไปสู่อนาคต ซึ่งเป็นมิติแห่งการมีวิสัยทัศน์ที่ยาวไกล และ 3) ความยุติธรรม อันเป็นมิติแห่งความยั่งยืนทางเศรษฐกิจและสังคม สรุปได้ว่า การพัฒนาสังคมจะต้องยึดคนเป็นศูนย์กลาง จุดมุ่งหมายของการพัฒนา คือ การขจัดความยากจนที่แท้จริง การกระจายความยุติธรรมและการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน (สุภางค์ จันทวานิชและวิศนี ศิลตระกูล, 2539) ซึ่งแนวทางการพัฒนาเพื่อความยั่งยืนได้ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 โดยภาพรวมมุ่งให้เกิดการดำเนินงานในด้าน 1) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2) การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติของประเทศให้มีความอุดมสมบูรณ์เพื่อความสมดุลของระบบนิเวศ 3) การอนุรักษ์ฟื้นฟูและรักษาสภาพแวดล้อมชุมชนศิลปวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยว 4) การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ความสำคัญการลดมลพิษ ทฤษฎีการพัฒนาแบบยั่งยืน เป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาที่พยายามคงภาวะความสมดุลระหว่างมิติด้านเศรษฐกิจกับสังคมและสิ่งแวดล้อมในระบบเปิด โดยพยายามคงระดับการเติบโตของระบบเศรษฐกิจให้สัมพันธ์กับความพยายามในการคงสภาพให้เกิดความเท่าเทียมกันทางสังคม

ปัจจุบันได้มีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ได้กำหนดทิศทางให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่างๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด 4 ประการ ดังนี้

1) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผลความพอประมาณ ภูมิคุ้มกันบนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับ

สถานการณ์และเงื่อนไขระดับประเทศและระดับโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคมและทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศให้มีความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุลในมิติต่างๆ ทั้งความสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนและพื้นที่ และความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัยองค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

2) การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน 3 ระดับ ประกอบด้วย 1) การพร้อมรับ หรือ ระดับ “อยู่รอด” ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชนประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิต รวมถึงการสร้างความพร้อมในทุกระดับในการรับมือกับสภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้นให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว 2) การปรับตัว หรือ ระดับ “พอเพียง” ในการปรับเปลี่ยนปัจจัยที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชน พื้นที่ และประเทศ และ 3) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “ยั่งยืน” ในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคคลและสังคมในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

3) เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสที่จะใช้ศักยภาพของตนในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี และการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

4) การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการและการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

สรุปจากแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนา ผู้ศึกษาสามารถนำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดของการศึกษา โดยใช้แนวคิดทฤษฎีการพัฒนาที่เน้นความยั่งยืน แบ่งแนวทางการพัฒนาออกเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ 1. ประเด็นเกี่ยวกับการเพิ่มความพึงพอใจในการดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย 2. ประเด็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยในอนาคต

2. แนวคิด ทฤษฎีความพึงพอใจ

2.1 ความหมายของความพึงพอใจ

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546) ได้ให้ความหมายของคำว่า ความพึงพอใจ หมายถึง รัก ชอบใจ

วิรุฬ พรรณเทวี (2542 อ้างถึงในประกายดาว ไคร้มา. 2561) ได้ให้ความหมาย ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึก ภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งหนึ่งอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดีจะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตนตั้งใจไว้ว่ามีมากหรือน้อย

น้ำลิน เทียมแก้ว (2558) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่างๆ ซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจ ส่งผลให้มีทัศนคติที่ดีเมื่อได้รับการตอบสนองตามความต้องการของตนเอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, สถาบันวิจัยและพัฒนา (2557, น. 5) (อ้างถึงในประกายดาว ไคร้มา. 2561) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึก หรือเจตคติที่ดี หรือความรู้สึกที่มีความสุขของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่อได้รับการตอบสนองตามที่ตนเองต้องการ

สุทธิชาติ อามาตย์หิน (2543, หน้า 11 อ้างถึงใน รังสรรค์ ฤทธิ์ผาด, 2550, หน้า 16) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจของผู้รับบริการโดยแบ่งออกเป็น 2 นัย คือ

1. ความหมายที่ยึดสถานการณ์การซื้อหลัก ให้ความหมายว่า “ความพึงพอใจเป็นผลที่เกิดขึ้น เนื่องจากการประเมินสิ่งที่ได้รับภายหลังสถานการณ์หนึ่ง”

2. ความหมายที่ยึดประสบการณ์เกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าเป็นหลัก ให้ความหมายว่า “ความพึงพอใจเป็นผลที่เกิดขึ้นเนื่องจากการประเมินภาพรวมทั้งหมดของประสบการณ์หลายอย่าง เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือการบริการในระยะหนึ่ง” และได้ให้ความหมายคำว่า ความพึงพอใจของผู้บริโภค หมายถึง ภาวะการณแสดงออกที่เกิดจากการประเมินประสบการณ์ซื้อและการใช้สินค้าและบริการ และได้อธิบายความหมายเพิ่มเติมว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ภาวะที่แสดงออกถึงความรู้สึก

ในทางบวกที่เกิดขึ้นจากการประเมินเปรียบเทียบประสบการณ์ได้รับบริการที่ตรงกับสิ่งที่ลูกค้าคาดหวังหรือดีกว่าความคาดหวังของลูกค้าในทางตรงกันข้าม ความไม่พึงพอใจ หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึกในทางลบที่เกิดจากการเปรียบเทียบประสบการณ์ ได้รับบริการที่ต่ำกว่าความคาดหวังของลูกค้า

ธีรกิติ นวรัตน์ ณ ออยุธยา (2547) ได้กล่าวถึงแนวคิดแนวคิดความพึงพอใจของลูกค้าว่า ความพึงพอใจของลูกค้าจะเกิดจากประสบการณ์จากการให้บริการอย่างเต็มที่จนสุดความสามารถ ลูกค้าจะรู้สึกว่าคุณค่าที่ได้มาใช้บริการความพึงพอใจสำหรับการบริการนั้นสร้างได้ยากกว่าสินค้า เนื่องจากคุณภาพของสินค้าที่เป็นสิ่งที่พัฒนามาแล้วอยู่หนึ่งไม่เปลี่ยนแปลงแต่คุณภาพการบริการขึ้นกับพนักงาน ซึ่งแปรเปลี่ยนไปตามอารมณ์และสถานการณ์ต่างๆ หรือลูกค้าที่มาใช้บริการบางรายอาจมีความต้องการเฉพาะที่มากเกินไปความต้องการที่พนักงานจะให้บริการได้อย่างเต็มที่ จึงทำให้เกิดความไม่พอใจ ดังนั้น ปัจจัยหลักในการสร้างความพึงพอใจมี 3 ประการ ดังนี้

1. ผู้รับบริการมีความต้องการและความคาดหวังสำหรับการบริการที่แตกต่างกันไปในแต่ละคน รวมทั้งความต้องการนั้นยังเปลี่ยนไปสำหรับการบริการแต่ละครั้ง
2. ผู้ให้บริการความพึงพอใจของลูกค้ามีผลจากความรู้ความสามารถความพร้อมในด้านกายและอารมณ์ในขณะที่ให้บริการรวมถึงความเต็มใจในการให้บริการให้บริการของพนักงาน
3. สภาพแวดล้อมอื่นๆ ตัวอย่างเช่น อากาศแสงแดด เก้าอี้โต๊ะ สิ่งเหล่านี้มีผลต่อความพึงพอใจของลูกค้าที่มารับประทานอาหาร หรือเข้ามาใช้บริการในสถานที่ที่มาใช้บริการ ยิ่งไปกว่านั้นความพึงพอใจของลูกค้ายังมีผลจากจำนวนลูกค้าที่มาใช้บริการด้วยแถวที่ยาวเหยียดของธนาคารในวันศุกร์ย่อมสร้างความไม่อยากใช้บริการ หรือหากจำเป็นต้องใช้บริการธนาคารในวันนั้นลูกค้าจะมีแนวโน้มของความไม่พอใจสูงกว่าปกติสิ่งที่ทำได้คือต้องจัดการแถวอย่างมีประสิทธิภาพ

กัลธิมา เหลืองอร่าม, นิธิวดี เหลืองอ่อน และปัญญา มั่นบำรุง (2545, หน้า 18) ได้กล่าวถึง ความพึงพอใจต่อการให้บริการและการจูงใจว่าบุคคลส่วนใหญ่เข้าใจว่าเป็นสิ่งเดียวกันซึ่งในความเป็นจริงแล้วความพึงพอใจเป็นความรู้สึกต่อการให้บริการ ส่วนการจูงใจมาใช้บริการนั้นเป็นผลที่เกิดจากความรู้สึก ซึ่งกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมการใช้บริการความแตกต่างที่เห็นได้ชัดเจน คือ ความพึงพอใจ เป็นทัศนคติที่มีต่อการให้บริการของบุคคลในองค์กรเป็นเป้าหมาย แต่แรงจูงใจนั้นมีจุดหมาย อย่างไรก็ตาม ทั้งสองเรื่องไม่สามารถแยกออกจากกันได้อย่างชัดเจนด้วยเหตุผลสองประการ

2.2 แนวคิด ทฤษฎีความพึงพอใจ

Shelley (1975, pp.252-268) ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ สรุปได้ว่าเป็นความรู้สึก 2 แบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้ว ทำให้ความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับและความสุขนี้สามารถทำ

ให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ส่วนความรู้สึกทางลบ คือ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นแล้ว ทำให้ไม่มีความสุข

ความรู้สึกทางบวก ความรู้สึกทางลบ และความสุข มีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อน และระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้เรียกว่า ระบบความพึงพอใจ โดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้น เมื่อระบบความพึงพอใจมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าความรู้สึกทางลบ ความพึงพอใจสามารถแสดงออกมา ในรูปของความรู้สึกทางบวกแบบต่างๆ ได้ และความรู้สึกทางบวกนี้ ยังเป็นตัวช่วยให้เกิดความพอใจ เพิ่มขึ้นอีกได้

สิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึก ความคิดเห็นหรือความพึงพอใจแก่มนุษย์ ได้แก่ ทรัพยากร (Resource) สิ่งเร้า (Stimuli) การวิเคราะห์ระบบความพึงพอใจ คือ การศึกษาว่า ทรัพยากรหรือสิ่งเร้าแบบใดเป็นที่ต้องการในการที่จะทำให้เกิดความพึงพอใจและความสุข และความพึงพอใจจะเกิดขึ้น ได้มากที่สุด เมื่อมีทรัพยากรทุกอย่างที่เป็นที่ต้องการครบถ้วน

2.3 ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement theories)

มานพ พุ่มจิตร ได้อธิบายทฤษฎีการเสริมแรงของสกินเนอร์ (Skinner) ในสื่อออนไลน์ GotoKnow ไว้ว่า การเสริมแรง หมายถึง การทำให้ผู้ทำพฤติกรรมเกิดความพึงพอใจ เมื่อทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งแล้ว เพื่อให้ทำพฤติกรรมนั้นซ้ำๆ อีก การทำให้ผู้ทำพฤติกรรมเกิดความพึงพอใจทำได้โดยให้ตัวเสริมแรง (Reinforcer) ประเภทของการเสริมแรง แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การเสริมแรงบวก คือ การให้ตัวเสริมแรงบวก เมื่อทำพฤติกรรมที่กำหนด (ต้องการ) แล้ว เช่น ทำงานเสร็จแล้วได้รับค่าจ้าง ทำงานเป็นพฤติกรรมที่กำหนด เงินค่าจ้างเป็นตัวเสริมแรงบวก

2. การเสริมแรงลบ คือ การให้ตัวเสริมแรงลบ เมื่อทำพฤติกรรมที่กำหนด (ต้องการ) แล้ว เช่น เมื่ออยู่ในห้องที่อบอ้าวเราจะเปิดหน้าต่าง เปิดหน้าต่างเป็นพฤติกรรมที่กำหนด หายอบอ้าวเป็นตัวเสริมแรงลบ

ส่วนการเสริมแรงทำได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. เสริมแรงต่อเนื่อง คือ เสริมแรงทุกครั้งที่ทำพฤติกรรมถูกต้อง เหมาะสมกับการเรียนรู้พฤติกรรมใหม่

2. เสริมแรงเป็นบางครั้ง เหมาะสำหรับการรักษาพฤติกรรมที่เรียนรู้แล้วไว้ โดยไม่จำเป็นต้องมีการเสริมแรงทุกครั้ง

2.4 ทฤษฎีสองปัจจัย

เฟรดอริค เฮอร์สเบิร์ก (Frederick Herzberg) ได้คิดค้นทฤษฎีสองปัจจัย (อ้างใน ธนชพร กบิลฤทธิวัฒน์, 2557) โดยกล่าวว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมของมนุษย์มี 2 อย่าง คือ

1. ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factors) เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดการจูงใจในการทำงานอย่างแท้จริง ได้แก่ ความรับผิดชอบในงาน การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง การยอมรับนับถือ และโอกาสที่จะก้าวหน้าในการทำงาน

2. ปัจจัยสุขอนามัย (Hygiene Factors) ปัจจัยเหล่านี้เป็นปัจจัยที่จำเป็นต้องมีในองค์กร หากไม่มีจะทำให้ลูกจ้างหรือพนักงานเกิดความไม่พอใจในการทำงาน ได้แก่ เงินเดือน การควบคุมบังคับบัญชา สภาพแวดล้อมขององค์กร และความมั่นคงในงาน เป็นต้น หากขาดการกำหนดสิ่งเหล่านี้ให้แก่ลูกจ้าง หรือคนงานอย่างเหมาะสมอาจจะทำให้เกิดการละทิ้งงานหรือการเลิกทำงานได้

ตามแนวคิดของเฮิร์สเบอร์ก จะเห็นได้ว่า “ผลตอบแทน” เป็นสิ่งที่สามารถใช้ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้การทำงานของคนได้ หากกำหนดผลตอบแทนไม่เหมาะสมหรือไม่ยุติธรรมจะทำให้พนักงานไม่พอใจและลาออกไปในที่สุด

2.5 ทฤษฎีแรงจูงใจของฟรอยด์ (Freud's Theory of Motivation)

โดย ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ได้กำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ที่แสดงออกมาตามความต้องการ ว่าประกอบด้วย แรงจูงใจ และบุคลิกภาพ ซึ่งจะมีสิ่งที่กำหนดบุคลิกภาพและพฤติกรรม ดังนี้

1. อีต (Id) เป็นส่วนที่แสดงพฤติกรรมออกมาตามความต้องการขั้นพื้นฐานที่เป็นจริงของมนุษย์โดยไม่มีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับค่านิยมของสังคม พฤติกรรมที่เกิดจากอีต (id) อาจจะมีดีหรือไม่ดีก็ได้ เช่น ความต้องการทางเพศ ความก้าวร้าว ความพอใจ ฯลฯ

2. อีโก้ (Ego) เป็นความต้องการได้รับการยกย่อง ความภาคภูมิใจ ความเคารพในสถานภาพของบุคคล อีโก้ คือการควบคุมด้วยเหตุผลของมนุษย์เพื่อรักษาความสมดุลจากความต้องการเป็นการแสดงพฤติกรรมออกมาให้เหมาะสมกับกาลเทศะด้วยเหตุผลที่เป็นจริง เช่น การเดินทางท่องเที่ยว ฯลฯ

3. ซุปเปอร์อีโก้ (Superego) เป็นการแสดงพฤติกรรมออกมาตามค่านิยมของสังคมและมาตรฐานของศีลธรรม ซุปเปอร์อีโก้จะรับไว้และปฏิบัติตาม สิ่งสำคัญคือ ซุปเปอร์อีโก้มีหน้าที่ยับยั้งการกระทำ การแสวงหาความพอใจของบุคคลให้ปฏิบัติตามข้อบังคับของสังคม

สรุปจากแนวคิด ทฤษฎีความพึงพอใจ ผู้ศึกษาสามารถนำแนวคิดของ Shelley มาใช้เป็นการรอบแนวคิดของการศึกษาโดยแบ่งความพึงพอใจการจัดการขยะมูลฝอยออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการประชาสัมพันธ์โครงการ 2. ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ 3. ด้านงบประมาณทรัพยากรที่ใช้ และ 4. ด้านระยะเวลาการจัดโครงการ

3. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ

3.1 ทฤษฎีลำดับความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's hierarchical theory of motivation)

โดย อับราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) ระบุว่า บุคคลมีความต้องการเรียงลำดับจากระดับพื้นฐานที่สุดไปยังระดับสูงสุด กรอบความคิดที่สำคัญของทฤษฎีนี้มี 3 ประการ คือ

1. บุคคลเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความต้องการ ความต้องการมีอิทธิพลหรือเป็นเหตุจูงใจต่อพฤติกรรม ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการสนองตอบเท่านั้นที่เป็นเหตุจูงใจ ส่วนความต้องการที่ได้รับการสนองตอบแล้วจะไม่เป็นเหตุจูงใจอีกต่อไป

2. ความต้องการของบุคคลเป็นลำดับขั้นเรียงตามความสำคัญจากความต้องการพื้นฐาน ไปจนถึงความต้องการที่ซับซ้อน

3. เมื่อความต้องการลำดับต่ำได้รับการสนองตอบอย่างดีแล้ว บุคคลจะก้าวไปสู่ความต้องการลำดับที่สูงขึ้นต่อไป

มาสโลว์ เห็นว่าความต้องการของบุคคลมี 5 กลุ่ม จัดแบ่งได้เป็น 5 ระดับจากระดับต่ำไปสูง เพื่อความเข้าใจ มักจะแสดงลำดับของความต้องการเหล่านี้ โดยภาพ ดังนี้

3.1.1 ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs)

เป็นความต้องการลำดับต่ำสุดและเป็นพื้นฐานของชีวิต เป็นแรงผลักดันทางชีวภาพ เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ที่อยู่อาศัย หากพนักงานมีรายได้จากการปฏิบัติงานเพียงพอ ก็จะสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้โดยมีอาหารและที่พักอาศัย เขาจะมีกำลังที่จะทำงานต่อไป และการมีสภาพแวดล้อมการทำงานที่เหมาะสม เช่น ความสะอาด ความสว่าง การระบายอากาศที่ดี การบริการสุขภาพ เป็นการสนองความต้องการในลำดับนี้ได้

3.1.2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs)

เป็นความต้องการที่จะเกิดขึ้นหลังจากที่ความต้องการทางร่างกายได้รับการตอบสนองอย่างไม่ขาดแคลนแล้ว หมายถึง ความต้องการ สภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยจากอันตรายทั้งทางกายและจิตใจ ความมั่นคงในงาน ในชีวิตและสุขภาพ การสนองความต้องการนี้ ต่อพนักงานทำได้หลายอย่าง เช่น การประกันชีวิตและสุขภาพ กฎระเบียบข้อบังคับที่ยุติธรรม การให้มีสภาพแรงงานความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน

3.1.3 ความต้องการทางสังคม (Social Needs)

เมื่อมีความปลอดภัยในชีวิตและมั่นคงในการทำงานแล้ว คนเราจะต้องการความรัก มิตรภาพ ความใกล้ชิดผูกพัน ต้องการเพื่อน การมีโอกาสเข้าสมาคมสังสรรค์กับผู้อื่น ได้รับการยอมรับเป็นสมาชิกในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือหลายกลุ่ม

3.1.4 ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง (Esteem Needs)

เมื่อความต้องการทางสังคมได้รับการตอบสนองแล้ว คนเราจะต้องการสร้างสถานภาพของตัวเองให้สูงเด่น มีความภูมิใจและสร้าง การนับถือตนเอง ขึ้นชมในความสำเร็จของงานที่ทำ ความรู้สึกมั่นใจในตัวเองและเกียรติยศ ความต้องการเหล่านี้ได้แก่ ยศ ตำแหน่ง ระดับเงินเดือนที่สูงงานที่ทำหาย ได้รับการยกย่องจากผู้อื่น มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในงาน โอกาสแห่งความก้าวหน้าในงานอาชีพ เป็นต้น

3.1.5 ความต้องการเติมเต็มความสมบูรณ์ให้ชีวิต (Self-actualization Needs)

เป็นความต้องการระดับสูงสุด คือต้องการจะเติมเต็มศักยภาพของตนเอง ต้องการความสำเร็จในสิ่งที่ปรารถนาสูงสุดของตัวเอง ความเจริญก้าวหน้า การพัฒนาทักษะความสามารถให้ถึงขีดสุดยอด มีความเป็นอิสระในการตัดสินใจและการคิดสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ การก้าวสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้นในอาชีพและการงาน

จากการศึกษาทฤษฎีของมาสโลว์ ได้แบ่งความต้องการเป็น 2 กลุ่ม คือ ความต้องการที่เกิดจากความขาดแคลน (deficiency needs) เป็นความต้องการระดับต่ำ ได้แก่ ความต้องการทางกายและความต้องการความปลอดภัย กลุ่มที่สองเป็นความต้องการก้าวหน้า และพัฒนาตนเอง (growth needs) ได้แก่ ความต้องการทางสังคม เกียรติยศชื่อเสียงและความต้องการเติมเต็มความสมบูรณ์ให้ชีวิต จัดเป็นความต้องการระดับสูง และอธิบายว่าความต้องการระดับต่ำจะได้รับการสนองตอบจากปัจจัยภายนอกตัวบุคคล ส่วนความต้องการระดับสูงจะได้รับการสนองตอบจากปัจจัยภายในตัวบุคคลเอง

3.2 ทฤษฎีความต้องการของแอลเดอร์เฟอร์ (ERG Theory)

NovaBizz จากสื่อออนไลน์ ได้อธิบายความต้องการที่ เคลย์ตัน แอลเดอร์เฟอร์ (Claton Elderfer) ได้ปรับปรุงตามแนวคิดของมาสโลว์ เหลือลำดับความต้องการ 3 ระดับ ดังนี้

1. ความต้องการดำรงชีวิตอยู่ (Existence Needs) คือ ความต้องการทางร่างกายและความปลอดภัยในชีวิต เปรียบได้กับความต้องการระดับต่อของมาสโลว์ ย่อโดย E

2. ความต้องการความสัมพันธ์ (Relatedness Needs) คือ ความต้องการต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทั้งในที่ทำงานและสภาพแวดล้อมอื่นๆ ตรงกับความต้องการทางสังคมตามแนวคิดของมาสโลว์ ย่อโดย R

3. ความต้องการเจริญเติบโต (Growth Needs) คือ ความต้องการภายใน เพื่อการพัฒนาตัวเอง เพื่อความเจริญเติบโต พัฒนาและใช้ความสามารถของตัวเองได้เต็มที่ แสวงหาโอกาสในการเอาชนะความท้าทายใหม่ๆ เปรียบได้กับความต้องการชื่อเสียงและการเติมความสมบูรณ์ให้ชีวิตตามแนวคิดของมาสโลว์ ย่อโดย G

ซึ่งทฤษฎี ERG และทฤษฎีลำดับความต้องการของมาสโลว์ มีความแตกต่างกัน คือมาสโลว์ อธิบายว่าบุคคลจะหยุดอยู่ที่ความต้องการระดับหนึ่งจนกว่าจะได้รับการตอบสนอง แต่ทฤษฎี ERG อธิบายว่า ถ้าความต้องการระดับนั้นยังไม่ได้รับการตอบสนอง บุคคลจะเกิดความคับข้องใจแล้วจะถดถอยลงมาให้ความสนใจในความต้องการระดับต่ำกว่าอีกครั้งหนึ่ง และทฤษฎี ERG อาจเกิดความต้องการมากกว่าหนึ่งระดับในเวลาเดียวกัน เช่น ความต้องการเงินเดือนที่สูง (E) พร้อมกับความต้องการทางสังคม (R) และความต้องการโอกาสและอิสระในการคิดตัดสินใจ (G)

3.3 ทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์ (Murray's Manifest Need Theory)

หลุยส์ จำปาเทศ (2535, น. 43) กล่าวถึงทฤษฎีของเมอร์เรย์ไว้ว่า เป็นเรื่องของความต้องการเช่นเดียวกับมาสโลว์ เสนอว่า พฤติกรรมของมนุษย์เป็นผลมาจากการกระทำทางร่างกายจิตใจและสิ่งแวดล้อม เขาจึงจำแนกบุคคลออกตามความต้องการที่เป็นผลมาจากการเรียนรู้มากกว่าการได้รับมรดก และถูกกระทบจากสิ่งแวดล้อมภายนอก ในระยะแรกเมอร์เรย์ ได้กำหนดความต้องการของคนไว้ 15 ประการ โดยแยกออกเป็นหลักใหญ่ 2 ประการ คือ

1. Vicerogenic Needs (Primary Needs) หมายถึง ความต้องการพื้นฐานด้านร่างกาย ได้แก่ อาหาร น้ำ อากาศ ความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. Psychogenic Needs (Secondary Needs) หมายถึง ความต้องการด้านจิตใจ ได้แก่ ศักดิ์ศรี ความสัมฤทธิ์ผล ความรัก ความนับถือ การก้าวร้าว การเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งต่อมาในระยะหลัง เมอร์เรย์ได้เพิ่มความต้องการของมนุษย์ไว้เป็น 20 ข้อ

2.1 Need for Abasement คือ ความต้องการที่จะยอมตาย ยอมแพ้ ยอมรับความเจ็บปวด การตำหนิ คำวิพากษ์วิจารณ์และการลงโทษ

2.2 Need for Achievement คือ ความต้องการสัมฤทธิ์ผล สามารถทำงานที่ยากได้สำเร็จ

2.3 Need for Affiliation คือ ความต้องการความรักจากเพื่อนฝูง หรือคนทั่วไป

2.4 Need for Aggression คือ ความต้องการก้าวร้าว การเอาชนะ แก้กัณฑ์ การต่อสู้อย่างรุนแรง

2.5 Need for Autonomy คือ ความต้องการเป็นอิสระ การเป็นตัวของตัวเอง

2.6 Need for Counteraction คือ ความต้องการปฏิเสธที่จะต้องรับความพ่ายแพ้

2.7 Need for Defendance คือ ความต้องการปกป้องตนเองจากการโจมตี การตำหนิ

2.8 Need for Deference คือ ความต้องการการยกย่องสรรเสริญ ให้เกียรติ
สนับสนุนจากผู้ที่เหนือกว่า

2.9 Need for Dominance คือ ความต้องการมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น หรือการสั่งให้
ผู้อื่นทำตาม

2.10 Need for Exhibition คือ ความต้องการแสดงออกให้ได้เห็น ได้ยิน

2.11 Need for Harm avoidance คือ ความต้องการหลีกเลี่ยง ความเจ็บปวด
การเจ็บทางร่างกาย ความเจ็บป่วยและความตาย

2.12 Need for Infavoidance คือ ความต้องการหลีกเลี่ยงความผิด ความอาย

2.13 Need for Nurturance คือ ความต้องการให้ความเห็นอกเห็นใจ ช่วยเหลือ
เลี้ยงดู

2.14 Need for Order คือ ความต้องการจัดสิ่งของให้เป็นระเบียบ สะอาด เรียบร้อย
ประณีต

2.15 Need for Play คือ ความต้องการสนุกสนาน อย่างไม่มีเป้าหมาย

2.16 Need for Rejection คือ ความต้องการแยกตนเองออกจากสิ่งที่ตนไม่ชอบ
ไม่ปรารถนา

2.17 Need for Sentience คือ ความต้องการมีประสบการณ์ และประทับใจใน
สิ่งที่ดีหรือสิ่งที่น่ายินดี

2.18 Need for Sex คือ ความต้องการแสดงออกและประทับใจในสัมผัสทั้ง 5

2.19 Need for Suceorance คือ ความต้องการได้รับความช่วยเหลือ ค้ำครอง
สนับสนุนและคำแนะนำจากผู้อื่น

2.20 Need for Understanding คือ ความต้องการความเข้าใจ ความเห็นอกเห็นใจ
ความต้องการเหล่านี้ ถ้าได้รับการเอื้ออำนวยจากสิ่งแวดล้อม อาจเกิดจากตัว
บุคคลโดยตรง เช่น ความมานะพยายามของตนเอง หรือจากสิ่งแวดล้อมภายนอก ก็อาจทำให้เกิด
ความพอใจที่ได้บรรลุความต้องการนั้นๆ

3.4 ทฤษฎีความต้องการของแมคคลีแลนด์

ได้เน้นความต้องการ ไว้ 3 ประการ โดยแรงขับเคลื่อนหรือแรงจูงใจ 3 ประการนั้น
ประกอบไปด้วย

1. ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ (Need for Achievement)
2. ความต้องการซึ่งอำนาจ (Need of Power)

3. ความต้องการเป็นส่วนหนึ่ง (Need for Affiliation) โดยเกิดขึ้นได้กับคนทุกเพศทุกเชื้อชาติและทุกวัย อาจเกิดในช่วงเวลาและประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ที่จะทำให้เห็นถึงความต้องการที่สร้างผลกระทบต่อพฤติกรรม โดยมีคำอธิบายทฤษฎี (ปรีดี นกุลสมปรารถนา, 2566) ดังนี้

3.1 ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ (Need for Achievement) คือ แรงกระตุ้นของบุคคลที่ต้องการบรรลุบางสิ่งในชีวิต เป็นความต้องการที่จะกระตุ้นให้คนต่อสู้เพื่อไปสู่ความสำเร็จ พวกเขาต้องการเป็นที่รู้จัก เป็นบุคคลที่โดดเด่น บางคนมีความต้องการไปสู่ความสำเร็จขั้นสูงสุด คนที่มุ่งความสนใจไปที่ความต้องการจะประสบความสำเร็จนั้น จะชอบเอาตัวเองเพื่อเข้าไปอยู่ในความความเสี่ยงสูงเพราะมันมีความท้าทาย พวกเขาไม่ชอบอะไรที่มีความเสี่ยงต่ำหรือไม่มีความเสี่ยงเลย เพราะมันดูเหมือนว่าจะกลายเป็นความสำเร็จที่มาจากโชคมากกว่าการใช้ความพยายาม คนที่ต้องการจะประสบความสำเร็จจะเรียนรู้และปรับปรุงตัวเองอย่างสม่ำเสมอ สิ่งนี้จะช่วยให้พวกเขาเรียนรู้ได้ว่าพวกเขานั้นอยู่ใกล้หรือไกลจากเป้าหมายเพียงใด พวกเขาเชื่อในโครงสร้างแบบมีลำดับขั้นเนื่องจากจะช่วยส่งเสริมความสำเร็จในการทำงาน บุคคลเหล่านี้ไม่ชอบที่จะทำงานร่วมกับคนอื่นเพราะอาจทำให้เสียเปรียบได้ สำหรับคนที่มีความต้องการจะประสบความสำเร็จนั้น จะมองว่าความพึงพอใจในความสำเร็จนั้นมีค่ามากกว่ารางวัลที่เป็นตัวเงินหรือรางวัลในรูปแบบอื่นๆ เสียอีก ลักษณะของคนที่มีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ (Need for Achievement) มีดังนี้

- 1) มีการกำหนดแผนงานและกำหนดระยะเวลาอย่างชัดเจน
- 2) ชอบฟังความคิดเห็นต่างๆ เพื่อนำมาปรับปรุงการทำงาน
- 3) ท้าทายตัวเองด้วยการตั้งเป้าหมายสูงๆ เข้าไว้
- 4) ส่วนใหญ่จะเป็นพนักงานระดับผู้จัดการขึ้นไป
- 5) ชอบความเสี่ยงอยู่เสมอ
- 6) ชอบคิดอยู่เสมอว่าตัวเองมีหน้าที่รับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาต่างๆ
- 7) ชอบทำงานคนเดียวมากกว่าการทำงานเป็นทีม

3.2 ความต้องการซึ่งอำนาจ (Need of Power) หมายถึง ความปรารถนาของแต่ละคนที่จะมีอำนาจเหนือคนอื่น การควบคุมในลักษณะนี้แสดงให้เห็นถึงความปรารถนาที่จะเปลี่ยนการตัดสินใจของบุคคลอื่น เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการและความจำเป็นของตัวเอง คนที่ต้องการอำนาจมักมีแรงกระตุ้นที่ไม่มีวันจบสิ้น เพื่อส่งเสริมชื่อเสียงและความต้องการของตนเอง คนเหล่านี้เป็นพวกที่กระหายอำนาจซึ่งมักจะให้ความสำคัญกับความคิดและมุมมองส่วนตัว และต้องการให้ผู้อื่นยอมรับในมุมมองของพวกเขา ซึ่งมี 2 ประเภท คือ

- 1) ผู้ที่เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มพลังขับเคลื่อนส่วนบุคคล จะพยายามควบคุมคนอื่นและปรารถนาที่จะได้รับการยอมรับและได้สถานะต่างๆ การแข่งขันและความท้าทายคือสิ่งที่

กระตุ้นให้พวกเขาทำผลงานได้ดีขึ้น เขาจะต้องการเป็นฝ่ายชนะเสมอและเกลียดการพ่ายแพ้ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม

2) พวกที่อยู่ในกลุ่มพลังขับเคลื่อนสถาบันหรือองค์กร จะมีระเบียบวินัยสูงและจะนำสมาชิกภายในทีมไปสู่เป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งลักษณะของคนที่มีความต้องการซึ่งอำนาจ (Need of Power) มีดังนี้

- (1) พุดอย่างตรงไปตรงมาไม่อายที่จะชี้นำใคร
- (2) มีความกล้าแสดงออก มีบุคลิกที่ชอบสั่งการ
- (3) สนุกกับการมีส่วนร่วมในกระบวนการทำงานมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
- (4) ชอบเอาชนะการโต้เถียง
- (5) ไม่กลัวการแข่งขันและพยายามเต็มที่เพื่อชัยชนะ
- (6) ขับเคลื่อนด้วยสถานะบางอย่าง
- (7) ต้องการเป็นผู้รับผิดชอบอยู่เสมอ
- (8) เป็นผู้นำดีกว่าเป็นสมาชิกในทีม

3) ความต้องการเป็นส่วนหนึ่ง (Need for Affiliation) หมายถึง ความต้องการของบุคคลที่จะมีความสัมพันธ์ทั้งระหว่างบุคคลและสังคม โดยอยากได้การยอมรับทางสังคมที่ไม่ใช่ความสำเร็จที่ใช้ผลงานเป็นตัวขับเคลื่อน แต่คือคนที่ไม่ชอบทำงานคนเดียว คนประเภทนี้ชอบการทำงานร่วมกันมากกว่า ความปรารถนาที่จะเป็นที่ชื่นชอบและได้รับการยอมรับจากผู้อื่น คนเหล่านี้ มักชอบเก็บสิ่งต่างๆ ไว้เหมือนเดิมเพราะกลัวการปฏิเสธ ตามทฤษฎีคนกลุ่มนี้จะหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนและมีความเสี่ยงสูง ลักษณะของคนที่มีความต้องการเป็นส่วนหนึ่ง (Need for Affiliation) มีดังนี้

- (1) เป็นคนที่สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (2) ชอบงานที่มุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนา
- (3) คาดหวังที่จะสร้างความสัมพันธ์ในการทำงานให้ได้มากที่สุด
- (4) พยายามอย่างเต็มที่เพื่อรักษาความสัมพันธ์อันดี
- (5) มีแนวโน้มที่จะสร้างสังคมมากกว่าการสร้างความสัมพันธ์ส่วนบุคคล
- (6) ต้องการความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน
- (7) ไม่ชอบความเสี่ยงใดๆ
- (8) อยากเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและสังคม ไม่อยากอยู่โดดเดี่ยว
- (9) ชอบอยู่กับผู้คนที่ทำงานได้ดีหากเป็นงานกลุ่ม

สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำแนวคิด ทฤษฎีลำดับความต้องการของอับราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) มาเป็นแนวทางในการศึกษา เมื่อเกิดความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรีแล้ว ยังมีความต้องการ

สิ่งใดอีกในการจัดการขยะมูลฝอย ตามโครงการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอย เพื่อนำไปสู่แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยต่อไป

4. แนวคิด ทฤษฎี Governance

ธรรมาภิบาล หรือที่ศัพท์บัญญัติราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง “วิธีการปกครองที่ดี” โดยนักวิชาการมองว่า ธรรมาภิบาลเป็นเรื่องของการเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการภาครัฐจากรูปแบบเดิม คือ ระบบราชการไปสู่การผสมผสานค่านิยม NPM และ NPS เข้าด้วยกันโดยมีค่านิยม OPM เป็นรากฐาน เนื่องจาก ธรรมาภิบาลก็คือ การลดบทบาทของรัฐบาลส่วนกลางให้น้อยลง และอาศัยเครือข่ายขององค์การรูปแบบอื่นมาช่วยแบ่งเบาภาระเพื่อให้กลับมามีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่สูงขึ้น (ปกรณ ศิริประกอบ, 2565, น. 261)

Governance การจัดการปกครอง เป็นคำศัพท์ที่เกิดขึ้นพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงบทบาทของรัฐบาล ช่วงทศวรรษ 1990 เป็นการวางแนวทางและจัดความสัมพันธ์ในการปกครองของภาครัฐให้ระบบการเมืองเปิดกว้าง และกระจายอำนาจ ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองมากขึ้น เปลี่ยนจากอำนาจที่รวมศูนย์กลางอยู่ที่รัฐบาลกระจายไปตามท้องถิ่น และลดขนาดของภาครัฐให้เล็กลงเพื่อความคล่องตัว (เอก ตั้งทรัพย์วัฒนา, 2550, น. 134-135)

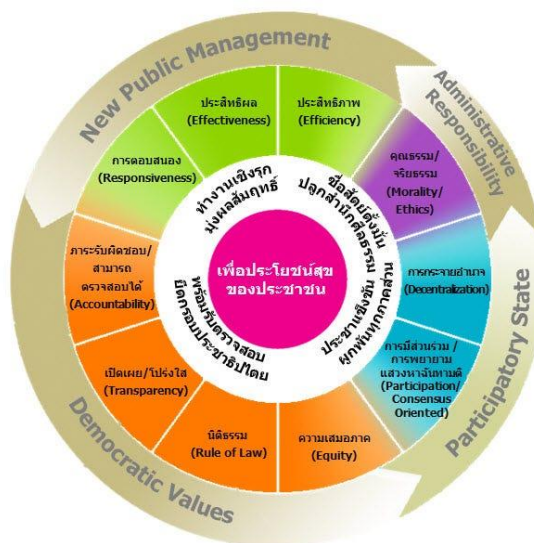
Rhodes (1997) กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการปกครอง (Governance) คือ เป็นการเปลี่ยนความหมายของการปกครอง (Government) และเป็นกระบวนการเปลี่ยนเงื่อนไขข้อบังคับและวิธีการใหม่ในการปฏิบัติต่อสังคม โดยแบ่งการจัดการปกครอง เป็น 6 ลักษณะ คือ

1. การลดขนาดภาครัฐให้เล็กลง
2. การสร้างภาคีการจัดการปกครองเพื่อทำการตรวจสอบและควบคุม
3. การบริหารงานแบบหลักการจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management : NPM) ที่นำหลักการบริหารของเอกชนมาปรับใช้กับภาครัฐ
4. การใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ส่งเสริมการมีประสิทธิภาพและความรับผิดชอบต่อสาธารณะ
5. สร้างระบบเชื่อมโยงกับสังคม (Socio-cybernetic System) เปิดให้ภาคส่วนอื่นๆ เข้ามาร่วมกำหนดการตัดสินใจพร้อมไปกับภาครัฐ
6. การสร้างเครือข่ายจัดการตัวเอง (Self-organizing Network) อิสระในการปกครองตัวเอง เครือข่ายเป็นความสัมพันธ์ทางสังคมที่กว้าง กระจายอำนาจให้การจัดการปกครองท้องถิ่นอยู่บนพื้นฐานของความไว้วางใจ และการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

แนวความคิดเกี่ยวกับธรรมาภิบาล (Good Governance) แนวคิดการบริหารจัดการที่ดี ได้รับการผลักดันจากธนาคารโลก (World Bank) มุ่งเน้นให้ระบบการบริหารงานราชการได้รับความเชื่อถือจากประชาชน การพัฒนาประเทศไปในทิศทางที่พึงประสงค์ ซึ่งมีสาระสำคัญแนวความคิดนี้ ประกอบด้วย

1. Accountability ความรับผิดชอบต่อสังคมและพร้อมที่จะได้รับการตรวจสอบได้ตลอดเวลา
2. Transparency ความโปร่งใสในกระบวนการบริหารจัดการทุกขั้นตอน
3. Decentralization การกระจายอำนาจ เพื่อให้เกิดความรวดเร็ว คล่องตัวในการบริหารงาน ทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปฏิบัติของภาครัฐ
4. Empowerment การให้อำนาจแก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนรับผิดชอบตนเอง มีอำนาจในการจัดการทรัพยากรท้องถิ่นและอำนาจในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของภาครัฐ
5. Participation การมีส่วนร่วม ได้แก่ การมีส่วนร่วมของประชาชน การมีส่วนร่วมของผู้ร่วมงานภายในและภายนอก เกิดวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม และเกิดการสื่อสารสองทาง (Two-way Communication) มีลักษณะการสั่งจากเบื้องบน (Top-down) และการเสนอจากระดับล่างไปสู่ระดับบน (Bottom-up) เกิดความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมใหม่ๆ ขึ้นในหน่วยงาน
6. Legal Framework หลักนิติธรรม การบริหารโดยยึดหลักที่ถูกต้องตามกฎหมาย
7. Responsiveness การตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ ต้องยึดประชาชนหรือผู้รับบริการมากกว่าที่จะมุ่งตอบสนองความต้องการของผู้บังคับบัญชา
8. Ethics หลักจริยธรรม บุคลากรทุกระดับในองค์กรเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม จะนำไปสู่ความเจริญ มีภาพลักษณ์ที่ดี

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2555: 20) ในการประชุมครั้งที่ 4/2554 เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2554 ได้พิจารณาเห็นชอบข้อเสนอ แผนการส่งเสริมและพัฒนาธรรมาภิบาล ในภาคราชการ เพื่อให้การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีอย่างยั่งยืน เห็นชอบหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (gg framework) ซึ่งประกอบด้วย 4 หลักการสำคัญและ 10 หลักการย่อย ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2.1 หลักธรรมาภิบาลและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

1. การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) ประกอบด้วย 3 หลักการย่อย ได้แก่

1.1 ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง ในการปฏิบัติราชการต้องใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด เกิดผลผลิตภาพที่คุ้มค่าต่อการลงทุนและบังเกิดประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวม มีการลดขั้นตอน ระยะเวลาในการปฏิบัติงานเพื่ออำนวยความสะดวกและลดภาระค่าใช้จ่าย ยกเลิกภารกิจที่ซ้ำซ้อนและไม่มีความจำเป็น

1.2 ประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึง การปฏิบัติราชการต้องมีวิสัยทัศน์เชิงยุทธศาสตร์ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ปฏิบัติหน้าที่ตามพันธกิจให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ มีการวางแผนเป้าหมายการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและอยู่ในระดับที่ตอบสนองความคาดหวัง ของประชาชน สร้างกระบวนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน มีการจัดการความเสี่ยงและมุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานเป็นเลิศ มีการติดตามประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

1.3 การตอบสนอง (Responsiveness) หมายถึง การปฏิบัติราชการต้องสามารถให้บริการได้อย่างมีคุณภาพ สามารถดำเนินการแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด สร้างความเชื่อมั่นไว้วางใจ ตอบสนองตามความคาดหวัง ความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลาย และมีความแตกต่างกันอย่างเหมาะสม

2. ค่านิยมประชาธิปไตย (Democratic Value) ประกอบด้วย 4 หลักการย่อย ได้แก่

2.1 ภาวะรับผิดชอบ สามารถตรวจสอบได้ (Accountability) หมายถึง การปฏิบัติราชการต้องสามารถตอบคำถามและชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัย ต้องมีการจัดวางระบบการรายงานความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ต่อสาธารณะ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและการให้คุณให้โทษ ตลอดจนมีการจัดเตรียมระบบการแก้ไขหรือบรรเทาปัญหาและผลกระทบที่จะเกิดขึ้น

2.2 เปิดเผย โปร่งใส (Transparency) หมายถึง การปฏิบัติราชการต้องปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตตรงไปตรงมา ต้องมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นและเชื่อถือได้ให้ประชาชนได้ทราบอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงการวางระบบให้การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นไปได้โดยง่าย

2.3 หลักนิติธรรม (Rule of Law) หมายถึง การปฏิบัติราชการต้องใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด ด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ

2.4 ความเสมอภาค (Equity) หมายถึง การปฏิบัติราชการต้องให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน ไม่มีการแบ่งแยกด้านชายหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายและสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม รวมทั้งคำนึงถึงโอกาสความเท่าเทียมกันของการเข้าถึงบริการสาธารณะของกลุ่มบุคคล ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

3. ประชาธิปไตย (Participatory State) ประกอบด้วย 2 หลักการย่อย ได้แก่

3.1 การมีส่วนร่วม การพยายามแสวงหาฉันทามติ (Participation/Consensus Oriented) หมายถึง การปฏิบัติราชการต้องรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจร่วมแสดงทัศนะ เสนอปัญหา ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องร่วมคิดแก้ไขปัญหากระบวนการตัดสินใจและการดำเนินงานและร่วมตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ต้องมีความพยายามในการแสวงหาฉันทามติหรือข้อตกลงร่วมกัน ระหว่างกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจะต้องไม่มีข้อคัดค้านที่หาข้อยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ

3.2 การกระจายอำนาจ (Decentralization) หมายถึง การปฏิบัติราชการควรมีการมอบอำนาจและกระจายความรับผิดชอบในการตัดสินใจและ การดำเนินการให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในระดับต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม มีการถ่ายโอนบทบาทและภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือภาคส่วนอื่นๆ ในสังคม

4. ความรับผิดชอบทางการบริหาร (Administrative Responsibility)

ประกอบด้วย 1 หลักการย่อย ได้แก่

4.1 คุณธรรม จริยธรรม (Morality/Ethics) หมายถึง การปฏิบัติราชการต้องมีจิตสำนึก ความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปอย่างมีศีลธรรม คุณธรรม และตรงตามความคาดหวังของสังคม ยึดมั่นในค่านิยมหลักของมาตรฐานจริยธรรม สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ประมวลจริยธรรม ข้าราชการพลเรือนและจรรยาบรรณวิชาชีพ รวมทั้งคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของระบบราชการไทย 8 ประการ (I AM READY) ได้แก่

I – Integrity หมายถึง ซื่อสัตย์และกล้ายืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง

A – Activeness หมายถึง ทำงานเชิงรุก คิดเชิงบวกและมีจิตบริการ

M – Morality หมายถึง มีศีลธรรม คุณธรรมและจริยธรรม

R – Responsiveness หมายถึง คำนึงถึงประโยชน์สุขของประชาชนเป็นที่ตั้ง

E – Efficiency หมายถึง มุ่งเน้นประสิทธิภาพ

A – Accountability หมายถึง ตรวจสอบได้

D – Democracy หมายถึง ยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย

Y – Yield หมายถึง มุ่งผลสัมฤทธิ์

Kennett (2010) ได้เสนอว่าการจัดการปกครองสาธารณะแนวใหม่ (NPG) เป็นความสัมพันธ์รูปแบบใหม่ระหว่างรัฐกับสังคม โดยกิจกรรมต่างๆ ไม่ได้ผูกขาดอยู่ที่ภาครัฐแต่เพียงฝ่ายเดียว แต่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ของผู้คนจากหลายๆ ภาคส่วนที่คำนึงถึงผลประโยชน์ โดยมีมุมมองการจัดการปกครองสาธารณะแนวใหม่ จำแนกออกเป็น 5 รูปแบบ คือ

1. การจัดการปกครองเชิงสังคมเมือง-การเมือง (Socio-Political Governance) มุ่งให้ความสนใจในการวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรภาครัฐกับภาคสังคม กระบวนการนโยบายขึ้นอยู่กับผู้กระทำทางสังคมที่หลากหลาย จะให้ความชอบธรรมและสามารถบรรลุผลในทางปฏิบัติแก่นโยบายได้ ก็ต่อเมื่อกระบวนการนั้นๆ ดำเนินการภายใต้ความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกันระหว่างภาครัฐกับภาคสังคม

2. การจัดการปกครองในรูปแบบนโยบายสาธารณะ (Public Policy Governance) ให้ความสนใจไปที่วิธีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างชนชั้นนำทางด้านนโยบาย กับชุมชนเครือข่ายต่างๆ สร้างสรรค์กำหนดนโยบายสาธารณะ มองว่าศูนย์กลางการกำหนดนโยบายไม่ใช่อยู่ที่รัฐเพียงอย่างเดียว แต่ต้องทำงานร่วมกับชุมชนและเครือข่ายต่างๆ ที่ประกอบด้วยภาคส่วนหลากหลาย ที่มีผลประโยชน์แตกต่างกัน

3. การจัดการปกครองในรูปแบบของการบริหารราชการ (Administrative Governance) ให้ความสนใจไปที่ การประยุกต์ใช้การบริหารภาครัฐแบบดั้งเดิม (Public Administration) ให้เกิดประสิทธิผลกับการบริหารงานสาธารณะในปัจจุบัน ให้ความสำคัญแนวทางการนำนโยบายไปปฏิบัติและการส่งมอบบริการสาธารณะและการพัฒนากรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีที่เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงของกระแสสังคมโลก

4. การจัดการปกครองในรูปแบบระบบสัญญา (Contract Governance) ให้ความสนใจการบริหารงานสาธารณะภายใต้กรอบแนวคิด การจัดการสาธารณะแนวใหม่ (New Public Management : NPM) เปิดให้บริษัทเอกชนมีหน้าที่รับทำสัญญาในการให้บริการสาธารณะแก่สาธารณชน รัฐจะต้องมีการประสานงานและกำกับติดตามการดำเนินงานของบริษัทรับทำสัญญาต่างๆ จะทำให้ประชาชนมีความพึงพอใจในบริการที่ได้รับ

5. การจัดการปกครองในรูปแบบของเครือข่าย (Network Governance) ให้ความสนใจวิธีการทำงานของเครือข่ายที่มีการประสานงานร่วมกันระหว่างองค์กรจัดการตนเองต่างๆ ในการจัดตั้งตนเองของเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรดังกล่าวนี้ ที่ทำหน้าที่ให้บริการสาธารณะ โดยมีรัฐเข้าร่วมเป็นหุ้นส่วนหนึ่งของเครือข่ายหรือไม่ก็ได้ เน้นบทบาทของเครือข่ายของตัวแสดงที่มีบทบาทร่วมในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

สรุปจากแนวคิด ทฤษฎี Governance ผู้ศึกษาสรุปได้ว่า การจัดการปกครองสาธารณะแนวใหม่ (New Public Governance) มีความสำคัญต่อเทศบาลเมืองบางกรวย ในยุคที่สังคมเทศบาลเมืองบางกรวยมีการเปลี่ยนแปลงในสภาพปัญหาสาธารณะที่มีความหลากหลาย เช่น ปัญหาการจัดการขยะมูลฝอย ซึ่งเทศบาลเมืองบางกรวยไม่สามารถบริหารจัดการปัญหานั้นได้เพียงฝ่ายเดียว แต่จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้นำชุมชน คณะกรรมการชุมชน ประชาชนและภาคีเครือข่ายต่างๆ ในการแก้ไขปัญหา โดยเน้นการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ใช้กลไกเครือข่ายภาคีในการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย

5. แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2565 – 2570)

ตามที่ มติคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2559 เห็นชอบกับแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ.2559 – 2564) เพื่อใช้เป็นกรอบและทิศทางในการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายประเทศ เนื่องจากแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ.2559 – 2564) ได้สิ้นสุดในปี 2564 กรมควบคุมมลพิษจึงดำเนินการจัดทำแผนแม่บทฉบับที่ 2 (พ.ศ.2565 – 2570) เพื่อเป็นกรอบและแนวทางในการ

ขับเคลื่อนการแก้ไขภาวะมลพิษจากขยะที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ความสะดวกและสุขภาพของประชาชน โดยสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล รวมถึงสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (Covid-19) โดยใช้หลักการจัดการสมัยใหม่ตามหลักสากล ได้แก่ แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model) หลักการ 3R (Reduce, Reuse, Recycle) หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (PPP : Polluter Pays Principles) การมีส่วนร่วมของภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดการขยะ หลักการขยายขอบเขตความรับผิดชอบของผู้ผลิตตามหลักการ Extended Producer Responsibility (EPR) และหลักของผู้บริโภคตามหลักการ Extended Consumer Responsibility (ECR)

แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2565-2570) ต้องการยกระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยให้ดีขึ้นกว่าเดิม โดยให้ความสำคัญกับการจัดการที่ต้นทาง ตามวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์เพื่อป้องกันการเกิดขยะ การคัดแยกขยะมูลฝอย ณ ต้นทาง สอดคล้องกับรูปแบบการกำจัดขยะมูลฝอย ณ ปลายทาง เพื่อให้มีการนำทรัพยากรกลับคืนจากของเสียให้มากที่สุด ทั้งในรูปแบบวัสดุรีไซเคิล (Material recovery) และพลังงาน (Energy recovery) เพื่อให้เหลือขยะที่ต้องกำจัดให้น้อยที่สุด (Final disposal)

5.1 วิสัยทัศน์

“การจัดการขยะวิถีใหม่เพื่อสิ่งแวดล้อมสะอาด และก้าวสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่ยั่งยืน”

5.2 กรอบแนวคิด

แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2565-2570) จัดทำขึ้นภายใต้กรอบแนวคิดการลำดับความสำคัญของการจัดการขยะรูปแบบใหม่ ดังนี้

5.2.1 การจัดการ ณ ต้นทาง ตั้งแต่การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Eco design) การผลิต และการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การกำหนดหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง

5.2.2 การจัดการ ณ กลางทาง ส่งเสริมและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภค โดยการใช้สินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างกลไกการคัดแยกขยะ ณ ต้นทาง สอดคล้องกับรูปแบบการกำจัดขยะ ณ ปลายทาง ทำให้เหลือขยะที่ต้องกำจัดให้น้อยที่สุด (Final disposal)

5.2.3 การจัดการ ณ ปลายทาง ใช้แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยผสมผสาน (Integrated Solid Waste Management) โดยจัดให้มีระบบกำจัดแบบผสมผสานโดยใช้เทคโนโลยีก่อนการฝังกลบขั้นสุดท้าย

5.2.4 การพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ เพื่อสนับสนุนการจัดการขยะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การพัฒนากฎหมายเพื่อกำหนดรูปแบบ แนวทางการจัดการและบทบาทหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องในการจัดการขยะ การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ การจัดทำองค์ความรู้ที่จำเป็นสำหรับภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน

5.3 วัตถุประสงค์

5.3.1 เป็นกรอบและแนวทางในการขับเคลื่อนการแก้ไขภาวะมลพิษจากขยะที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ความเดือดร้อนและสุขภาพอนามัยของประชาชน ครอบคลุมการจัดการขยะ 4 ประเภท คือ ขยะมูลฝอยชุมชน ของเสียอันตรายชุมชน มูลฝอยติดเชื้อ และกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย

5.3.2 เป็นกรอบอ้างอิงทิศทางการดำเนินงานของหน่วยงานในการบูรณาการและขับเคลื่อนการจัดการขยะ ที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

5.4 ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ.2559 – 2564)

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกับกระทรวงมหาดไทย จังหวัด 76 จังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ.2559 – 2564) เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมายตามแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ ซึ่งมีเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

เป้าหมายที่ 1 การจัดการขยะมูลฝอยอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ปี 2564 ขยะมูลฝอยได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 69 จากปริมาณขยะที่เกิดขึ้นทั้งหมด 24.98 ล้านตัน โดยผลการดำเนินงานยังไม่บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีการคัดแยกขยะมูลฝอย ทำให้ปริมาณขยะมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบกำจัดมีปริมาณเพิ่มขึ้น เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านงบประมาณ บุคลากรและเครื่องจักรอุปกรณ์

เป้าหมายที่ 2 การจัดการขยะมูลฝอยตกค้างตามหลักวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 100 จากปริมาณขยะมูลฝอยตกค้างเดิม 30.49 ล้านตัน ถือว่าบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

เป้าหมายที่ 6 ข้อมูลผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี 2564 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการคัดแยกขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชนที่ต้นทาง คิดเป็นร้อยละ 78 ถือว่าบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

5.5 ความเชื่อมโยงกับนโยบายที่เกี่ยวข้อง

5.5.1 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 12 การสร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการบริโภคและผลิตที่ยั่งยืน โดยการลดเศษอาหาร

ของโลกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้มีเป้าหมายว่า ภายในปี 2573 จะสามารถลดการผลิตของเสีย โดยการป้องกัน การลด และแปรรูปเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ ใช้ซ้ำ และเป้าหมายที่ 14 การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทรและทรัพยากรทางทะเล โดยมีเป้าหมายว่าภายในปี 2573 จะป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภท

5.5.2 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 – 2580) สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมใน **ประเด็นที่ 1 การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว** โดยการส่งเสริมให้เกิดการลงทุน ใช้กลไกทางเศรษฐศาสตร์จูงใจผู้บริโภคและผู้ผลิต ส่งเสริมการลดขยะเป็นศูนย์จัดการขยะแบบเบ็ดเสร็จ สร้างการมีจิตสำนึกในการผลิตที่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม **ประเด็นที่ 4 พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง** โดยการจัดการมลพิษและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้มีค่าและเป็นไปตามมาตรฐานสากล พัฒนาและใช้นวัตกรรมเทคโนโลยี มีการกำหนดเป้าหมายการจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง ด้วยเป้าหมาย 3R (Reduce, Reuse, Recycle) และ**ประเด็นที่ 6 ยกระดับกระบวนการเพื่อกำหนดอนาคตของประเทศ** โดยการพัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม ด้วยการกระจายอำนาจและสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนาและออกกฎหมาย การบังคับใช้เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.5.3 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ สอดคล้องในประเด็นที่ 18 การเติบโตอย่างยั่งยืน ซึ่งประกอบด้วย 3 แผนย่อยดังนี้ (1) การสร้างความเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว ด้วยการส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน (2) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล ด้วยการปรับปรุงฟื้นฟูและสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ (3) การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ด้วยการจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายและกากอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

5.5.4 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566 – 2570) สอดคล้องในมิติความยั่งยืนของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม หมายความว่า 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ดังนี้ **กลยุทธ์ที่ 1** การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าและบริการ ส่งเสริมให้เกิดการใช้ที่น้อยลง ใช้ซ้ำนำกลับมาใช้ใหม่ ส่งเสริมนำหลักการลดของเสียให้เหลือน้อยที่สุดมาใช้ในขั้นตอนการผลิต **กลยุทธ์ที่ 2** การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่นและเกษตรกรจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการขยะอย่างเป็นระบบตลอดห่วงโซ่ในระดับชุมชน สนับสนุนการลดและการคัดแยกขยะในชุมชน สร้างชุมชนต้นแบบที่มี

ความสามารถในการคัดแยกขยะและนำไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์สร้างรายได้ **กลยุทธ์ที่ 3** การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพ การใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาดบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยการใช้ทรัพยากรธรรมชาติจากส่วนที่เหลือของกระบวนการผลิตให้เกิดประโยชน์ **กลยุทธ์ที่ 4** การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ด้วยการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนการลดและหมุนเวียนการใช้ทรัพยากร เพิ่มมูลค่าของเสีย ส่งเสริมการใช้วัสดุรอบสอง การอัพไซเคิลมาใช้ในการผลิตมากกว่าขึ้น **กลยุทธ์ที่ 5** การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน ด้วยการสร้างความตระหนักรู้ สร้างแรงจูงใจและทัศนคติ กระตุ้นให้ผู้บริโภคปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่วิถีชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการรีไซเคิลขยะและบรรจุภัณฑ์ในบ้านเรือน

5.6 หลักการจัดการ

5.6.1 แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model) ประกอบด้วย (1) เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) เป็นการนำความรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมยุคใหม่มาพัฒนาต่อยอดผลผลิตทางการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า (2) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) เป็นการนำผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้ว หมุนเวียนนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ (3) เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) เป็นการใช้เทคโนโลยีเพื่อผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีอายุการใช้งานนาน และสามารถนำมารีไซเคิลใหม่ได้

5.6.2 หลักการ 3R (Reduce, Reuse, Recycle) ประกอบด้วย ลดการใช้ (Reduce) ตั้งแต่ขั้นตอนการออกแบบ การผลิตและการบริโภคและลดปริมาณขยะให้มากที่สุด การใช้ซ้ำ (Reuse) โดยการนำบรรจุภัณฑ์กลับมาใช้อีกโดยไม่ผ่านกระบวนการแปรรูป และการนำมาแปรรูปใช้ใหม่ (Recycle) เป็นการนำขยะรีไซเคิลมา มาแปรรูปเป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิต

5.6.3 หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (PPP : Polluter Pays Principles) โดยผู้ก่อมลพิษหรือผู้ก่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการป้องกันความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อสุขภาพของมนุษย์หรือสิ่งแวดล้อม

5.6.4 การมีส่วนร่วมของภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดการขยะ (Public Private Partnership) โดยทุกภาคส่วนต้องเข้ามามีส่วนร่วมและมีส่วนร่วมในการจัดการขยะ ตั้งแต่การผลิต การนำเข้า การจำหน่าย การบริโภค และการจัดการ ณ ปลายทาง

5.6.5 การขยายขอบเขตความรับผิดชอบ (1) ความรับผิดชอบของผู้ผลิตตามหลักการ Extended Producer Responsibility (EPR) โดยให้ผู้ผลิตรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ของตน ตั้งแต่การผลิตจนเกิดเป็นของเสีย ขยะ (2) ความรับผิดชอบผู้บริโภคตามหลักการ Extended Consumer Responsibility (ECR) โดยสร้างความตระหนักและความรับผิดชอบของผู้บริโภค

ตั้งแต่การเลือกใช้บรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการลดคัดแยก นำขยะไปใช้ประโยชน์

5.7 เป้าหมาย ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด ดังนี้

5.7.1 ขยะมูลฝอยชุมชน ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ 80

5.7.2 ขยะบรรจุภัณฑ์มีการนำกลับมาใช้ประโยชน์

- 1) พลาสติก ร้อยละ 100
- 2) แก้ว ร้อยละ 86
- 3) กระดาษ ร้อยละ 74
- 4) อะลูมิเนียม ร้อยละ 81

5.7.3 การลดปริมาณขยะอาหาร เทียบจากปริมาณขยะมูลฝอยชุมชน ร้อยละ 28

5.7.4 ของเสียอันตรายชุมชน ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ 50

5.7.5 มูลฝอยติดเชื้อ ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ 100

5.7.6 กากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย เข้าสู่ระบบการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ 100

5.8 มาตรการ จะครอบคลุมการจัดการขยะ 4 ประเภท คือ ขยะมูลฝอยชุมชน ของเสียอันตรายชุมชน มูลฝอยติดเชื้อ และกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย ประกอบด้วย 3 มาตรการ

5.8.1 มาตรการที่ 1 การจัดการขยะที่ต้นทาง

1) ขยะพลาสติก กำหนดและจัดกลุ่มประเภทผลิตภัณฑ์พลาสติกต้องรีไซเคิลได้ สนับสนุนผู้ผลิตออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม นำระบบหลักการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิต รมรงค์ตามแนวทาง “จัดการให้-ปฏิเสธการรับพลาสติกใช้ครั้งเดียว” โดยให้ประชาชนลดการใช้พลาสติกและเน้นใช้ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ซ้ำ ดำเนินการลด เลิกใช้พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียว สนับสนุนการใช้ขยะพลาสติกในประเทศ

2) ขยะบรรจุภัณฑ์ กำหนดประเภทบรรจุภัณฑ์ที่มีข้อจำกัดในการรีไซเคิล เข้าสู่ระบบ EPR (Extended Producer Responsibility) เพื่อลดบรรจุภัณฑ์ที่ไม่จำเป็น สร้างความร่วมมือกับประชาชนในการคัดแยก สร้างความร่วมมือกับประชาชนในการคัดแยกขยะและนำกลับคืนบรรจุภัณฑ์ ณ จุดขาย สนับสนุนผู้ผลิตให้มีการออกแบบ สนับสนุนให้ผู้ผลิตปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Eco-design)

3) ขยะอาหาร (Food Waste) พัฒนาและประยุกต์เพื่อยกระดับการป้องกันลดและจัดการขยะอาหาร ป้องกันและลดการเกิดขยะอาหารในภาคผู้บริโภค จัดระบบจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทางในการคัดแยก โดยเหลือส่วนที่ต้องนำไปกำจัดให้น้อยที่สุด จัดทำศูนย์ข้อมูลความรู้ สำหรับเผยแพร่องค์ความรู้และระบบข้อมูลขยะอาหาร

4) ของเสียอันตรายชุมชน สร้างความร่วมมือในการนำของเสียอันตรายชุมชนกลับมาใช้ประโยชน์ผ่านระบบการคัดแยก (จุด drop off) จัดทำกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ส่งเสริมการออกแบบผลิตภัณฑ์ (Eco-design) ให้สามารถใช้ซ้ำหรือนำไปรีไซเคิลได้

5) ชากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ กำหนดบทบาทและหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ โดยผู้ประกอบการจ่ายค่าธรรมเนียมการจัดการซากผลิตภัณฑ์ สนับสนุนภาคเอกชนให้มีกลไกเรียกคืนซากผลิตภัณฑ์จากผู้บริโภค เพื่อส่งไปรีไซเคิลอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการคัดแยก เก็บรวบรวมและขนส่งซากผลิตภัณฑ์ไปกำจัด สนับสนุนให้ผู้ผลิตมีการออกแบบเชิงนิเวศเศรษฐกิจ (Eco-design) เน้นการลดขยะและของเสีย ยืดอายุการใช้งาน ควบคุมการนำเข้าขยะอิเล็กทรอนิกส์บางประเภทเป็นสินค้าต้องห้ามนำเข้ามาในประเทศ

6) มูลฝอยติดเชื้อ จัดทำแนวทางการปฏิบัติในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อจากแหล่งกำเนิดให้มีมาตรฐานในการปฏิบัติและไปในทิศทางเดียวกัน พัฒนาศักยภาพผู้ปฏิบัติงานมูลฝอยติดเชื้อจากแหล่งกำเนิดมูลฝอยติดเชื้อ ให้มีมาตรฐานการจัดการที่ถูกต้องตามกฎหมาย สร้างความรู้และความเข้าใจกับประชาชนและชุมชนต้องคัดแยกมูลฝอยติดเชื้อออกจากขยะมูลฝอยทั่วไป รวมทั้งสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินการจัดการมูลฝอยติดเชื้อตามอำนาจหน้าที่ เช่น การวางถังขยะสีแดงในชุมชน เป็นต้น

7) กากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย ส่งเสริมอุตสาหกรรมต้นแบบที่มีการใช้เทคโนโลยีป้องกันการเกิดของเสีย มีการผลิตที่สะอาด ให้สถานประกอบการลดปริมาณการใช้สารอันตรายในการผลิตและคัดแยกของเสียไปใช้ประโยชน์ให้ได้มากที่สุด เพื่อลดปริมาณกากอุตสาหกรรมไปกำจัดให้เหลือน้อยที่สุด พัฒนาระบบให้มีการหมุนเวียนแลกเปลี่ยนของเสียจากอุตสาหกรรมศึกษาองค์ประกอบของขยะมูลฝอยชุมชน สนับสนุนให้ผู้ผลิตมีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้บริโภค ด้วยหลัก 3R การใช้น้อย ใช้ซ้ำและคัดแยกขยะเพื่อนำกลับเข้าระบบรีไซเคิล

5.8.2 มาตรการที่ 2 การเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะ

1) ขยะมูลฝอยชุมชน สนับสนุนการจัดการขยะมูลฝอยแบบรวมกลุ่มพื้นที่ (Cluster) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหลัก จัดลำดับความเร่งด่วน กำหนดทางเลือกการจัดการที่เหมาะสม สนับสนุนงบประมาณระบบกำจัดมูลฝอย โดยเน้นวิธีการจัดการที่ไม่ซับซ้อน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถตรวจสอบได้ โดยพิจารณาลำดับความสำคัญ สนับสนุนงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปิดพื้นที่กำจัดตรวจสอบสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย ฝ้าระวังการลักลอบทิ้งขยะในบริเวณพื้นที่ที่ถูกปิดอย่างเข้มงวด จัดเก็บค่าธรรมเนียมการบริการเก็บขน

และกำจัด ภายใต้พระราชบัญญัติการสาธารณสุข สนับสนุนการลดและคัดแยกขยะและนำกลับมาเป็นวัสดุในการผลิตผลิตภัณฑ์หรือเป็นวัตถุดิบให้โรงงานรีไซเคิล

ทั้งนี้การสร้างระบบฝังกลบขยะมูลฝอย (Landfill) จะก่อให้เกิดก๊าซเรือนกระจกซึ่งต้องหยุดการก่อสร้าง และจะต้องสนับสนุนงบประมาณในการก่อสร้างระบบฝังกลบแบบกึ่งใช้อากาศ (Semi-Aerobic Landfill) ภายในปี พ.ศ.2580 โดยหน่วยงานที่จัดสรรงบประมาณต้องเตรียมความพร้อมตั้งแต่ปี พ.ศ.2566 เพื่อลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกจากบ่อฝังกลบขยะ

2) ของเสียอันตรายชุมชน จัดทำรูปแบบหลักเกณฑ์ มาตรฐานการจัดการของเสียอันตรายชุมชน เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดการของเสียอันตรายชุมชน ตั้งแต่เก็บรวบรวม การเก็บกักและการส่งไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ขับเคลื่อนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการสร้างกลไกคัดแยกของเสียอันตรายชุมชนไปยังศูนย์รวบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยาและเทศบาลนคร โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ ควรเป็นศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น มีการกำหนดอัตราค่ากำจัดของเสียอันตรายชุมชนที่เป็นอัตรากลาง ควรออกประกาศกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการบริหารจัดการของเสียอันตรายชุมชนภายใต้พระราชบัญญัติการสาธารณสุข

3) ชากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ จัดทำรูปแบบหลักเกณฑ์และมาตรฐานในการรับคืน การถอดแยกการรีไซเคิลวัสดุมีค่าและการจัดการอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ยกกระดับมาตรฐานการประกอบอาชีพ ถอดซากเครื่องใช้ไฟฟ้าอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในชุมชน การควบคุมและป้องกันการเกิดมลภาวะจากการทำงานที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้ปฏิบัติงาน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง สนับสนุนการจัดตั้งหรือปรับปรุงกระบวนการของโรงงานถอดแยก รีไซเคิลและกำจัดซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

4) มูลฝอยติดเชื้อ จัดให้มีระบบกำจัดมูลฝอยติดเชื้อแบบรวมศูนย์ให้ครอบคลุมทุกภาค โดยเพิ่มศักยภาพระบบกำจัดมูลฝอยติดเชื้อให้สามารถรองรับการกำจัดที่เพิ่มขึ้น พัฒนาระบบกำจัดมูลฝอยติดเชื้อแบบรวมศูนย์ 2 แห่ง ได้แก่ พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง/ตอนล่าง (จังหวัดนครราชสีมา) และภาคใต้ตอนบน (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) สนับสนุนงบประมาณและบำรุงรักษาระบบกำจัดมูลฝอยติดเชื้อสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดระบบการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในพื้นที่ห่างไกล พื้นที่เกาะ พื้นที่สูง โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและโรงพยาบาลที่ไม่สามารถเข้าร่วมการจัดการแบบรวมศูนย์ได้ ให้ดำเนินการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อด้วยตนเอง ณ แหล่งกำเนิด พัฒนาและปรับปรุงระบบควบคุมกำกับและติดตามการขนส่งมูลฝอยติดเชื้อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดระบบบริการเก็บขนมูลฝอยติดเชื้อให้แก่สถานบริการการสาธารณสุข

ทบทวนอัตราค่าธรรมเนียมในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการมูลฝอยติดเชื้อขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5) กากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย สนับสนุนการลงทุนของภาคเอกชนให้จัดตั้งโรงงานรีไซเคิลและสถานที่กำจัดกากของเสียอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยส่งเสริมให้มีการนำกากอุตสาหกรรมและของเสียไปจัดการให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ สนับสนุนการนำของเสียไปเป็นเชื้อเพลิงทดแทน เชื้อเพลิงผสม เผาเพื่อเอาพลังงาน ส่วนกากของเสียอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม ควรพิจารณาในการใช้พื้นที่นิคมอุตสาหกรรมกำจัดกากของเสียอุตสาหกรรมเป็นอันดับแรก

6) กากของเสียที่เกิดจากสถานประกอบการขนาดเล็กที่ไม่เข้าข่ายโรงงาน ภายใต้พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ.2562 กำหนดหลักเกณฑ์แนวทาง วิธีการที่เหมาะสมในการกำกับดูแลการจัดการของเสียที่เกิดจากสถานประกอบการ โดยให้สอดคล้องตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน 2 ฉบับ ได้แก่ ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการขนส่ง พ.ศ.2547 และเรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548 รวมทั้งเตรียมความพร้อมของบุคลากรเพื่อเสริมสร้างศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนาระดับมาตรฐานของผู้รับกำจัด ผู้รวบรวมและการจัดระบบร้านรับซื้อของเก่าโรงงานปรับคุณภาพของเสียรวม กำกับดูแลและบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดกับสถานที่ที่มีการดำเนินงานการจัดการขยะและกากของเสียที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สถานที่กำจัดขยะมูลฝอย ร้านรับซื้อของเก่าและโรงงานรีไซเคิลทุกประเภท โรงงานที่ก่อกำเนิดกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย โรงงานหรือสถานประกอบการถอดแยกซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ สถานที่รับคืนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ระบบกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ สถานที่กำจัดกากของเสียอุตสาหกรรม

5.8.3 มาตรการที่ 3 การพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ

1) พัฒนากฎหมายการจัดการที่ต้นทางตามวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์ ส่งเสริมเศรษฐกิจหมุนเวียนและหลักการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิต เพื่อให้เกิดการหมุนเวียนของเสียด้วยระบบโมเดลเศรษฐกิจ BCG (Bio-Circular-Green Economy)

2) สนับสนุนผู้ผลิตให้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวันใช้บรรจุภัณฑ์ที่มีสัดส่วน Post-consumer Recycled (PCR) และมีจุดเติมผลิตภัณฑ์เพื่อส่งเสริมการใช้บรรจุภัณฑ์ใช้ซ้ำ (Refill Station)

3) ขึ้นทะเบียนผู้รับจ้างให้บริการกำจัดของเสียภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

- 4) ผลักดันกฎหมายการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ให้บังคับใช้
- 5) ปรับปรุงระเบียบที่เกี่ยวกับการกำหนดอำนาจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการจัดการของเสียอันตรายชุมชนในจังหวัด
- 6) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งออกข้อบัญญัติท้องถิ่นให้เกี่ยวกับการคัดแยกขยะมูลฝอย กำหนดโทษและแรงจูงใจในการคัดแยกขยะมูลฝอย
- 7) ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในการจัดการกากของเสียอันตรายจากสถานประกอบการขนาดเล็ก
- 8) สร้างความตระหนักและความรับผิดชอบของผู้บริโภค ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเลือกซื้อสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีส่วนร่วมในการลด คัดแยก และนำกลับมาใช้ประโยชน์
- 9) พัฒนารฐานข้อมูลและเชื่อมโยงข้อมูลการจัดการขยะ มูลฝอยชุมชนของเสียอันตรายชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ มูลฝอยติดเชื้อและกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายให้เป็นข้อมูลชุดเดียวกัน
- 10) กำหนดตัวชี้วัดด้านการจัดการในการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Performance Assessment : LPA)
- 11) จัดทำองค์ความรู้ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรู้ ความตระหนักให้กับประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย ของเสียอันตรายชุมชน มูลฝอยติดเชื้อและกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย
- 12) ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมจัดการขยะ

5.9 การขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ

5.9.1 การขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ จำเป็นต้องมีกลไกการขับเคลื่อน เพื่อผลักดันและบูรณาการกรดำเนินงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์

- 1) สร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ โดยการประชุมชี้แจงทำความเข้าใจ จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ เข้าถึงง่าย รวมทั้งประสานงานให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำแผนไปใช้กำหนดเป็นแผนงาน โครงการ และงบประมาณของหน่วยงาน
- 2) การใช้เครื่องมือและกลไกที่เป็นรูปธรรม โดยใช้กลไกคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการและคณะทำงานที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนการบริหารจัดการขยะ ใช้มาตรการทางการเงินการคลัง ด้านการจัดสรรงบประมาณ ด้านการส่งเสริมการลงทุนจากภาคเอกชนในรูปแบบของเงินอุดหนุน เงินกู้ การร่วมทุนหรือให้เอกชนลงทุน การใช้เครื่องมือทางสังคม เช่น สื่อออนไลน์ Facebook,

You Tube ในการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูล และข้อเสนอแนะ การติดตามผลการดำเนินงาน และสุดท้ายคือการกำกับดูแล ให้เป็นไปในทิศทางที่กำหนดในแผนปฏิบัติการ ประธานสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักในการดำเนินการจัดการขยะได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.9.2 การติดตามประเมินผล

โดยกำหนดให้มีการติดตาม ประเมินผล และผลกระทบของการดำเนินงาน ภายใต้มาตรการที่กำหนดเป็นประจำทุกปี หรือใช้ในการทบทวนแผนการดำเนินงานและรายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2565 – 2570)

สรุปจากแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2565-2570) ผู้ศึกษาสามารถนำมาตราการมาใช้เป็นกรอบแนวคิดของการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 3 มาตรการ ได้แก่ 1. มาตรการการจัดการขยะที่ต้นทาง 2. มาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะ และ 3. มาตรการการพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ เป็นกรอบแนวคิดการศึกษาความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอย เพื่อนำไปสู่แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรีต่อไป

6. ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

เทศบาลเมืองบางกรวย เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบางกรวยมากที่สุด และมีหน้าที่มีบทบาทในการพัฒนา สร้างความเจริญให้เกิดแก่ประชาชนในท้องถิ่น ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลเมืองบางกรวยจะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ด้วยวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570 เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนตั้งอยู่บนพื้นฐานความเป็นไปได้และสามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนได้จริง

6.1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

6.1.1 ด้านกายภาพ

1) ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล

เทศบาลเมืองบางกรวย ตั้งอยู่ในพื้นที่ อำเภอบางกรวย เป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดนนทบุรี มีเนื้อที่ 8.4 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางกรวยมี 9 หมู่บ้าน ตำบลวัดชลอมี 10 อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 4 กิโลเมตร และอยู่ห่างจากจังหวัดนนทบุรีประมาณ 18.5 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นและกรุงเทพมหานคร

ภาพที่ 2.2 ที่ตั้งสำนักงานเทศบาลเมืองบางกรวย

6.1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม มีคูคลองธรรมชาติ และระยะทางยาวเชื่อมต่อกัน ใช้เป็นแหล่งน้ำเอื้ออำนวยต่อการเกษตรในพื้นที่ต่างๆ แต่พื้นที่ในปัจจุบันกลายเป็นชุมชนเมือง พื้นที่สำหรับการเกษตรลดลง

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับเขตองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นตำบลบางขุน เทศบาลตำบลบางสีทอง มีคลองวัดสักใหญ่ฝั่งเหนือแนวขนานระยะ 500 เมตร จากกึ่งกลางคลองบางกอกน้อย คลองโพธิ์ฝั่งตะวันออกและคลองบางกรวยฝั่งใต้เป็นเส้นแบ่งเขต

ทิศใต้ ติดต่อกับแขวงบางอ้อ แขวงบางพลัด และแขวงตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร มีแนวกึ่งกลางทางรถไฟสายใต้ คลองบางกอกน้อยฝั่งตะวันออกและคลองมหาสวัสดิ์ฝั่งเหนือเป็นเส้นแบ่งเขต

ทิศตะวันตก ติดต่อกับเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมหาสวัสดิ์และองค์การบริหารส่วนตำบลบางขุน มีแนวขนานระยะ 400 เมตร จากกึ่งกลางคลองบางกอกน้อยเป็นเส้นแบ่งเขต

ทิศตะวันออก จรดแม่น้ำเจ้าพระยา

6.1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

ส่วนใหญ่เป็นแบบร้อนชื้น ตอนล่างจะมีอากาศชุ่มชื้นมากกว่า พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอับฝน มี 3 ฤดู คือ ฤดูร้อนตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ – เมษายน ฤดูฝนตั้งแต่เดือนพฤษภาคม – ตุลาคม และฤดูหนาวตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน – มกราคม เนื่องจากลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มมีความแตกต่างของระดับพื้นดินเล็กน้อย สภาพภูมิอากาศจึงมีลักษณะสม่ำเสมอตลอดพื้นที่

6.1.4 ลักษณะของดิน

โดยทั่วไปเป็นดินเหนียว มีปริมาณร้อยละ 58 ของพื้นที่ซึ่งเหมาะกับการเกษตรกรรม โดยเฉพาะทำสวนผลไม้

6.1.5 ลักษณะของน้ำ

เขตเทศบาลเมืองบางกรวย มีคลองและแหล่งน้ำทั้งหมด 39 สาย มีคลองสายหลัก 2 สาย คือ คลองบางกรวยและคลองบางกอกน้อย ซึ่งในสมัยก่อนไปทางสัญจรและแหล่งน้ำทางการเกษตร ปัจจุบันคลองตื้นเขินเพราะถูกรุกกล้า

6.1.6 ลักษณะของไม้และป่าไม้

ในเขตเทศบาลเมืองบางกรวยไม่มีป่าไม้ มีไม้ประจำถิ่น คือ ต้นกรวย เป็นไม้ยืนต้นชอบน้ำและความชื้น พบได้ริมคลอง

6.2 ด้านการเมือง/การปกครอง

6.2.1 เขตการปกครอง ประกอบด้วย 2 ตำบล คือ ตำบลบางกรวย และ ตำบลวัดชะลอ มีชุมชนจำนวน 49 ชุมชน

6.2.2 การเลือกตั้ง มีเขตการเลือกตั้ง 3 เขต และหน่วยเลือกตั้ง 46 หน่วย

6.2.3 ประชากร คาดการณ์ว่าในอนาคตจำนวนประชากรจะเพิ่มขึ้นประมาณ 200 คน

ตารางที่ 2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากรย้อนหลัง 7 ปี

ปี (พ.ศ.)	ชาย	หญิง	รวม
2559	19,574	22,816	42,390
2560	19,717	23,049	42,766
2561	20,062	23,391	43,453
2562	19,987	23,372	43,359
2563	20,473	24,054	44,527
2564	20,507	24,126	44,633

6.3 สภาพทางสังคม

6.3.1 การศึกษา

เทศบาลเมืองบางกรวย ไม่มีโรงเรียนในสังกัด มีเพียงศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 7 ศูนย์ ซึ่งในเขตเทศบาลมีโรงเรียนทั้งหมด 10 แห่ง การศึกษาในระบบโรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 5 แห่ง โรงเรียนในสังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 1 แห่ง โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี จำนวน 4 แห่ง

6.3.2 สาธารณสุข

- 1) โรงพยาบาลในเขตพื้นที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 1 แห่ง
 - โรงพยาบาลบางกรวย จำนวน 30 เตียง
- 2) โรงพยาบาลเอกชน จำนวน 1 แห่ง
 - โรงพยาบาลอนันต์พัฒนา 2 จำนวน 50 เตียง
- 3) ศูนย์บริการสาธารณสุข จำนวน 1 แห่ง
- 4) ศูนย์สุขภาพชุมชน (ศสม.) จำนวน 1 แห่ง
- 5) รพ.สต.บางกรวย จำนวน 1 แห่ง
- 6) รพ.สต.พระยาอนุบาลติดถรณ์ จำนวน 1 แห่ง
- 7) สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ จำนวน 1 แห่ง
- 8) ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชนเทศบาล จำนวน 37 แห่ง

6.3.3 อาชญากรรม

เทศบาลเมืองบางกรวยไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น มีแต่เหตุลักขโมยทรัพย์สิน จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน พบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ทั้งนี้เทศบาลเมืองบางกรวยได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ คือ การติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ติดตั้งกระจกมองโค้ง ลูกศรบอกทาง

6.3.4 ยาเสพติด

พบว่าในเขตเทศบาลเมืองบางกรวย มีผู้ที่ติดยาเสพติดถ้าเทียบกับอำเภออื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้า การแก้ไขปัญหาดังกล่าวเทศบาลเมืองบางกรวยดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ การฝึกอบรมให้ความรู้ ซึ่งถ้าหากนอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ของเทศบาลเมืองบางกรวยแล้ว จะเป็นเรื่องของอำเภอและตำรวจแล้วแต่กรณี

6.3.5 การสังคมสงเคราะห์

มีการจ่ายเบี้ยยังชีพให้ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์ทุกเดือน จัดทำโครงการช่วยเหลือผู้จากจน รายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง จัดทำโครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านคนจนและหากมีเหตุสาธารณภัยก็มีการช่วยเหลือผู้ประสบเหตุสาธารณภัย

6.3.6 ระบบบริการพื้นฐาน

การคมนาคมขนส่ง ทางบกมีรถโดยสารประจำทางและรถสองแถว ส่วนทางน้ำมีทางเรือ 15 แห่ง ด้านการไฟฟ้า มีหน่วยงานที่ให้บริการไฟฟ้าคือ การไฟฟ้านครหลวงบางใหญ่ การประปา คือ การประปานครหลวง สาขาบางบัวทอง มีไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง คือ ไปรษณีย์บางกรวย จำนวน 1 แห่ง

6.3.7 ระบบเศรษฐกิจ

มีการประกอบอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 50 ของจำนวนประชากรทั้งหมด รองลงมาคือ อาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 25 มีการเลี้ยงเป็ด เลี้ยงไก่ไว้สำหรับบริโภคในครัวเรือน มีสถานบริการ เช่น ธนาคาร จำนวน 8 แห่ง มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็กจำนวน 6 แห่ง มีสถานบริการน้ำมัน จำนวน 3 แห่ง

6.3.8 ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

มีวัดในเขตเทศบาลเมืองบางกรวย จำนวน 18 วัด มีงานประเพณีหล่อเทียน และแห่เทียนพรรษาทางน้ำและทางบก ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น เทศบาลเมืองบางกรวย มีหมอปริญญา สมุนไพรร “อาศรมฤๅษี” สืบทอดมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 เป็นหมอสุมไพรรที่ได้รับรางวัลถ่ายทอดวิชาการปรุงยาสมุนไพรมาจนถึงปัจจุบัน มีขนมไทย ขนมลูกชุบ เครื่องเบญจรงค์ เครื่องจักสาน เช่น กระเป๋า ตะกร้า ผลิตภัณฑ์แฮนด์เมคจากผ้า เป็นสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

6.3.9 ทรัพยากรธรรมชาติ

น้ำ มาจากคลองบางกอกน้อย และคลองบางกรวย เป็นแหล่งน้ำทางการเกษตร ด้านคุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับอยู่อาศัย มีเพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ เนื่องจากเป็นชุมชนเมือง ความหนาแน่นของประชาชน อากาศมีมลพิษ **ปัญหา** **ด้านขยะเพิ่มมากขึ้น** พื้นที่สีเขียวลดลง เทศบาลเมืองบางกรวยดำเนินการแก้ไขปัญหาโดยการปรับปรุงคุณภาพของน้ำ โดยการใช้จุลินทรีย์ใส่น้ำ จัดทำระบบบำบัดน้ำเสีย **มีการคัดแยกขยะ** **มีกระบวนการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างเป็นระบบ** ซึ่งสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2565 – 2570) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล (พ.ศ.2566 – 2570) และแผนพัฒนาจังหวัดนนทบุรี

6.4 อำนาจหน้าที่

6.4.1 อำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ พ.ศ.2562 ได้กำหนดหน้าที่ของเทศบาลไว้โดยแบ่งตามประเภทของเทศบาล ดังนี้ มาตรา 50 ภายใต้อำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้

- (1) รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- (2) ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ
- (3) รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

- (4) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
 - (5) ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
 - (6) ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
 - (7) ส่งเสริมการพัฒนาสตรีเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ
 - (8) บำรุงศิลปะ จารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
 - (9) หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล
- การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงานและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยกรณีนั้น และหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา 53 ภายใต้อำนาจหน้าที่ของเทศบาลเมืองมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้

- (1) กิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรา 50
- (2) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
- (3) ให้มีโรงฆ่าสัตว์
- (4) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์และรักษาคนเจ็บไข้
- (5) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
- (6) ให้มีและบำรุงส้วมสาธารณะ
- (7) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (8) ให้มีการดำเนินกิจการโรงรับจำนำหรือสถานสินเชื่อท้องถิ่น

มาตรา 55 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลเมืองอาจจัดทำกิจการใดๆ ในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้

- (1) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม
- (2) ให้มีสุสานและฌาปนสถาน
- (3) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
- (4) ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก
- (5) ให้มีและบำรุงโรงพยาบาล
- (6) ให้มีการสาธารณสุข
- (7) จัดทำกิจการซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข
- (8) จัดตั้งและบำรุงโรงเรียนอาชีวศึกษา
- (9) ให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการศึกษาและพลศึกษา
- (10) ให้มีและบำรุงสวนสาธารณะ สวนสัตว์และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- (11) ปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม และรักษาความสะอาดเรียบร้อยของท้องถิ่น

6.4.2 อำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542

มาตรา 16 ให้เทศบาล เมืองพัทยาและองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณสุขเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองดังนี้

- (1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- (2) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบกและทางระบายน้ำ
- (3) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือท่าข้ามและที่จอดรถ
- (4) การสาธารณสุขูปโภคและการก่อสร้างอื่นๆ
- (5) การสาธารณสุข
- (6) การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
- (7) การพาณิชย์ และส่งเสริมการลงทุน
- (8) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- (9) การจัดการศึกษา
- (10) การสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชราและ
- ผู้ด้อยโอกาส
- (11) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (12) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

- (13) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- (14) การส่งเสริมกีฬา
- (15) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาคและสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- (16) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- (17) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- (18) การกำจัดมูลฝอยสิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย
- (19) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัวและการรักษาพยาบาล
- (20) การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
- (21) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
- (22) การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
- (23) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อยและการอนามัย
โรงมหรสพและสาธารณูปโภคสถานอื่นๆ
- (24) การจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (25) การผังเมือง
- (26) การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร
- (27) การดูแลรักษาที่สาธารณะ
- (28) การควบคุมอาคาร
- (29) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (30) การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและ
รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- (31) กิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการ
ประกาศกำหนด

การที่กฎหมายกำหนดหน้าที่ของเทศบาลไว้มากมาย ก็เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเตรียมตัวรับการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่ งบประมาณและบุคลากรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากรัฐบาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งกำหนดแผนและขั้นตอนให้มีการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่จากหน่วยงานราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค

6.5 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 2.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ด้านของปัญหา	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มใน อนาคต
ด้านสิ่งแวดล้อม	ขยะมูลฝอยจำนวนมาก การทิ้งขยะไม่เป็นที่และ ไม่รักษาสภาพแวดล้อม มีขยะเปียกล้นในชุมชน ส่งกลิ่นเหม็น ชุมชนไม่ สะอาด พื้นถนนสกปรก	ทุกชุมชน	เทศบาลได้วางแผนในการ บริหารจัดการขยะอย่างครบ วงจร

จากข้อมูลการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่ได้จากสภาพความเป็นจริงของพื้นที่ ความต้องการประชาชน ประกอบกับนโยบายของรัฐที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2565-2570) ซึ่งเทศบาลเมืองบางกรวยได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาไว้ 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีมีสุข

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาระบบบริหารจัดการและการบริการสาธารณะ

จากสภาพปัญหาการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยนั้น ได้กำหนดรายละเอียดโครงการพัฒนา เป็นแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566 – 2570 เทศบาลเมืองบางกรวย ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัดนนทบุรี ที่ 1 ยุทธศาสตร์การสร้าง พัฒนาและบริหารจัดการพื้นที่จังหวัดนนทบุรีให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อาศัยชั้นดีรองรับการอยู่อาศัยของประชาชนอย่างมีความสุข ทั้งนี้มีโครงการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอยจำนวน 13 โครงการ ดังนี้

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
เทศบาลเมืองบางกรวย

แบบ ผ.๑๖

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดนนทบุรี ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การสร้าง พัฒนา และบริหารจัดการพื้นที่จังหวัดนนทบุรีให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อาศัยขึ้นรองรับการอยู่อาศัยของประชาชนอย่างมีความสุข
ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดนนทบุรี ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
๓.๑ แผนงานทะเลและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	ค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะมูลฝอยให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี	เพื่อใช้จ่ายเงินอุดหนุนค่ากำจัดขยะมูลฝอยแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี	จ่ายเป็นค่ากำจัดขยะมูลฝอยแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี จำนวน ๑๒ เดือน	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	จำนวนการเบิกจ่ายค่ากำจัดขยะให้อปท.นนทบุรี จำนวน ๑๒ ครั้ง	สามารถดำเนินการเบิกจ่ายค่ากำจัดขยะมูลฝอยได้อย่างครบถ้วน	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 2.3 โครงการค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะมูลฝอยให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
เทศบาลเมืองบางกรวย

แบบ ผ.๑๖

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดนนทบุรี ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การสร้าง พัฒนา และบริหารจัดการพื้นที่จังหวัดนนทบุรีให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อาศัยขึ้นรองรับการอยู่อาศัยของประชาชนอย่างมีความสุข
ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดนนทบุรี ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
๓.๑ แผนงานทะเลและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒	โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านสิ่งแวดล้อม	เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการจัดการขยะและสิ่งแวดล้อม	อบรมพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งแวดล้อมให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้าร่วมการอบรมปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๓	โครงการพัฒนารักษาความสะอาดในชุมชน (BCD ชุมชน)	เพื่อให้เป็นการปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนรักษาความสะอาดภายในชุมชนของตนเอง	พัฒนาความสะอาดในชุมชนในเขตพื้นที่เทศบาลไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	ร้อยละ ๗๐ ของชุมชนที่ได้รับพัฒนาความสะอาด	ประชาชนมีจิตสำนึกในการรักษาความสะอาดในชุมชน	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 2.4 โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านสิ่งแวดล้อม, โครงการพัฒนารักษาความสะอาดในชุมชน (BCD ชุมชน)

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
เทศบาลเมืองบางกรวย

แบบ ผ.๐๒

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดนนทบุรี ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การสร้าง พัฒนา และบริหารจัดการพื้นที่จังหวัดนนทบุรีให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อาศัยขึ้นรองรับการอยู่อาศัยของประชาชนอย่างมีความสุข
ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดนนทบุรี ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๓.๑ แผนงานทะเลและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	โครงการสร้าง ผลิตภัณฑ์จาก ขยะอินทรีย์	เพื่อนำขยะอินทรีย์ในพื้นที่ เขตเทศบาลเมืองบางกรวย มาใช้ประโยชน์ ด้วยการ ผลิตปุ๋ย,น้ำหมักจุลินทรีย์, น้ำยาเอนกประสงค์ เป็นต้น	-สามารถผลิตปุ๋ยจาก ขยะอินทรีย์ได้เดือนละ ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ กิโลกรัม -ผลิตน้ำหมักจุลินทรีย์ ชีวภาพไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ลิตร/เดือน -ผลิตน้ำยา เอนกประสงค์ไม่น้อย กว่า ๕๐ ลิตร/เดือน	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	-จำนวนการสร้าง ผลิตภัณฑ์จากขยะ อินทรีย์๕๐๐ลิตรต่อ เดือน -ผลิตจากขยะ อินทรีย์สามารถ นำมาใช้ประโยชน์ ได้ร้อยละ๕	สามารถนำขยะ อินทรีย์กลับมาใช้ ประโยชน์และเพิ่ม มูลค่า	กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม
๕	โครงการชุมชน น่าอยู่มุ่งสู่ Zero Waste	เพื่อลดปริมาณการใช้ พลาสติกและโฟมในพื้นที่ เทศบาลเมืองบางกรวย	จัดฝึกอบรมให้แก่ ประชาชนและผู้ ที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑ ครั้ง ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คน	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	-จำนวนของผู้เข้ารับ การฝึกอบรม มากกว่า๑๐๐คน -ความรู้ความเข้าใจ ของผู้เข้ารับการ อบรมไม่น้อยกว่า ร้อยละ๘๐	-ประชาชนในเขต เทศบาลมีความรู้ใน การคัดแยกขยะและ ปรับเปลี่ยน พฤติกรรมการทิ้ง ขยะจากครัวเรือน	กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 2.5 โครงการสร้างผลิตภัณฑ์จากขยะอินทรีย์, โครงการชุมชนน่าอยู่มุ่งสู่ Zero Waste

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
เทศบาลเมืองบางกรวย

แบบ ผ.๐๒

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดนนทบุรี ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การสร้าง พัฒนา และบริหารจัดการพื้นที่จังหวัดนนทบุรีให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อาศัยขึ้นรองรับการอยู่อาศัยของประชาชนอย่างมีความสุข
ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดนนทบุรี ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๓.๑ แผนงานทะเลและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๖	โครงการจ้างเหมาบริการ บุคคลภายนอกในการรักษา ความสะอาดและพัฒนา สิ่งแวดล้อมในชุมชน พื้นที่ เทศบาลเมืองบางกรวย	เพื่อดูแลรักษาความ สะอาดสิ่งแวดล้อมใน ชุมชน พื้นที่เทศบาล เมืองบางกรวย	จ้างเหมาบริการ บุคคลภายนอก ในการ รักษาความสะอาดและ พัฒนาสิ่งแวดล้อมใน ชุมชน จำนวน ๑ อัตรา	๑๑๐,๐๐๐	๑๑๐,๐๐๐	๑๑๐,๐๐๐	๑๑๐,๐๐๐	๑๑๐,๐๐๐	จำนวนพนักงาน จ้างเหมา บุคคลภายนอก ในการรักษา ความสะอาด และพัฒนา สิ่งแวดล้อม จำนวน ๑ อัตรา	ชุมชนได้รับการ ดูแลรักษาความ สะอาดพัฒนา สิ่งแวดล้อม	กอง สาธารณสุข และ สิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 2.6 โครงการจ้างเหมาบริการบุคคลภายนอกในการรักษาความสะอาด และพัฒนาสิ่งแวดล้อมในชุมชน พื้นที่เทศบาลเมืองบางกรวย

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
เทศบาลเมืองบางกรวย

แบบ ผ.๑๒

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดนนทบุรี ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การสร้างสรรค์ พัฒนา และบริหารจัดการพื้นที่จังหวัดนนทบุรีให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อาศัยขึ้นรองรับการอยู่อาศัยของประชาชนอย่างมีความสุข
ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดนนทบุรี ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
๓.๑ แผนงานทะเลและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๗	โครงการจัดเก็บ ขยะชิ้นใหญ่ ของเหลือใช้	๑. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการ จัดการมูลฝอยตั้งแต่ต้น ทาง ตามหลักการ ๓ RS ๒. เพื่อป้องกันการทำขยะ ชิ้นใหญ่สิ่งของเหลือใช้ ไป ทิ้งในที่ว่างที่สาธารณะ ๓. เพื่อความสะอาด ความ เป็นระเบียบเรียบร้อยและ รักษาสีสิ่งแวดล้อม ๔. เพื่อลดปริมาณมูลฝอย และประหยัดงบประมาณ	๔๔ ชุมชนในพื้นที่ เทศบาลเมือง บางกรวย	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ดำเนินการจัดเก็บ ขยะชิ้นใหญ่ สิ่งของเหลือใช้ใน ชุมชนที่ร่วม โครงการ ร้อยละ ๑๐๐	๑. ประชาชนมีส่วนร่วมและ ตระหนักถึงผลดีของการ จัดการมูลฝอยตั้งแต่แหล่ง กำเนิด ๒. แก้ไขปัญหาการลักลอบ ทิ้งขยะชิ้นใหญ่ ไปทิ้งในที่ว่างที่สาธารณะ ๓. พื้นที่สะอาด เป็นระเบียบ เรียบร้อยสิ่งแวดล้อมดี ๔. ลดปริมาณมูลฝอยและ ประหยัดงบประมาณ	กอง สาธารณสุข และ สิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 2.7 โครงการจัดเก็บขยะชิ้นใหญ่ ของเหลือใช้

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
เทศบาลเมืองบางกรวย

แบบ ผ.๑๒

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดนนทบุรี ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การสร้างสรรค์ พัฒนา และบริหารจัดการพื้นที่จังหวัดนนทบุรีให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อาศัยขึ้นรองรับการอยู่อาศัยของประชาชนอย่างมีความสุข
ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดนนทบุรี ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
๓.๑ แผนงานทะเลและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๘	โครงการรักคุณ รักโลก	๑. เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึก อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ด้วย การจัดการมูลฝอย ตาม หลักการ ๓ RS ให้กับ นักเรียนและบุคลากร ภายในโรงเรียน ๒. เพื่อความสะอาด ความ เป็นระเบียบเรียบร้อยและ รักษาสีสิ่งแวดล้อม ๓. เพื่อลดปริมาณมูลฝอย และประหยัดงบประมาณ	อบรมการจัดการ มูลฝอย ตาม หลักการ ๓ RS ให้กับนักเรียนและ บุคลากร ใน โรงเรียน ๑๐ แห่ง จำนวน ๑๐๐ คน	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	มีกิจกรรมการจัด การมูลฝอยตาม หลักการ ๓ RS ให้กับนักเรียนและ บุคลากรในโรงเรียน ๑๐ แห่ง จำนวน ๑๐๐ คน	๑. นักเรียนและ บุคลากรในโรงเรียน มีจิตสำนึก อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมในการ จัดการมูลฝอยที่ ถูกต้อง ๒. พื้นที่สะอาด สิ่งแวดล้อมดี ไม่มี แหล่งก่อเกิดเชื้อโรค ๓. นักเรียน บุคลากร ในโรงเรียน ประชาชน ในชุมชน มีสุขภาพ ที่ดี	กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 2.8 โครงการรักคุณรักโลก

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
เทศบาลเมืองบางกรวย

แบบ ผ.๑๒

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดนนทบุรี ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การสร้าง พัฒนา และบริหารจัดการพื้นที่จังหวัดนนทบุรีให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อาศัยขึ้นรองรับการอยู่อาศัยของประชาชนอย่างมีความสุข
ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดนนทบุรี ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๓.๑ แผนงานทะเลและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๙.	โครงการอบรมให้ความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและจัดการปัญหามลพิษของชุมชน	เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนมีจิตสำนึก และมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ และจัดการปัญหามลพิษ ของชุมชน	ฝึกอบรมให้ความรู้ให้แก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ ในการอนุรักษ์ และจัดการปัญหามลพิษของชุมชน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	- จำนวนผู้เข้ารับการอบรม ๑๐๐คน	- ประชาชนได้รับการถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และจัดการมลพิษ	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 2.9 โครงการอบรมให้ความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและจัดการปัญหามลพิษของชุมชน

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
เทศบาลเมืองบางกรวย

แบบ ผ.๑๒

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดนนทบุรี ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การสร้าง พัฒนา และบริหารจัดการพื้นที่จังหวัดนนทบุรีให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อาศัยขึ้นรองรับการอยู่อาศัยของประชาชนอย่างมีความสุข
ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดนนทบุรี ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๓.๑ แผนงานทะเลและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๐.	โครงการสร้างผลิตภัณฑ์และรายได้จากขยะ (น้ำมันเหลือใช้)	เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนได้รับประโยชน์ หรือรายได้จากขยะ (น้ำมันเหลือใช้)	ฝึกอบรมให้ความรู้ และแนะนำแหล่งรายได้จากขยะ (น้ำมันเหลือใช้) เพื่อให้ประชาชนนำไปต่อยอดหารายได้	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	-กลุ่มเป้าหมาย ๑๐๐ คนมีรายได้จากขยะ (น้ำมันเหลือใช้) -ประชาชนสามารถสร้างผลิตภัณฑ์จากน้ำมันเหลือใช้ไว้ใช้เอง	- ประชาชนได้รับการถ่ายทอดความรู้เพื่อเป็นรายได้ -ลดการทิ้งขยะ (น้ำมันเหลือใช้) ลงสู่แหล่งน้ำ	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 2.10 โครงการสร้างผลิตภัณฑ์และรายได้จากขยะ (น้ำมันเหลือใช้)

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
เทศบาลเมืองบางกรวย

แบบ ผ.๑๒

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดนนทบุรี ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การสร้าง พัฒนา และบริหารจัดการพื้นที่จังหวัดนนทบุรีให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อาศัยขึ้นคือรองรับการอยู่อาศัยของประชาชนอย่างมีความสุข
ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดนนทบุรี ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๓.๑ แผนงานทะเลและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓๑	โครงการ จัดการขยะ อินทรีย์อย่าง ยั่งยืน	เพื่อลดปัญหาขยะ อินทรีย์ในชุมชน เพิ่ม ศักยภาพการนำขยะ อินทรีย์กลับมาใช้ ประโยชน์	จัดฝึกอบรมให้แก่ ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน จำนวน ๑ ครั้งไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คน	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	- จำนวนของผู้เข้ารับ การฝึกอบรม จำนวน ๑๐๐ คน - การนำขยะอินทรีย์ กลับมาใช้ประโยชน์ ๕%	สามารถลด ปัญหาขยะใน ชุมชน และนำ ขยะอินทรีย์ กลับมาใช้ ประโยชน์	กอง สาธารณสุข และ สิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 2.11 โครงการจัดการขยะอินทรีย์อย่างยั่งยืน

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
เทศบาลเมืองบางกรวย

แบบ ผ.๑๒

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดนนทบุรี ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การสร้าง พัฒนา และบริหารจัดการพื้นที่จังหวัดนนทบุรีให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อาศัยขึ้นคือรองรับการอยู่อาศัยของประชาชนอย่างมีความสุข
ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดนนทบุรี ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๓.๑ แผนงานทะเลและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๒	โครงการขยะ สร้างบุญ	เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ ความรู้ ส่งเสริมการคัด แยกขยะในครัวเรือน	เกิดการคัดแยกขยะ และบริจาคขยะรี ไซเคิลที่สามารถนำไป จำหน่ายเพื่อมอบ รายได้ให้แก่ ผู้ด้อยโอกาส	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ปริมาณขยะรี ไซเคิลที่ประชาชน นำมาบริจาค ๒๐ กิโลกรัมต่อ เดือน	ประชาชนเกิดการ คัดแยกขยะใน ครัวเรือน ลด ปริมาณขยะที่ต้อง นำไปกำจัด ณ สถานที่กำจัดขยะ	กอง สาธารณสุข และ สิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 2.12 โครงการขยะสร้างบุญ

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
เทศบาลเมืองบางกรวย

แบบ ผ.๐๖

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดนนทบุรี ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การสร้าง พัฒนา และบริหารจัดการพื้นที่จังหวัดนนทบุรีให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อาศัยขึ้นรองรับการอยู่อาศัยของประชาชนอย่างมีความสุข
ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดนนทบุรี ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๓.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒๑	โครงการประกวดชุมชน ต้นแบบด้านการบริหาร จัดการมูลฝอย	-เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนมี การคัดแยกขยะใน ครัวเรือน ลดปริมาณ มูลฝอยที่เก็บขนไปกำจัด -เพื่อให้พื้นที่เทศบาล เมืองบางกรวย เป็นเมือง น่าอยู่อาศัย	-จัดประกวดชุมชน ต้นแบบด้านการ บริหารจัดการมูลฝอย ในพื้นที่เทศบาลเมือง บางกรวย จำนวน ๑ ครั้ง -สนับสนุนให้ ๔๔ ชุมชนในพื้นที่เทศบาล เมืองบางกรวย มีการ คัดแยกขยะในชุมชน	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	-จำนวนชุมชน ต้นแบบในการ บริหารจัดการมูล ฝอย -ประชาชนในพื้นที่ เทศบาลเมืองบาง กรวยมีส่วนร่วมใน การจัดการ มูลฝอยจากต้น ทาง(ครัวเรือน)	-มีชุมชนต้นแบบ ด้านการบริหาร จัดการมูลฝอยที่ ดีในเขตเทศบาล เมืองบางกรวย -มีแหล่งเรียนรู้ ศึกษาดูงานด้าน การจัดการ มูลฝอยในพื้นที่ ที่เทศบาลเมือง บางกรวย	กอง สาธารณสุข และ สิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 2.13 โครงการประกวดชุมชนต้นแบบด้านการบริหารจัดการมูลฝอย

6.6 ภารกิจหน้าที่ของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองบางกรวย

มีอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินการตามกฎหมาย ว่าด้วย
การสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งให้บริการด้านการสาธารณสุข พัฒนาฟื้นฟู ป้องกัน ส่งเสริม
สุขภาพและอนามัย การป้องกันโรคติดต่อ งานสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม งานสัตวแพทย์ และงานอื่นๆ
เกี่ยวกับการให้บริการด้านสาธารณสุข งานรักษาความสะอาดเพื่อความสะอาดสมบูรณ์ของร่างกาย
จิตใจและสังคมของตนในเขตเทศบาลเมืองบางกรวย

จากการศึกษาอำนาจหน้าที่และภารกิจที่เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยของ
เทศบาลเมืองบางกรวย ผู้ศึกษาจึงนำโครงการที่เสนอในแผนพัฒนาท้องถิ่น 5 ปี (พ.ศ.2566 – 2570)
และที่ได้ตราในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2566 ไว้จำนวน 4 โครงการ ดังนี้

- (1) โครงการขยะสร้างบุญ
- (2) โครงการจัดการเก็บขยะชิ้นใหญ่ของเหลือใช้
- (3) โครงการจัดการขยะอินทรีย์อย่างยั่งยืน
- (4) โครงการพัฒนารักษาความสะอาดในชุมชน (BCD)

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มาลัย โห้ประเสริฐ (2557) ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยเทศบาลตำบลทับมา อำเภอเมือง จังหวัดระยอง การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลทับมา อำเภอเมือง จังหวัดระยอง 2) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลทับมา อำเภอเมือง จังหวัดระยอง 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลทับมา อำเภอเมือง จังหวัดระยอง โดยใช้เครื่องมือในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถามแบบมีโครงสร้าง เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 36 -45 ปี มีการศึกษาจบการศึกษาระดับ ปวช. ประกอบอาชีพเกษตรกร มีรายได้ประมาณ 10,000-15,000 บาท และอาศัยในพื้นที่ 11 -15 ปี ประชาชนที่มีทะเบียนบ้านอยู่ในเขต เทศบาลตำบลทับมา อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการ ขยะมูลฝอยอยู่ในระดับมาก ความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลทับมา อำเภอเมือง จังหวัดระยอง พบว่า ประชาชนที่มีทะเบียนบ้านอยู่ในเทศบาลตำบลทับมา อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความพึงพอใจในด้านสิ่งสนับสนุนมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านเจ้าหน้าที่ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศอายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ระยะเวลาอาศัยในพื้นที่ และความรู้ความเข้าใจในการจัดการขยะมูลฝอยที่แตกต่างกันของประชาชน มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลทับมา อำเภอเมือง จังหวัดระยอง โดยรวมที่ไม่แตกต่างกัน

ณัฐวุฒิ ชื่นโพธิ์กลาง (2557) ได้ทำการศึกษาการบริหารจัดการมูลฝอยของเทศบาลนครราชสีมา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาลักษณะทางกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม ประชากร ระบบการบริหารจัดการมูลฝอยของเทศบาลนครราชสีมา สภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานบริหารจัดการมูลฝอยของเทศบาลนครราชสีมา และวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อวิธีการบริหารจัดการมูลฝอยของเทศบาลนครราชสีมา จากการศึกษาพบว่า เทศบาลนครราชสีมาใช้แนวทางการบริหารจัดการมูลฝอยแบบบูรณาการ โดยผ่านวิธีการสำคัญ 3 วิธี ได้แก่ วิธีการจัดการมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด วิธีการคัดแยกมูลฝอย และวิธีการจัดการขยะฐานศูนย์ (Zero Waste Management) ปัญหาหรืออุปสรรค ได้แก่ ปัญหาภาชนะรองรับมูลฝอยมีไม่ครบทุกประเภทตามแนวคิดของวิธีการจัดการขยะฐานศูนย์ ปัญหาประชาชนมิได้ดำเนินการคัดแยกมูลฝอยก่อนทิ้ง และปัญหาช่วงเวลาเก็บรวบรวมมูลฝอยของเทศบาลนครราชสีมาไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมการณ์ที่มูลฝอยจากครัวเรือนของประชาชน ผลการศึกษา พบว่า ระดับเข้า

มามีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนกับเทศบาลนครราชสีมาในภาพรวม พบว่าอยู่ในเกณฑ์ระดับ มาก ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการมูลฝอยของเทศบาลนครราชสีมาในด้านการบริหารจัดการมูลฝอย และด้านความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับ มาก เว้นแต่ด้านการสนับสนุนกิจกรรมที่อยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง

นวมินทร์ นฤนาทดำรง (2561) แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่เทศบาลเมืองพระพุทธรบาท โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสถานการณ์ขยะมูลฝอยในพื้นที่เทศบาลเมืองพระพุทธรบาท อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดการเก็บขยะมูลฝอยในพื้นที่เทศบาลเมืองพระพุทธรบาท อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่เทศบาลเมืองพระพุทธรบาท อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี ผลการศึกษาพบว่า พ.ศ. 2561 พื้นที่เทศบาลเมืองพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี มีขยะทั่วไป 72 ตันต่อวัน ซึ่งขยะมูลฝอยมีแหล่งกำเนิดที่สำคัญ คือ บริเวณตลาดจอมพล ป. สำหรับการดำเนินตามนโยบายของรัฐ (แผน ROADMAP การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย) ให้เทศบาลเมืองพระพุทธรบาท จัดตั้งโรงงานแปรรูปขยะมูลฝอย เพื่อลดปริมาณขยะมูลฝอยด้วยการแปรรูปเป็นเชื้อเพลิง RDF และผลิตเป็นพลังงานไฟฟ้า ตอนนี้อยู่ระหว่างกำลังดำเนินการ เมื่อพิจารณาผลจากแบบสอบถาม พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการจัดการขยะมูลฝอยระดับปานกลาง โดยประชาชนมีความพึงพอใจระดับปานกลางสูงสุด เรื่องการแปรรูปขยะให้เป็นพลังงาน และมีความพึงพอใจระดับปานกลางต่ำสุด เรื่องรูปแบบหรือวิธีการกำจัดขยะมูลฝอยในปัจจุบัน และมีความต้องการระดับมากที่สุด 3 ลำดับ เรื่อง การสร้างจิตสำนึกและอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพ การจ้างเอกชนให้ขนย้ายขยะมูลฝอยตกค้างสะสมและนำไปกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการ และการลดปริมาณขยะมูลฝอยตกค้างในพื้นที่ด้วยการจัดตั้งโรงงานพลังงานขยะ ซึ่งมีข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการขยะมูลฝอย แบ่งเป็น 5 ประเด็นสำคัญ ได้แก่ 1) การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยโดยภาครัฐ เอกชนและประชาชนให้มากขึ้น 2) การจัดตั้งธนาคารขยะ 3) การแปรรูปขยะมูลฝอยให้กลายเป็นพลังงาน 4) การสร้างจิตสำนึกและอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพ 5) การเพิ่มการบริหารจัดการขยะมูลฝอยที่มีอยู่แล้ว (การเทกอง)

มาลัย เขียวทอง (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเมืองพัทธา จังหวัดชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเมืองพัทธา 2) เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเมืองพัทธา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) ศึกษาปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของเมืองพัทธา 4) เสนอแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเมืองพัทธา ผลการศึกษาพบว่า 1) ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเมืองพัทธาอยู่ในระดับปานกลาง

ได้แก่ การกำจัดหรือทำลายขยะ การจัดเก็บขยะการควบคุมปริมาณขยะ และการคัดแยกขยะ เรียงตามลำดับ 2) ประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และอาชีพที่แตกต่างกันมีความ คิดเห็นต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเมืองพัทยาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของเมืองพัทยาที่สำคัญ คือ การฝังกลบขยะทำให้เกิดกลิ่นเหม็น ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและเกิดการร้องเรียนจากชุมชน ชุมชนขาดความรู้ความเข้าใจในการคัด แยกขยะที่ถูกวิธี จำนวนรถขนขยะไม่เพียงพอในการจัดเก็บขยะ ทำให้ขยะตกค้างส่งกลิ่นเหม็น และพนักงานเก็บขยะมีจำนวนไม่เพียงพอ 4) แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเมือง พัทยาที่สำคัญ ได้แก่ ควรใช้วิธีกำจัดขยะ โดยการเผาและแปลงเป็นพลังงานไฟฟ้า จัดกิจกรรม เพื่อประชาสัมพันธ์และให้ความรู้ในการคัดแยกขยะที่ถูกวิธีแก่ชุมชน ควรเพิ่มรถขยะ ควรจัดซื้อจัดจ้าง เอกชนที่มีความพร้อมเข้ามาจัดการขยะมูลฝอยร่วมกัน

อุทิศ ดวงผาสุก สวรรรยา ธรรมอภิพล (2563) ได้ทำการวิจัยยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบ การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนอย่างยั่งยืนของชุมชนเมืองและชุมชนชนบทในจังหวัดสมุทรสงคราม จากการวิจัยพบว่า สถานการณ์ขยะมูลฝอยชุมชนในเขตชุมชนเมือง มีปริมาณการเกิดขยะมูลฝอย โดยเฉลี่ย 33,018.33 กิโลกรัม/วัน สถานการณ์ขยะมูลฝอยในชนบท มีปริมาณการเกิดขยะมูลฝอย โดยเฉลี่ย 10,337.99 กิโลกรัม/วัน องค์ประกอบขยะมูลฝอยส่วนใหญ่ทั้งเขตเมืองและเขตชนบท คือ ขยะมูลฝอยอินทรีย์ เมื่อเปรียบเทียบปริมาณและอัตราการเกิดและองค์ประกอบขยะมูลฝอยอินทรีย์ และขยะมูลฝอยรีไซเคิลระหว่างเขตชุมชนเมืองและเขตชุมชนชนบทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ ระดับ .05 แต่องค์ประกอบของขยะมูลฝอยทั่วไปไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษายุทธศาสตร์การ จัดการขยะมูลฝอยชุมชนที่เหมาะสมกับชุมชนเมืองและชุมชนชนบท ในจังหวัดสมุทรสงคราม พบ 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้ (1) กระตุ้นจิตสำนึกสร้างการรับรู้ถึงสถานการณ์ผลกระทบของขยะมูลฝอยใน ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตนำสู่การสร้างความรู้และทักษะในการจัดการขยะมูลฝอยระดับ คร่าวเรือน (2) สร้างการมีส่วนร่วมรวมพลังประชารัฐเพื่อสร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยแบบครบ วงจร (3) สร้างเมืองท่องเที่ยวสะอาดปราศจากขยะมูลฝอย (4) ปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายอย่างมี ประสิทธิภาพ (5) จัดตั้งศูนย์เรียนรู้การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนด้วยรูปแบบที่เป็นมิตรตามปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง 4) ผลการศึกษานำยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติจากการทดสอบหลักสูตรด้วย การเปรียบเทียบก่อนและหลังการอบรม พบว่าระดับความรู้ระดับทัศนคติและทักษะ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการอบรมมีระดับความรู้ทัศนคติและทักษะสูงกว่าก่อน การอบรมและระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรการอบรมอยู่ในระดับสูง ประโยชน์ที่ได้จากการศึกษา ครั้งนี้คือ การนำยุทธศาสตร์และแนวทางที่ได้ไปปรับใช้ได้อย่างเหมาะสมกับสภาพปัญหาที่แท้จริง แต่ละชุมชน

พิทักษ์ ดาวัน (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” กรณีศึกษาจังหวัดเลย ผลการศึกษา พบว่า จังหวัดเลยตระหนักถึงความสำคัญและมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาขยะ โดยใช้หลักการ 3Rs : Reduce Reuse และ Recycle ในการจัดการขยะต้นทาง และได้กำหนดหลักการจัดการขยะมูลฝอยแบบครบ โดยใช้หลัก 6Rs ในการจัดการขยะกลางทางซึ่งกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเอง ส่วนปลายทางกำหนดให้มีการกำจัดขยะมูลฝอยให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล และการจัดกลุ่ม Clusters ในการจัดการขยะมูลฝอย การบริหารจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัดเลย เน้นการมีส่วนร่วม โดยมีผู้บริหารระดับจังหวัด ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการ นายอำเภอ รวมถึงผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และหมู่บ้าน/ชุมชน ร่วมกันดำเนินการอย่างจริงจัง โดยมีกลไกสำคัญ คือ คณะกรรมการและคณะทำงานขับเคลื่อนตั้งแต่ระดับจังหวัด อำเภอ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหมู่บ้าน/ชุมชน ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนของจังหวัดเลย พบว่า (1) นโยบายการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” มีความชัดเจนส่งผลให้ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการได้ (2) แนวคิดของผู้บริหาร/หัวหน้าส่วนราชการ ที่ให้ความสำคัญกับการสร้างจังหวัดเลยให้เป็นเมืองสะอาด มีการติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง (3) การอาศัยกลไกระดับจังหวัดในการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ กลไกการสั่งการและการบริหารราชการของผู้ว่าราชการจังหวัด สามารถถ่ายทอดนโยบายไปสู่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติและสามารถดำเนินการตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ได้ และ (4) การมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ได้แก่ กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งเป็นกลไกหลัก (Key Actor) คือ ผู้บริหารของจังหวัด ส่วนราชการหน่วยงานภาครัฐที่ได้รับมอบหมายและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พรทิว กองร้อย, พิณทิพย์ แก้วแกมทอง, ธนาวรรณ พิณะเวศน์, อิศระ ตั้งสุวรรณและฤทัยรัตน์ น้อยคนดี (2564) ได้ศึกษา ความรู้ ความต้องการและความพึงพอใจต่อโครงการธนาคารขยะรีไซเคิล มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผลการวิจัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 58.92 เป็นนักศึกษาคณะครุศาสตร์ ความรู้ด้านการจัดการขยะ พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ระดับปานกลาง ร้อยละ 76 โดยหน่วยงานที่มีจำนวนคนที่มีความรู้ระดับสูงเกี่ยวกับการจัดการขยะมากที่สุด คือ พนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ รองลงมาคือ ข้าราชการ ลูกจ้างชั่วคราวและลูกจ้างประจำ โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้เหตุผลว่าได้ผ่านการฝึกอบรมเบื้องต้นมาก่อนแล้ว และมีบางคนไม่ทราบถึงโครงการธนาคารขยะรีไซเคิล ดังนั้นจึงมีการประชาสัมพันธ์โครงการตามสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ ส่วนด้านความต้องการจากผู้ที่สนใจ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความเห็นด้านเวลาการให้บริการ ให้เปิดบริการทั้งวัน ทุกวันพุธที่ 2 ของเดือน ด้านการให้ข้อมูลหรือประชาสัมพันธ์โครงการ พบว่า ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อโครงการในระดับพึงพอใจมาก ซึ่งมีความพึงพอใจด้านข้อมูลข่าวสารมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการให้บริการ ด้านอุปกรณ์และยานพาหนะ

ด้านบุคลากรและด้านสถานที่ โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมในเชิงบวกและชมเชยการทำงานของเจ้าหน้าที่ธนาคารขยะ

ภิญญาดา พิชญะวรโชติ (2565) ได้ถอดบทเรียนความสำเร็จของกระบวนการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนบ้านรางพลับ ตำบลกรับใหญ่ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนและศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จในการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ด้านกระบวนการจัดการขยะมูลฝอย พบว่า ชุมชนดำเนินการตามแนวคิดทฤษฎีการจัดการ POLC ได้แก่ (1) การวางแผน (Planning) ผู้นำชุมชนเล็งเห็นถึงความสำคัญจึงได้วางแผนการจัดการขยะเบื้องต้น ด้วยการคืนถังขยะให้แก่เทศบาลตำบลกรับใหญ่ และได้รับความร่วมมือจากสมาชิกในชุมชนเป็นอย่างดี (2) การจัดการองค์การ (Organizing) หน้าที่ของสมาชิกทุกคน คือ การคัดแยกขยะและการจัดการขยะในครัวเรือนของตนเอง และมีผู้นำชุมชน คณะกรรมการชุมชนร่วมกันทำหน้าที่ (3) การชี้นำ (Leading) กระตุ้นจิตสำนึกแก่สมาชิกในชุมชน และให้สมาชิกในชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง (4) การควบคุม (Controlling) ชุมชนให้ความสำคัญกับการประเมินผลลัพธ์และตรวจสอบและยังได้รับการสนับสนุนจากเทศบาลตำบลกรับใหญ่ในการให้ความร่วมมือวางแผนและการประชุมต่างๆ ส่วนปัจจัยแห่งความสำเร็จ ได้แก่ ปัจจัยภายใน (1) กระบวนการจัดการขยะมูลฝอยมีกิจกรรมหลัก 4 ประการ ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดการองค์การ (Organizing) การชี้นำ (Leading) และการควบคุม (Controlling) (2) ผู้นำชุมชนมีจิตสาธารณะและให้ความสำคัญกับปัญหา (3) ความร่วมมือของประชาชนภายในชุมชน มีความสามัคคีกัน ร่วมมือร่วมใจกัน และปัจจัยภายนอก (4) การสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการสนับสนุนการแก้ไขปัญหาของชุมชนอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านความรู้และงบประมาณ ที่ส่งผลให้ชุมชนประสบความสำเร็จในการจัดการขยะมูลฝอย

ปานวิชญ์ ปานวิเชียร (2565) ได้ศึกษาการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนแฟลตดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาสถานการณ์ขยะมูลฝอยในชุมชนแฟลตดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนแฟลตดินแดง กรุงเทพมหานคร และ 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนแฟลตดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ชุมชนแฟลตดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานครมีปริมาณขยะมูลฝอยเกิดขึ้นทั้งสิ้น 79.2 ตันต่อวัน แบ่งประเภทขยะมูลฝอยเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ขยะอินทรีย์ ขยะรีไซเคิลและขยะทั่วไป มีการดำเนินการรวบรวมขยะมูลฝอย จำนวน 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ ปัญหาที่สำคัญของการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนแฟลตดินแดง ได้แก่ การขาดการคัดแยกขยะมูลฝอยส่งผลให้การกำจัดและใช้ประโยชน์จากขยะไม่เต็มศักยภาพ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดการขยะมูลฝอย พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุดในเรื่องความสะอาดและเป็นระเบียบของจุดทิ้ง (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.39) และมีความต้องการสูงสุด 3 อันดับ ในเรื่องการดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาล (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.48) การลดปริมาณขยะมูล

ฝอยตกค้างในพื้นที่ (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.41) และการดูแลรักษาความสะอาดบริเวณจุดทิ้งหรือรวบรวม (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.40) และข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนแฟลตดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ควรมุ่งเน้นการดูแลรักษาความสะอาดและเป็นระเบียบของจุดรวบรวมขยะมูลฝอย การเพิ่มความถี่ในการจัดเก็บขยะมูลฝอย การจัดตั้งศูนย์จัดการขยะชุมชนแบบครบวงจร การส่งเสริมการลดและแยกขยะมูลฝอยอย่างเป็นระบบและการจัดหาถังขยะแยกประเภทให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เป็นการศึกษาแบบผสมผสาน (Mixed method research) ในการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งประกอบด้วย 2 วิธี คือ 1) การวิจัยเชิงปริมาณ และ 2) การวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยเหตุผลที่เก็บข้อมูล ทั้ง 2 วิธี เนื่องจากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้ศึกษาต้องการที่จะแสดงให้เห็นถึงความพึงพอใจและความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ผ่านโครงการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอย สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อหาแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่เทศบาลเมืองบางกรวย ซึ่งมีขั้นตอนวิธีดำเนินการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

การศึกษาในครั้งนี้ ดำเนินการวิจัย 2 วิธี ซึ่งประชากรที่ใช้ในการวิจัยสามารถแยกได้ดังนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร ได้แก่ คณะกรรมการชุมชน 50 ชุมชน จำนวน 250 คน เหตุผลที่เลือก คณะกรรมการชุมชนเป็นกลุ่มประชากรในการศึกษา เนื่องจากคณะกรรมการชุมชนถือเป็นบุคคลที่เป็นตัวแทนของชุมชน และเป็นผู้นำชุมชนในการจูงใจและชักชวนให้คนในชุมชนดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้

การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้บริหารเทศบาลเมืองบางกรวยและเจ้าหน้าที่ของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เหตุผลที่เลือก ผู้บริหารเทศบาลเมืองบางกรวย และเจ้าหน้าที่ของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเป็นกลุ่มประชากรในการศึกษา โดยเลือกแบบเจาะจงนั้น เนื่องจากผู้บริหาร

เทศบาลเมืองบางกรวย และเจ้าหน้าที่ของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้ที่มีความรู้มีประสบการณ์งานด้านการจัดการขยะมูลฝอย คัดเลือกได้จำนวน 5 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ 1) คณะกรรมการชุมชนจำนวน 250 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane กำหนดระดับค่าความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.05 ซึ่งมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

โดย n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 0.05

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (N) เท่ากับ 250 คน แสดงการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } n &= \frac{250}{1+250(0.05)^2} \\ n &= 154 \end{aligned}$$

จากการคำนวณตามสูตรดังกล่าว จะได้ผลลัพธ์ขนาดกลุ่มตัวอย่างคณะกรรมการชุมชนเทศบาลเมืองบางกรวย ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 154 คน สุ่มตัวอย่างแบบไม่เฉพาะเจาะจง

การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้บริหารเทศบาลเมืองบางกรวย และเจ้าหน้าที่ของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองบางกรวย เป็นการเลือกแบบเจาะจง โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก คือ เป็นผู้ที่มีความรู้ มีประสบการณ์งานด้านการจัดการขยะมูลฝอย คัดเลือกได้จำนวน 5 คน ประกอบด้วย 1.รองปลัดเทศบาลเมืองบางกรวย 2.ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม 3.หัวหน้าฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข 4.นักวิชาการสุขาภิบาลปฏิบัติการ และ 5.เจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

2.1 วิธีการสร้างเครื่องมือ

1. ทบทวนวรรณกรรมต่างๆ เพื่อประมวลแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยกำหนดกรอบเนื้อหาและข้อคำถามให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดของการศึกษา

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามประเด็นปัญหาและวัตถุประสงค์ของการศึกษา เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม การใช้ภาษาและความชัดเจนของข้อคำถาม รวมทั้งข้อคำแนะนำเพิ่มเติมเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไข และผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา แล้ว เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบ ได้แก่

1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำเนียร ราชแพทยาคม อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาการ จัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

2) นางพัชรินทร์ อัฐวงศ์ หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป สังกัดเทศบาลเมืองบางกรวย

3) พ.จ.อ.โชคชัย สุขสงวน เจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน สังกัดเทศบาลเมืองบางกรวย

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วมาตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาต่อไป

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ มี 2 แบบ 1.เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) 2. เป็นการสนทนากลุ่ม สำหรับเครื่องมือที่ 1 ที่เป็นแบบสอบถาม จะเป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับความพึงพอใจและความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ผ่านโครงการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอย เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีลักษณะเป็นแบบสอบถามที่ผสมผสานระหว่างแบบสอบถามแบบ ปลายปิด (Closed-Ended Question) และปลายเปิด (Open-Ended Question) ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา ระยะเวลาอาศัยในพื้นที่ โครงการที่เคยเข้าร่วม จำนวน 6 ข้อ โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ผ่านโครงการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะ

มูลฝอย ได้แก่ ความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์โครงการ ความพึงพอใจด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ความพึงพอใจด้านงบประมาณ ทรัพยากรที่ใช้ และความพึงพอใจด้านระยะเวลาการจัดโครงการ จำนวน 14 ข้อ โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ซึ่งในแต่ละระดับจะมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

5 หมายถึง ระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับมาก

3 หมายถึง ระดับปานกลาง

2 หมายถึง ระดับน้อย

1 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการการดำเนินการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ผ่านโครงการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอยตามมาตรการของการแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2565 – 2570) ได้แก่ มาตรการการจัดการขยะที่ต้นทาง มาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะ และมาตรการการพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ จำนวน 13 ข้อ โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ซึ่งในแต่ละระดับจะมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

5 หมายถึง ระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับมาก

3 หมายถึง ระดับปานกลาง

2 หมายถึง ระดับน้อย

1 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ผ่านโครงการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอย รวมถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น

เครื่องมือที่ 2 เป็นการสนทนากลุ่ม เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลด้วยวิธีสนทนากลุ่ม สำหรับผู้บริหารเทศบาล และเจ้าหน้าที่ของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเทศบาลเมืองบางกรวย ที่ดำเนินงานตามโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย เพื่อสรุปเป็นแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย โดยจะนำข้อมูลที่ได้จากการสนทนาใช้เป็นแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรีต่อไป แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ประเด็นคำถามเกี่ยวกับการเพิ่มความพึงพอใจในการดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จำนวน 1 ข้อ

ส่วนที่ 2 ประเด็นคำถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยในอนาคต จำนวน 5 ข้อ

2.3 การตรวจสอบเครื่องมือ

2.3.1 การทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วและผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน

จากนั้นทดสอบค่าความเชื่อมั่นของข้อมูลและแบบสอบถาม โดยทดสอบเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มทดลองจำนวน 30 ชุด ซึ่งมีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง ใช้เป็นตัวแทนหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค Cronbach (Cronbach's Alpha Coefficient) ใช้เกณฑ์ยอมรับที่ค่ามากกว่า 0.70 โดยผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.95 โดยแยกเป็นค่าความเชื่อมั่นปัจจัยความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอย เท่ากับ 0.96 ด้านการประชาสัมพันธ์โครงการ เท่ากับ 0.88 ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เท่ากับ 0.82 ด้านงบประมาณ ทรัพยากรที่ใช้ เท่ากับ 0.86 ด้านระยะเวลาการจัดโครงการ เท่ากับ 0.86 ค่าความเชื่อมั่นปัจจัยความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอย เท่ากับ 0.94 มาตรการการจัดการขยะที่ต้นทาง เท่ากับ 0.90 มาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะ เท่ากับ 0.83 มาตรการการพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ เท่ากับ 0.89

ตารางที่ 3.1 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตัวแปร	ค่า Cronbach's Alpha
ปัจจัยความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอย	0.96
ด้านการประชาสัมพันธ์โครงการ	0.88
ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	0.82
ด้านงบประมาณ ทรัพยากรที่ใช้	0.86
ด้านระยะเวลาการจัดโครงการ	0.86

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่า Cronbach's Alpha
ปัจจัยความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอย	0.94
มาตรการการจัดการขยะที่ต้นทาง	0.90
มาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะ	0.83
มาตรการการพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ	0.89

จากตารางดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าผลการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแยกตัวแปรทั้งหมด 7 ตัวแปร พบว่า ปัจจัยความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอย มีค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาช แอลฟา (Cronbach's Alpha) เท่ากับ 0.96 และปัจจัยความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอย มีค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาช แอลฟา (Cronbach's Alpha) เท่ากับ 0.94 ซึ่งมีความมากกว่า 0.70 แสดงว่า มาตรฐานในแต่ละตัวแปรมีความเชื่อถือได้สูง ดังนั้น สรุปได้ว่า มาตรฐานของแต่ละตัวแปรสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้จริง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ ใช้การสำรวจภาคสนาม โดยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม และการสนทนากลุ่มเพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึกโดยเก็บข้อมูลจาก 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มคณะกรรมการชุมชนในพื้นที่เทศบาลเมืองบางกรวย 2) กลุ่มเจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองบางกรวยที่ดำเนินงานตามโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยตั้งแต่แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2565-2570) และแผนการจัดการขยะมูลฝอยและข้อมูลของเทศบาลเมืองบางกรวย แนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเอกสารอิเล็กทรอนิกส์จากการสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วนที่สำคัญ ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพมีรายละเอียด ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) ผู้ศึกษานำโปรแกรมสถิติสำเร็จรูปมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และนำสถิติมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลจำแนกเป็น 2 ประเภท คือ

4.1.1 สถิติเชิงพรรณนา ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากเครื่องมือแบบสอบถามใน ส่วนที่ 1 ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา ระยะเวลาอาศัยในพื้นที่ จะใช้สถิติ อาทิ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นต้น โดยกำหนดหลักเกณฑ์ของการกำหนดช่วงของคะแนนในการแปลผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบ ใช้สูตรในการคำนวณหาอันตรภาคชั้นหรือช่วงห่าง ดังนี้

$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$ $= \frac{5 - 1}{5}$ $= 0.8$
--

จากการคำนวณสูตรดังกล่าวข้างต้น ได้ผลลัพธ์ช่วงข้อมูลมีค่าเท่ากับ 0.8 จึงขอกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาเพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นในส่วนที่ 2 ด้านความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยตามกิจกรรมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะ และระดับคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นส่วนที่ 3 ด้านความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยตามกิจกรรมโครงการที่เกี่ยวกับการจัดการขยะ ออกเป็นช่วงดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.20 – 5.00	หมายถึง	อยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.40 – 4.19	หมายถึง	อยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.60 – 3.39	หมายถึง	อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.80 – 2.59	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.79	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.1.2 สถิติเชิงอนุมาน ที่จะใช้ในการหาค่าความจริงของประชากร ซึ่งสถิติอนุมานจะนำไปใช้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล มี 2 เรื่อง คือ การประมาณค่าทางสถิติและการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ซึ่ง ผู้ศึกษาได้กำหนดสมมติฐานการศึกษาในเรื่อง “แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี”

(1) ระดับความพึงพอใจของประชาชนในการจัดโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยอยู่ในระดับ มาก และ (2) ระดับความต้องการของประชาชนในการจัดโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยอยู่ในระดับ ปานกลาง ผู้ศึกษาจะใช้สถิติการทดสอบ One Sample t-test จากการคำนวณ เนื่องจากระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าอยู่ที่ระดับค่าเฉลี่ยของคะแนน 3.40 - 3.91 จึงกำหนดค่ากึ่งกลาง (median) ของช่วงเป็นค่าทดสอบ ได้แก่ 3.80 และระดับความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าอยู่ที่ระดับค่าเฉลี่ยของคะแนน 2.60 - 3.39 จึงกำหนดค่ากึ่งกลาง (median) ของช่วงเป็นค่าทดสอบ ได้แก่ 3.00

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) เป็นข้อมูลที่ได้รับรวบรวมจากการศึกษาเอกสาร รายงานต่างๆ รวมทั้งข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการกิจกรรมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะ ดำเนินการจัดกลุ่มข้อความที่เกี่ยวข้องกันและนำเสนอแบบบรรยาย เพื่อหาแนวทางการพัฒนาเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม จากการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามในส่วนที่ 1 ส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 จากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สำหรับผู้บริหารเทศบาลและเจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองบางกรวยที่ดำเนินงานตามโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย เพื่อสรุปเป็นแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษา เรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นคณะกรรมการชุมชน จำนวน 154 คน และแบบสัมภาษณ์ด้วยการสนทนากลุ่ม จำนวน 5 คน โดยนำข้อมูลที่ได้รับมาทำการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอย

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสนทนากลุ่มเพื่อหาแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงผลการวิเคราะห์โดยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา ระยะเวลาอาศัยในพื้นที่ และเคยเข้าร่วมโครงการใดของเทศบาลเมืองบางกรวย ดังแสดงในตารางที่ 4.1 – 4.6 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	71	46.1
หญิง	83	53.9
รวม	154	100.0

จากการศึกษาตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 53.9 และเพศชาย ร้อยละ 46.1

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามช่วงอายุ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
อายุ 21-30 ปี	9	5.9
อายุ 31-40 ปี	17	11.0
อายุ 41-50 ปี	25	16.2
อายุ 51-60 ปี	51	33.1
อายุ 61 ปีขึ้นไป	52	33.8
รวม	154	100.0

จากการศึกษาตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงอายุ 61 ปีขึ้นไป ร้อยละ 33.8 รองลงมาเป็นช่วงอายุ 51-60 ปี ร้อยละ 33.1 ช่วงอายุ 41-50 ปี ร้อยละ 16.2 ช่วงอายุ 31-40 ปี ร้อยละ 11.0 และช่วงอายุ 21-30 ปี ร้อยละ 5.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ	12	7.8
พนักงานเอกชน	28	18.2
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2	1.3
ธุรกิจส่วนตัว	54	35.1
รับจ้าง	23	14.9
อื่นๆ	35	22.7
รวม	154	100.0

จากการศึกษาตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 54 คน ร้อยละ 35.1 รองลงมาเป็น อื่นๆ ซึ่งหมายถึง มีอาชีพค้าขาย ข้าราชการเกษียณ และไม่ได้ทำงานร้อยละ 22.7 พนักงานเอกชนร้อยละ 18.2 รับจ้างร้อยละ 14.9 ข้าราชการร้อยละ 7.8 และพนักงานรัฐวิสาหกิจร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	4	2.6
มัธยมศึกษา	38	24.7
ปวช.	35	22.7
ปวส.	19	12.3
ปริญญาตรี	55	35.8
สูงกว่าปริญญาตรี	3	1.9
รวม	154	100

จากการศึกษาตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 35.8 รองลงมาเป็นระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 24.7 ระดับ ปวช. ร้อยละ 22.7 ระดับ ปวส. ร้อยละ 12.3 ระดับประถมศึกษา ร้อยละ 2.6 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 1.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาอาศัยในพื้นที่

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 5 ปี	6	3.9
6-10 ปี	10	6.5
11-15 ปี	17	11.0
16-20 ปี	29	18.8
21-30 ปี	36	23.4
มากกว่า 30 ปี	56	36.4
รวม	154	100.0

จากการศึกษาตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาอาศัยในพื้นที่มากกว่า 30 ปี ร้อยละ 36.4 รองลงมา 21-30 ปี ร้อยละ 23.4 ระยะเวลา 16-20 ปี ร้อยละ 18.8 ระยะเวลา 11-15 ปี ร้อยละ 11.0 ระยะเวลา 6-10 ปี ร้อยละ 6.5 และระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี ร้อยละ 3.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามโครงการที่เคยเข้าร่วม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
โครงการขยะสร้างบุญ	100	32.9
โครงการจัดการเก็บขยะชิ้นใหญ่ของเหลือใช้	90	29.6
โครงการจัดการขยะอินทรีย์อย่างยั่งยืน	48	15.8
โครงการพัฒนารักษาความสะอาดในชุมชน (BCD)	66	21.7
รวม	304	100.0

จากการศึกษาตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมโครงการขยะสร้างบุญสูงสุด ร้อยละ 32.9 รองลงมาโครงการจัดการเก็บขยะชิ้นใหญ่ของเหลือใช้ ร้อยละ 29.6 โครงการพัฒนารักษาความสะอาดในชุมชน (BCD) ร้อยละ 21.7 และโครงการจัดการขยะอินทรีย์อย่างยั่งยืน ร้อยละ 15.8 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รายละเอียดตามตารางที่ 4.7 – 4.10

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายระดับความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยรายด้านและภาพรวม

ความพึงพอใจ	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
ด้านการประชาสัมพันธ์โครงการ	4.00	0.53	มาก
ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	3.94	0.56	มาก
ด้านงบประมาณ ทรัพยากรที่ใช้	3.59	0.65	มาก
ด้านระยะเวลาการจัดโครงการ	3.70	0.64	มาก
ภาพรวม	3.81	0.47	มาก

จากการศึกษาตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 (S.D.= 0.47) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อและเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่ามีความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.00 (S.D.=0.53) รองลงมาคือ มีความพึงพอใจด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 (S.D.=0.56) มีความพึงพอใจด้านระยะเวลาการจัดโครงการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 (S.D.=0.64) และมีความพึงพอใจด้านงบประมาณ ทรัพยากรที่ใช้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.59 (S.D.=0.65) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายระดับความพึงพอใจในการจัดการ
ขยะมูลฝอย ด้านการประชาสัมพันธ์โครงการ

(n = 154)

ด้านการประชาสัมพันธ์โครงการ	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการ วันเวลาและกิจกรรม ของโครงการมีความชัดเจน	3.96	0.61	มาก
ช่องทางการประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ข้อมูลโครงการ มีความหลากหลาย	3.83	0.68	มาก
การประชาสัมพันธ์รายละเอียดโครงการทำให้ท่านรู้สึก อยากเข้าร่วมโครงการ	4.40	0.59	มากที่สุด
การประชาสัมพันธ์สามารถสื่อสารข้อมูลให้ประชาชน รับทราบอย่างทั่วถึง	3.81	0.70	มาก
รวม	4.00	0.53	มาก

จากการศึกษาตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการประชาสัมพันธ์โครงการ อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 (S.D.=0.53) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อและเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า การประชาสัมพันธ์รายละเอียดโครงการทำให้รู้สึกอยากเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.40 (S.D.=0.59) รองลงมาคือ การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการ วันเวลาและกิจกรรมของโครงการมีความชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 (S.D.=0.61) ช่องทางการประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ข้อมูลโครงการมีความหลากหลายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 (S.D.=0.68) และการประชาสัมพันธ์สามารถสื่อสารข้อมูลให้ประชาชนรับทราบอย่างทั่วถึงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 (S.D.=0.70) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายระดับความพึงพอใจในการจัดการ
 ชยะมูลฝอย ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

(n = 154)

ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สุภาพเรียบร้อยและเป็นมิตร	4.11	0.61	มาก
เจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้น ทำงานอย่างรวดเร็ว เต็มใจใน การให้บริการ	4.04	0.64	มาก
เจ้าหน้าที่มีความรู้ ในงานตามที่ได้รับมอบหมายและตาม ตำแหน่งหน้าที่	3.73	0.69	มาก
เจ้าหน้าที่มีความเข้าใจในงาน ให้คำแนะนำและตอบข้อซักถาม ตรงกับความต้องการ	4.01	0.66	มาก
เจ้าหน้าที่ปรับปรุงและพัฒนาความรู้ในการปฏิบัติงานเสมอ	3.81	0.66	มาก
รวม	3.94	0.56	มาก

จากการศึกษาตารางที่ 4.9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ อยู่ในระดับมากซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 (S.D.=0.56) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อและเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สุภาพเรียบร้อยและเป็นมิตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.11 (S.D.=0.61) รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้น ทำงานอย่างรวดเร็ว เต็มใจในการให้บริการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 (S.D.=0.64) เจ้าหน้าที่ที่มีความเข้าใจในงาน ให้คำแนะนำและตอบข้อซักถามตรงกับความต้องการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 (S.D.=0.66) เจ้าหน้าที่ปรับปรุงและพัฒนาความรู้ในการปฏิบัติงานเสมอมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 (S.D.=0.66) และเจ้าหน้าที่มีความรู้ ในงานตามที่ได้รับมอบหมายและตามตำแหน่งหน้าที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 (S.D.=0.69) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายระดับความพึงพอใจในการจัดการ
ขยะมูลฝอย ด้านงบประมาณ ทรัพยากรที่ใช้

(n = 154)

ด้านงบประมาณ ทรัพยากรที่ใช้	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
มีวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในโครงการอย่างเพียงพอ	3.58	0.67	มาก
นำเทคโนโลยีมาใช้ทำให้การดำเนินโครงการสะดวกและรวดเร็วขึ้น	3.58	0.67	มาก
เทศบาลสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นต่อการดำเนินงานในกิจกรรมต่างๆ อย่างเหมาะสม	3.62	0.67	มาก
รวม	3.59	0.65	มาก

จากการศึกษาตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านงบประมาณ ทรัพยากรที่ใช้ อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 (S.D.=0.65) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อและเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า เทศบาลสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นต่อการดำเนินงานในกิจกรรมต่างๆ อย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.62 (S.D.=0.67) รองลงมาคือ มีวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในโครงการอย่างเพียงพอมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 (S.D.=0.67) และนำเทคโนโลยีมาใช้ทำให้การดำเนินโครงการสะดวกและรวดเร็วขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 (S.D.=0.67) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายระดับความพึงพอใจในการจัดการ
ขยะมูลฝอย ด้านระยะเวลาการจัดโครงการ

(n = 154)

ด้านระยะเวลาการจัดโครงการ	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
ระยะเวลาดำเนินโครงการฯ มีความเหมาะสมสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของประชาชน	3.69	0.66	มาก
ระยะเวลาเริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการฯ มีความเหมาะสมดำเนินงานได้เสร็จทันเวลา	3.71	0.64	มาก
รวม	3.70	0.64	มาก

จากการศึกษาตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านระยะเวลาการจัดโครงการ อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 (S.D.=0.64) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อและเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า ระยะเวลาเริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการฯ มีความเหมาะสมดำเนินงานได้เสร็จทันเวลามีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.71 (S.D.=0.64) รองลงมาคือ ระยะเวลาดำเนินโครงการฯ มีความเหมาะสมสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของประชาชนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 (S.D.=0.66) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รายละเอียดตามตารางที่ 4.12 – 4.15

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายระดับความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอย รายการมาตรการและภาพรวม

ความต้องการ	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
มาตรการการจัดขยะที่ต้นทาง	4.27	0.47	มากที่สุด
มาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะ	4.09	0.44	มาก
มาตรการการพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ	4.10	0.66	มาก
ภาพรวม	4.15	0.45	มาก

จากการศึกษาตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 (S.D.= 0.45) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อและเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า ความต้องการตามมาตรการการจัดขยะที่ต้นทาง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.27 (S.D.=0.47) รองลงมา

คือ ความต้องการตามมาตรการการพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 (S.D.=0.66) และความต้องการตามมาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.09 (S.D.=0.44) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายระดับความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอย ตามมาตรการการจัดการขยะที่ต้นทาง

(n = 154)

มาตรการการจัดการขยะที่ต้นทาง	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
ท่านต้องการให้มีการคัดแยกขยะตั้งแต่ในครัวเรือน	4.27	0.50	มากที่สุด
ท่านต้องการถังขยะที่แยกประเภทก่อนทิ้งในชุมชน	4.32	0.51	มากที่สุด
ท่านต้องการให้ชุมชนมีบทบาทในการกำหนดระเบียบ/กฎเกณฑ์ในการจัดการขยะ	4.29	0.52	มากที่สุด
ท่านต้องการให้เทศบาล/ มีการจัดโครงการฯที่เกี่ยวกับการคัดแยกขยะที่ต้นทาง	4.22	0.50	มากที่สุด
รวม	4.28	0.47	มากที่สุด

จากการศึกษาตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ตามมาตรการการจัดการขยะที่ต้นทาง อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 (S.D.= 0.47) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อและเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า ต้องการถังขยะที่แยกประเภทก่อนทิ้งในชุมชนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.32 (S.D.=0.51) รองลงมาคือ ต้องการให้ชุมชนมีบทบาทในการกำหนดระเบียบ/กฎเกณฑ์ในการจัดการขยะมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 (S.D.=0.52) ต้องการให้มีการคัดแยกขยะตั้งแต่ในครัวเรือนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.27 (S.D.=0.50) และต้องการให้เทศบาล/ มีการจัดโครงการฯที่เกี่ยวกับการคัดแยกขยะที่ต้นทางมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.22 (S.D.=0.50) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายระดับความต้องการในการจัดการ
ขยะมูลฝอย ตามมาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะ

(n = 154)

มาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะ	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
ท่านต้องการให้เทศบาลปรับค่าธรรมเนียมเก็บขน เพื่อให้มีจำนวนการเก็บต่อสัปดาห์สูงขึ้น	2.74	1.19	ปานกลาง
ท่านต้องการให้มีการเฝ้าระวังการลักลอบทิ้งขยะซ้ำ ในบริเวณพื้นที่ที่เป็นสาธารณะ	4.40	0.57	มากที่สุด
ท่านต้องการให้เทศบาลสนับสนุนให้มีการนำขยะที่ สามารถรีไซเคิลได้กลับมาเป็นวัสดุใช้ใหม่	4.44	0.56	มากที่สุด
ท่านต้องการสนับสนุนจากเทศบาลเพื่อให้สามารถ จัดการขยะให้เปลี่ยนเป็นรายได้ได้	4.75	0.45	มากที่สุด
ท่านมีความต้องการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์	4.15	0.63	มาก
รวม	4.10	0.44	มาก

จากการศึกษาตารางที่ 4.14 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการในการจัดการ
ขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ตามมาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพระบบ
กำจัดขยะ อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 (S.D.= 0.44) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อและ
เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า ต้องการสนับสนุนจากเทศบาลเพื่อให้สามารถจัดการขยะให้
เปลี่ยนเป็นรายได้ได้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.75 (S.D.=0.45) รองลงมาคือ ต้องการให้เทศบาล
สนับสนุนให้มีการนำขยะที่สามารถรีไซเคิลได้กลับมาเป็นวัสดุใช้ใหม่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44
(S.D.=0.56) ต้องการให้มีการเฝ้าระวังการลักลอบทิ้งขยะซ้ำในบริเวณพื้นที่ที่เป็นสาธารณะมีค่าเฉลี่ย
สูงสุด เท่ากับ 4.40 (S.D.=0.57) ความต้องการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์
อิเล็กทรอนิกส์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.15 (S.D.=0.63) และต้องการให้เทศบาลปรับค่าธรรมเนียม
เก็บขนเพื่อให้มีจำนวนการเก็บต่อสัปดาห์สูงขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.74 (S.D.=1.19) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายระดับความต้องการในการจัดการ
ขยะมูลฝอย ตามมาตรการการพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ

(n = 154)

มาตรการการพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
ท่านต้องการเพิ่มรอบการเข้าเก็บขยะในชุมชน	4.05	0.75	มาก
ท่านต้องการให้มีเจ้าหน้าที่เก็บขนขยะในชุมชนเพิ่มขึ้น	4.05	0.76	มาก
ท่านต้องการให้เทศบาลออกกฎ ระเบียบเกี่ยวกับการจัดการขยะและกำหนดบทลงโทษ	4.19	0.64	มาก
ท่านต้องการให้เทศบาลรณรงค์ให้ความรู้การจัดการขยะให้ประชาชนในชุมชนเพิ่มขึ้น	4.10	0.69	มาก
รวม	4.10	0.66	มาก

จากการศึกษาตารางที่ 4.15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ตามมาตรการการพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 (S.D.= 0.66) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อและเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า ต้องการให้เทศบาลออกกฎ ระเบียบเกี่ยวกับการจัดการขยะและกำหนดบทลงโทษมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.19 (S.D.= 0.64) รองลงมาคือ ต้องการให้เทศบาลรณรงค์ให้ความรู้การจัดการขยะให้ประชาชนในชุมชนเพิ่มขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 (S.D.=0.69) ต้องการเพิ่มรอบการเข้าเก็บขยะในชุมชนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.05 (S.D.= 0.75) และต้องการให้มีเจ้าหน้าที่เก็บขนขยะในชุมชนเพิ่มขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 (S.D.= 0.76) ตามลำดับ

ต่อมาจะเป็นการทดสอบสมมติฐานการศึกษา ด้วยการทดสอบ One Sample t-test ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบข้อมูล 1 กลุ่ม กับค่าที่เป็นมาตรฐานหรือค่าที่มีอยู่ก่อนแล้ว ในที่นี้ผู้ศึกษาได้กำหนดค่าเฉลี่ยที่ใช้ในการทดสอบเพื่อทดสอบระดับความพึงพอใจและความต้องการที่ได้ตั้งไว้ในสมมติฐาน ดังนี้

1. ระดับความพึงพอใจในการจัดโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.8)
2. ระดับความต้องการในการจัดโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.0)

ตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการทดสอบ One Sample t-test เพื่อทดสอบสมมติฐานระดับความพึงพอใจในการจัดโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย

	จำนวน	\bar{x}	SD	t	Sig.
ระดับความพึงพอใจในการจัดโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย	154	3.81	0.47	0.25	0.80

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการศึกษาตารางที่ 4.16 วิเคราะห์ด้วยสถิติ t-test โดยการวิเคราะห์ One Sample t-test พบว่า ได้ค่า t เท่ากับ 0.25 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.80 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่า ระดับความพึงพอใจในการจัดโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยไม่แตกต่างจากค่าเฉลี่ยที่ทดสอบ คือ 3.80 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการทดสอบ One Sample t-test เพื่อทดสอบสมมติฐานระดับความต้องการในการจัดโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย

	จำนวน	\bar{x}	SD	t	Sig.
ระดับความต้องการในการจัดโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย	154	4.16	0.45	31.52	0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการศึกษาตารางที่ 4.17 วิเคราะห์ด้วยสถิติ t-test โดยการวิเคราะห์ One Sample t-test พบว่า ได้ค่า t เท่ากับ 31.52 ได้ค่า และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่า ระดับความต้องการในการจัดการโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยแตกต่างจากค่าที่ใช้ทดสอบ คือ 3.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความต้องการในการจัดการโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยมากกว่าค่าที่ทดสอบ

ตารางที่ 4.18 สรุปตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	71	46.1
หญิง	83	53.9
อายุ		
อายุ 21-30 ปี	9	5.8
อายุ 31-40 ปี	17	11.0
อายุ 41-50 ปี	25	16.2
อายุ 51-60 ปี	51	33.1
อายุ 61 ปีขึ้นไป	52	33.8
อาชีพ		
ข้าราชการ	12	7.8
พนักงานเอกชน	28	18.2
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2	1.3
ธุรกิจส่วนตัว	54	35.1
รับจ้าง	23	14.9
อื่นๆ	35	22.7
การศึกษา		
ประถมศึกษา	4	2.6
มัธยมศึกษา	38	24.7
ปวช.	35	22.7
ปวส.	19	12.3
ปริญญาตรี	55	35.7
สูงกว่าปริญญาตรี	3	1.9

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาอาศัยในพื้นที่		
ไม่เกิน 5 ปี	6	3.9
6-10 ปี	10	6.5
11-15 ปี	17	11.0
16-20 ปี	29	18.8
21-30 ปี	36	23.4
มากกว่า 30 ปี	56	36.4
โครงการที่เคยเข้าร่วม		
โครงการขยะสร้างบุญ	100	32.9
โครงการจัดการเก็บขยะชิ้นใหญ่ของเหลือใช้	90	29.6
โครงการจัดการขยะอินทรีย์อย่างยั่งยืน	48	15.8
โครงการพัฒนารักษาความสะอาดในชุมชน (BCD)	66	21.7

ตารางที่ 4.19 สรุปตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอย
ของเทศบาลเมืองบางกรวย

ความพึงพอใจ	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
ด้านการประชาสัมพันธ์โครงการ			
การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการ วันเวลาและกิจกรรม ของโครงการมีความชัดเจน	3.96	0.61	มาก
ช่องทางการประชาสัมพันธ์ และการเผยแพร่ข้อมูล โครงการมีความหลากหลาย	3.83	0.68	มาก
การประชาสัมพันธ์รายละเอียดโครงการทำให้ท่านรู้สึก อยากเข้าร่วมโครงการ	4.40	0.59	มากที่สุด

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ความพึงพอใจ	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
การประชาสัมพันธ์สามารถสื่อสารข้อมูลให้ประชาชน รับทราบอย่างทั่วถึง	3.81	0.70	มาก
ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่			
เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สุภาพเรียบร้อย และเป็นมิตร	4.11	0.61	มาก
เจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้น ทำงานอย่างรวดเร็ว เต็มใจ ในการให้บริการ	4.04	0.64	มาก
เจ้าหน้าที่มีความรู้ ในงานตามที่ได้รับมอบหมายและ ตามตำแหน่งหน้าที่	3.73	0.69	มาก
เจ้าหน้าที่มีความเข้าใจในงาน ให้คำแนะนำและตอบ ข้อซักถามตรงกับความต้องการ	4.01	0.66	มาก
เจ้าหน้าที่ปรับปรุงและพัฒนาความรู้ในการปฏิบัติงานเสมอ	3.81	0.66	มาก
ด้านงบประมาณ ทรัพยากรที่ใช้			
มีวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในโครงการอย่างเพียงพอ	3.58	0.67	มาก
นำเทคโนโลยีมาใช้ทำให้การดำเนินโครงการสะดวก และรวดเร็วขึ้น	3.58	0.67	มาก
เทศบาลสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นต่อการดำเนินงานใน กิจกรรมต่างๆ อย่างเหมาะสม	3.62	0.67	มาก
ด้านระยะเวลาการจัดโครงการ			
ระยะเวลาการดำเนินโครงการจัดการขยะมูลฝอยมีความ เหมาะสม สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของประชาชนใน พื้นที่	3.69	0.66	มาก
ระยะเวลาเริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดของโครงการจัดการขยะ มูลฝอยมีความเหมาะสม สามารถดำเนินงานได้แล้วเสร็จ ทันเวลา	3.71	0.64	มาก

ตารางที่ 4.20 สรุปตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอย
ของเทศบาลเมืองบางกรวย

ความต้องการ	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
มาตรการการจัดการขยะที่ต้นทาง			
ต้องการให้มีการคัดแยกขยะตั้งแต่ในครัวเรือน	4.27	0.50	มากที่สุด
ต้องการถังขยะที่แยกประเภทก่อนทิ้งในชุมชน	4.32	0.51	มากที่สุด
ต้องการให้ชุมชนมีบทบาทในการกำหนดระเบียบ/ กฎเกณฑ์ในการจัดการขยะ	4.29	0.52	มากที่สุด
ต้องการให้เทศบาลฯ มีการจัดโครงการฯ ที่เกี่ยวกับ การคัดแยกขยะที่ต้นทาง	4.22	0.50	มากที่สุด
มาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะ			
ต้องการให้เทศบาลมีการปรับเปลี่ยนค่าธรรมเนียมใน การเก็บขนและกำจัดขยะให้สูงขึ้นเพื่อให้มีจำนวนรอบ การเก็บต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้น	2.74	1.19	ปานกลาง
ต้องการให้มีการเผาระวังการลักลอบทิ้งขยะซ้ำในบริเวณ พื้นที่ที่เป็นทางสาธารณะ	4.40	0.57	มากที่สุด
ต้องการให้เทศบาลสนับสนุนให้มีการนำขยะที่สามารถ รีไซเคิลได้กลับมาเป็นวัสดุใช้ใหม่	4.44	0.56	มากที่สุด
ต้องการการสนับสนุนจากเทศบาลเพื่อให้สามารถจัดการ ขยะให้เปลี่ยนเป็นรายได้ได้	4.75	0.45	มากที่สุด
มีความต้องการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มากขึ้นเพียงใด	4.15	0.63	มาก
มาตรการการพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ			
ท่านต้องการเพิ่มรอบการเข้าเก็บขยะในชุมชน	4.05	0.75	มาก
ท่านต้องการให้มีเจ้าหน้าที่เก็บขนขยะในชุมชนเพิ่มขึ้น	4.05	0.76	มาก
ท่านต้องการให้เทศบาลออก กฎ ระเบียบเกี่ยวกับการ จัดการขยะ และกำหนดบทลงโทษ	4.19	0.64	มาก
ท่านต้องการให้เทศบาลทำกิจกรรมรณรงค์เพื่อให้ความรู้ สร้างความตระหนักในการจัดการขยะให้กับประชาชน ในชุมชนเพิ่มขึ้น	4.10	0.69	มาก

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจ และความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย นั้น ทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจ และระดับความต้องการ ซึ่งจะนำไปสู่การวิเคราะห์ข้อมูลสนทนากลุ่มเพื่อหาแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยต่อไป

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสนทนากลุ่มเพื่อหาแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์แบบสนทนากลุ่มกับผู้บริหารเทศบาล ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่เทศบาลเมืองบางกรวย รวมจำนวน 5 ท่าน ซึ่งมีประสบการณ์และเกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย ซึ่งผู้ศึกษาได้นำข้อมูลดังกล่าวมาทำการวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบการพรรณนาบรรยาย (Descriptive Data Analysis) ทั้งนี้ ผู้ศึกษาได้จำแนกตามประเด็นคำถามมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ประเด็นคำถามเกี่ยวกับแนวทางการเพิ่มความพึงพอใจในการดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย

ด้านการประชาสัมพันธ์โครงการ จากการสนทนากลุ่ม พบว่า การเพิ่มความพึงพอใจในการจัดการขยะของเทศบาล ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์โครงการ ด้วยการใช้สื่อออนไลน์ที่หลากหลายช่องทาง เพิ่มการเข้าถึงของประชาชนให้เข้าถึงได้ง่ายขึ้น รวมทั้งมีการวางแผนและดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบการดำเนินงานในการจัดการโครงการฯ ทุกขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง

นักวิชาการสุขาภิบาล ให้ความเห็นว่า “...ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์เชิงรุก ที่มีการชี้แจงและให้ความรู้ความเข้าใจกับกลุ่มเป้าหมายโดยตรง เน้นความชัดเจนในการนำข้อมูลโครงการที่เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยไปยังประชาชนได้โดยตรงแบบเผชิญหน้า (face to face)” และผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ให้ความเห็นว่า “...เน้นการประชาสัมพันธ์ลงใน Line กลุ่ม, เฟสบุ๊กเทศบาลเมืองบางกรวย (Facebook) ซึ่งจะต้องมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าก่อนที่จะดำเนินกิจกรรมต่างๆ ตามโครงการ เพื่อให้เกิดการยอมรับและความร่วมมือจากประชาชน...” หัวหน้าฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข ให้ความเห็นว่า “...โดยการทำหนังสือประชาสัมพันธ์ไปยังประธานชุมชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองบางกรวย และเพิ่มรถขยายเสียงตามสาย...”

และรองปลัดเทศบาล ได้ให้ความเห็นว่า “ปัจจุบันเทศบาลเมืองบางกรวย เป็นสังคมเมือง ประชาชนส่วนใหญ่เข้าถึงแอปพลิเคชัน หรือสื่อออนไลน์ได้ง่าย ประชาชนในพื้นที่ที่มีความสามารถในการเข้าถึงกับสื่อออนไลน์ได้ดี ฉะนั้นควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ที่หลากหลายช่องทาง ประชาสัมพันธ์โครงการทุกขั้นตอน ก่อนดำเนินการ ระหว่างดำเนินการ และหลังดำเนินการ ให้ประชาชนได้ทราบมากยิ่งขึ้น”

ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ จากการสนทนากลุ่ม พบว่า การเพิ่มความพึงพอใจในการจัดการขยะของเทศบาล ควรให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการร่วมกับประชาชน ลงไปทำกิจกรรมที่ชุมชน ไปตามบ้านเรือน เน้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ

ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ให้ความเห็นว่า “...ให้มีการจัดการประชุมชี้แจงขั้นตอนการทำงานให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ให้มีความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานตามโครงการต่างๆ อย่างชัดเจน” ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นด้วยกับผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม และให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า “...โดยเจ้าหน้าที่ต้องเป็นผู้เริ่มให้ข้อมูลกับประชาชนในชุมชน และร่วมกันทำงานดำเนินการตามโครงการต่างๆ ไปพร้อมๆ กับประชาชนในชุมชน” ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า “...เน้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานกับเจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานต้องสามารถอธิบาย ชี้แจงและตอบปัญหาให้กับประชาชนได้อย่างชัดเจน เพื่อให้ประชาชนเกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญในการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ ชุมชนของตนเอง” และรองปลัดเทศบาล ให้ความเห็นว่า “...ควรส่งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการจัดการขยะมูลฝอยลงไปในชุมชน ปกติเจ้าหน้าที่เราก็ลงไปทำกิจกรรมในชุมชนอยู่แล้ว ก็เน้นไปที่การเชิญชวน ชักจูงให้ประชาชนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของเทศบาลให้มากขึ้น”

ด้านงบประมาณ ทรัพยากรที่ใช้ จากการสนทนากลุ่ม พบว่า การเพิ่มความพึงพอใจในการจัดการขยะของเทศบาล เป็นไปตามความต้องการและความเห็นชอบของประชาชนในพื้นที่ เนื่องจากมีการจัดประชุมตามชุมชนต่างๆ ก่อน แล้วจึงนำโครงการเข้าสู่แผนพัฒนาท้องถิ่น 5 ปี จากนั้นนำโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่น 5 ปี トラเป็นโครงการในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้นๆ

เจ้าพนักงานสาธารณสุข ให้ความเห็นว่า “งบประมาณและทรัพยากรที่ใช้ตามโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย มักเป็นความต้องการและความเห็นชอบของประชาชนในพื้นที่” และนักวิชาการสุขาภิบาล ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า “...จะมีการกำหนดการประชาคมตามชุมชนต่างๆ เพื่อนำเข้าเป็นโครงการตามแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาล ซึ่งงบประมาณที่ใช้จะได้มาตามการอนุมัติและเห็นชอบด้วยการตราเป็นเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้นๆ ซึ่งการใช้จ่ายงบประมาณนั้น จะอยู่ภายในกรอบวงเงินที่ได้รับอนุมัติว่ามีความเหมาะสมและเพียงพอ

ต่อการดำเนินกิจกรรมตามโครงการนั้นๆ แล้ว จากสมาชิกสภาเทศบาลและจากผู้บริหารเทศบาล อีกทั้งโครงการส่วนใหญ่ก็จะเป็นโครงการที่ทำต่อเนื่องจากปีก่อนๆ และได้รับความพึงพอใจจากประชาชนที่เข้าร่วมในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการอยู่แล้ว” ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ให้ความเห็นว่า “...หากประชาชนมีความต้องการที่เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้น ทางเทศบาลก็พร้อมจะสนับสนุนงบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอยในอนาคตต่อไป แต่ต้องเป็นการใช้งบประมาณอย่างประหยัด และมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าสูงสุด”

ด้านระยะเวลาการจัดโครงการ จากการสนทนากลุ่ม พบว่า การเพิ่มความพึงพอใจในการจัดการขยะของเทศบาล ควรเพิ่มระยะเวลาการจัดโครงการจัดการเก็บขยะขึ้นใหญ่ของเหลือใช้ให้นานขึ้น

นักวิชาการสุขาภิบาล ให้ความเห็นว่า “...โครงการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอย มีการดำเนินการที่ต่อเนื่องทุกปีเพราะปัญหาขยะมูลฝอยเกิดขึ้นตลอดเวลา อีกทั้งปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยยังเป็นปัญหาที่ประชาชนให้ความสำคัญ เพราะเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ก็อาจจะเพิ่มระยะเวลาการดำเนินกิจกรรมตามโครงการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอยให้นานขึ้น” หัวหน้าฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข ให้ความเห็นว่า “จะต้องพิจารณาภารกิจหน้าที่ที่สำคัญและมีความจำเป็นกำหนดให้เป็นภารกิจหลัก รวมถึงต้องคำนึงถึงภาระค่าใช้จ่ายที่ต้องขยายระยะเวลาการดำเนินกิจกรรม จำนวนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งจะเป็นการบรรเทาปัญหาขยะมูลฝอยให้กับประชาชน โดยเฉพาะโครงการจัดการเก็บขยะขึ้นใหญ่ของเหลือใช้ ที่ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบางกรวยยังมีการติดต่อมา ให้เทศบาลเข้าดำเนินการ ทั้งๆ ที่โครงการดังกล่าวได้ปิดโครงการไปแล้ว”

ส่วนที่ 2 ประเด็นคำถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยในอนาคต

1. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี พบว่า ระดับความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยตามมาตรการการจัดการขยะที่ต้นทาง อยู่ในระดับมากที่สุด โดยผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้มีการคัดแยกขยะตั้งแต่ในครัวเรือน / ต้องการถังขยะที่แยกประเภทก่อนทิ้งในชุมชน / ต้องการให้ชุมชนมีบทบาทในการกำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์ในการจัดการขยะ / ต้องการให้เทศบาลมีการจัดโครงการฯ ที่เกี่ยวข้องกับการคัดแยกขยะที่ต้นทาง อยู่ในระดับมากที่สุดนั้น ควรจะมีแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่เทศบาลเมืองบางกรวยในอนาคตอย่างไร

จากการสนทนากลุ่ม พบว่า แนวทางการพัฒนาควรเริ่มจากการจัดอบรมให้ความรู้ ในการคัดแยกขยะก่อนทิ้งตั้งแต่ในครัวเรือน สร้างความตระหนักและจิตสำนึกให้กับประชาชน ให้เห็นถึงความสำคัญของการคัดแยกขยะ โดยผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ให้ความเห็นว่า “...สิ่งแรกที่ต้องดำเนินการ คือ การจัดอบรมให้ความรู้ สร้างความตระหนักในการคัดแยกขยะก่อนทิ้งตั้งแต่ในครัวเรือน” และรองปลัดเทศบาล ได้ให้ความเห็นว่า “ปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยนั้น ถือเป็นเรื่องจิตสำนึก เป็นปัญหาที่แก้ไขได้ยากและบางครั้งก็ไม่ได้ยั่งยืน การที่จะให้ประชาชนรู้สึกต้องทำ ต้องรับผิดชอบกับขยะที่ตัวเองก่อ คือการจัดอบรมสร้างความตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากขยะและให้เกิดจิตสำนึกถึงความสำคัญของปัญหาขยะมูลฝอย และเราจะต้องมีสิ่งจูงใจที่จะทำให้ประชาชนมาเข้าร่วมกิจกรรมการอบรมให้ความรู้ หรือกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย” เนื่องจากเทศบาลเมืองบางกรวยมีการขยายตัวของชุมชน ถือเป็นสังคมเมือง เพราะมีเขตพื้นที่ติดต่อกับกรุงเทพมหานคร ที่มีการก่อสร้างที่พักอาศัยเพิ่มขึ้น การเดินทางการสัญจรที่สะดวกมากขึ้น ทำให้พฤติกรรมการบริโภคของประชาชนเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้เกิดปัญหาขยะอินทรีย์ตามมามากขึ้น ซึ่งขยะอินทรีย์นั้นเป็นขยะที่มีปริมาณมากที่สุด โดยเจ้าพนักงานสาธารณสุข ให้ความเห็นว่า “จะต้องจัดการฝึกอบรม รมรงค์สร้างความตระหนักและจิตสำนึกอย่างต่อเนื่อง เพราะ ประชาชนถือเป็นผู้ก่อให้เกิดขยะลำดับแรก หากประชาชนเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการคัดแยกขยะ จะทำให้ปริมาณขยะที่จะถูกไปกำจัด ณ บ่อกำจัดขยะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีลดลงด้วย” ซึ่งจะส่งผลทำให้ค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะมูลฝอยที่เทศบาลเมืองบางกรวยจะต้องจ่ายให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีลดลงตามไปด้วย นักวิชาการสุขาภิบาล ให้ความเห็นว่า “เมื่อคัดแยกขยะอินทรีย์ออกมาได้แล้ว การจัดการขยะรีไซเคิล ขยะทั่วไปและขยะอันตราย ก็จะสามารถทำได้ง่ายขึ้น โดยการนำขยะมูลฝอยไปใช้ประโยชน์ด้วยการนำกลับมาใช้ซ้ำ เมื่อประชาชนคัดแยกขยะได้ก็จะทิ้งขยะได้ตามถังขยะที่แยกประเภท ซึ่งเทศบาลได้มีจุดตั้งถังขยะที่แยกประเภทก่อนทิ้งไว้ให้ในชุมชนอยู่แล้ว” เพราะทางเทศบาลเชื่อว่าการเริ่มต้นด้วยการทิ้งขยะที่ถูกต้องจะนำไปสู่การสร้างคุณค่าให้ชุมชนคัดแยกขยะก่อนทิ้งได้ ส่วนความต้องการให้ชุมชนมีบทบาทในการกำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์ในการจัดการขยะนั้น ด้านหัวหน้าฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข ให้ความเห็นว่า “ทางเทศบาลเมืองบางกรวยมีเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการ เช่น พระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ซึ่งทางชุมชนสามารถเข้ามาพูดคุยกับเจ้าหน้าที่เพื่อหาทางออกในเรื่องการจัดการขยะมูลฝอยได้” เช่น การกำหนดจุดรวมทิ้งขยะว่าจะจัดจุดรวมที่ทิ้งขยะไว้ที่ไหน แล้วจะรวมให้ทางเทศบาลเมืองบางกรวยเข้าเก็บขนวันใด เป็นต้น เป็นการสร้างกฎเกณฑ์ในการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนนั้นๆ ส่วนความต้องการให้เทศบาลมีการจัดโครงการฯ ที่เกี่ยวกับการคัดแยกขยะที่ต้นทางนั้น นักวิชาการสุขาภิบาล ให้ความเห็นว่า “เทศบาลอาจจะต่อยอดจากโครงการจัดการ

ขยะอินทรีย์อย่างยั่งยืน ด้วยการขอความร่วมมือจากภาคประชาชน ภาคเอกชน ด้วยการติดต่อร้านรับซื้อขยะรีไซเคิลมารับที่ชุมชนนั้นๆ ซึ่งการจะให้ชุมชนหันมาตระหนักในเรื่องการคัดแยกขยะตั้งแต่ในครัวเรือนอาจจะเป็นเรื่องที่ไม่ง่ายเลย แต่หากประชาชนในชุมชนเห็นถึงประโยชน์ของการคัดแยกขยะตั้งแต่ในครัวเรือนได้ ก็จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ยั่งยืนได้” ทั้งนี้อาจจะนำร่องกับชุมชนที่เข้มแข็ง มีผู้นำชุมชนที่ดีสามารถชักชวนให้ประชาชนในชุมชนนั้นๆ เข้าร่วมกิจกรรมเป็นเหมือนชุมชนต้นแบบของเทศบาลเมืองบางกรวยก่อน

2. จากข้อมูลข้างต้น สำหรับโครงการขยะสร้างบุญ โครงการจัดการเก็บขยะชิ้นใหญ่ของเหลือใช้ โครงการจัดการขยะอินทรีย์อย่างยั่งยืน และโครงการพัฒนารักษาความสะอาดในชุมชน (BCD) ควรต้องมีการปรับปรุงอย่างเป็นรูปธรรมอย่างไร

จากการสนทนากลุ่ม พบว่า ควรปรับปรุงเรื่อง การให้ความร่วมมือของประชาชนอย่างจริงจัง เนื่องจากที่ผ่านมาการดำเนินกิจกรรมต่างๆ จะเป็นประชาชนกลุ่มเดิมที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ด้วยการเน้นกิจกรรมที่ทำให้ประชาชนทุกคนตระหนักกว่าเป็นหน้าที่ของคนในชุมชนทุกคน โดยเจ้าพนักงานสาธารณสุข ให้ความเห็นว่า “ต้องใช้ความร่วมมือของประชาชนในพื้นที่เป็นสิ่งสำคัญ ด้วยการขอความร่วมมือ สร้างภาคีเครือข่าย ภาครัฐภาคเอกชน ผู้นำชุมชนและประชาชนในพื้นที่เขตเทศบาลเมืองบางกรวย ให้มาเห็นถึงปัญหาและความสำคัญของขยะมูลฝอย” เพราะที่ผ่านมาผู้เข้าร่วมเข้าโครงการดังกล่าวนั้น จะเป็นประชาชนกลุ่มเดิมที่เคยเข้าร่วมโครงการ ด้วยการนัดพบปะพูดคุยกับประชาชนในแต่ละชุมชนนั้นๆ ให้เห็นว่าปัญหาขยะมูลฝอย มันส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่อย่างไร และเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมระดับประเทศชาติอย่างไร และผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ให้ความเห็นว่า “...เน้นให้ความรู้ สร้างความเข้าใจเพื่อปลูกฝังจิตสำนึกให้ประชาชนเกิดความรักชุมชน ด้วยการสร้างชุมชนต้นแบบด้านการจัดการขยะ เน้นกิจกรรมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทาง โดยประชาชนในชุมชนจะต้องไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นหน้าที่ของเทศบาลในการจัดการขยะมูลฝอยเท่านั้น” และรองปลัดเทศบาล ให้ความเห็นว่า “เราอาจจะต้องเปลี่ยนกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ เช่น เด็กและเยาวชนที่จะเป็นอนาคตของชาติ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของการจัดการขยะมูลฝอย แทนประชาชนและผู้นำชุมชน ที่มีแต่ผู้นำชุมชนคนเดิมๆ เข้าร่วมและประชาชนในแต่ละชุมชนก็เข้าร่วมน้อย ซึ่งเราอาจจะต้องหาแรงจูงใจชักชวนให้เขาเข้าร่วมโครงการ”

2.1 จากผลการศึกษา พบว่า ระดับความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยตามมาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะ และการพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะอยู่ในระดับมาก ท่านคิดว่าควรมีแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยในอนาคตอย่างไร

จากการสนทนากลุ่ม พบว่า แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยในอนาคตนั้น มีการเพิ่มการจัดซื้อครุภัณฑ์รถบรรทุกขยะมูลฝอย และเพิ่มเจ้าหน้าที่เข้ามาปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บขยะมูลฝอย และการรณรงค์การคัดแยกขยะมูลฝอยก่อนทิ้ง เน้นการสร้างรายได้จากขยะมูลฝอย ซึ่งจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะไปด้วย โดยผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ให้ความเห็นว่า “โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ผู้บริหารเทศบาลเมืองบางกรวย มีนโยบายให้ทางกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ดำเนินการสรรหาพนักงานจ้าง เจ้าหน้าที่ในการจัดเก็บขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้น และการจัดซื้อรถบรรทุกขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นจำนวน 2 คัน เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหา บรรเทาทุกข์ให้กับประชาชนในพื้นที่ที่ประสบปัญหาขยะมูลฝอยตกค้างและทดแทนรถบรรทุกขยะมูลฝอยที่มีการเสื่อมสภาพ” และหัวหน้าฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข ให้ความเห็นว่า “โดยในส่วนของกองสรรหาพนักงานจ้าง เจ้าหน้าที่เข้ามาปฏิบัติงานเพิ่มนั้น ทางกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมจะต้องคำนึงถึงแผนอัตรากำลังพนักงานจ้าง โดยภาระค่าใช้จ่ายของพนักงานจ้างตามแผนอัตรากำลัง เมื่อรวมกับภาระค่าใช้จ่ายของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นและลูกจ้างประจำ จะต้องไม่เกินร้อยละ 40” ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ด้วย ส่วนมาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะนั้น เจ้าพนักงานสาธารณสุข ให้ความเห็นว่า “ทางเทศบาลเมืองบางกรวยไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการกำจัดขยะโดยตรง แต่หากเป็นผู้ดำเนินการเก็บขนขยะมูลฝอยไปกำจัด งบประมาณกำจัดขยะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี” ซึ่งหากจะเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดนั้น ต้องรณรงค์การคัดแยกขยะมูลฝอยก่อนทิ้ง ด้วยบริบทของเทศบาลเมืองบางกรวย มีความหนาแน่นของประชากร รวมถึงพฤติกรรมการใช้รถของประชาชนในพื้นที่ ทำให้เกิดขยะอินทรีย์ในปริมาณมาก หัวหน้าฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข ให้ความเห็นว่า “...หากแต่สามารถให้ประชาชนคัดแยกขยะให้เหลือปริมาณขยะที่กำจัดปลายทางน้อยที่สุด ก็จะเป็นการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะไปด้วยเช่นกัน” และรองปลัดเทศบาล ให้ความเห็นว่า “...เน้นให้ประชาชนคัดแยกขยะ ด้วยการจูงใจประชาชนในการสร้างรายได้จากขยะ เช่น มีรถรับซื้อขวดและพลาสติกถึงหน้าบ้าน โดยเจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม จะต้องจัดตารางรถรับซื้อว่าจะเข้ารับซื้อที่ชุมชนนั้นๆ วันไหน เวลาไหนให้ประชาชนทราบ เพื่อให้ประชาชนเห็นมูลค่าของขยะ”

2.2 จากข้อมูลความต้องการของประชาชนตามมาตรการการพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ ในโครงการขยะสร้างบุญ โครงการจัดการเก็บขยะชิ้นใหญ่ของเหลือใช้ โครงการจัดการขยะอินทรีย์อย่างยั่งยืน และโครงการพัฒนารักษาความสะอาดในชุมชน (BCD) ท่านคิดว่าควรมีการกำหนดแนวทางอย่างไร

จากการสนทนากลุ่ม พบว่า มีแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยด้วยการจัดซื้อครุภัณฑ์ยานพาหนะขนส่ง รถบรรทุกขยะมูลฝอย จำนวน 2 คัน และการจ้าง

พนักงานเข้ามาปฏิบัติงานด้านการเก็บขยะ รวมถึงการประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและการเพิ่มช่องทางการติดต่อขอรับบริการของประชาชน โดยผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ให้ความเห็นว่า “...ด้วยการประชาสัมพันธ์ รมรณรงค์การเข้าร่วมโครงการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการให้มากที่สุด” เพื่อสร้างความเข้าใจเกิดความตระหนักในการจัดการขยะในชุมชนของตนเอง โดยเฉพาะการจัดการขยะอินทรีย์ ซึ่งมักจะเป็นขยะที่เกิดจากเศษอาหารในครัวเรือน และขยะอินทรีย์ยังเป็นตัวแปรสำคัญที่สุดขององค์ประกอบขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น นักวิชาการสุขาภิบาล ให้ความเห็นว่า “หากสามารถคัดแยกขยะอินทรีย์ตั้งแต่ในครัวเรือนก่อนทิ้งได้ ก็จะสามารถจัดการขยะทั่วไป ขยะรีไซเคิล และขยะชิ้นใหญ่ได้ตามมา” และการเพิ่มช่องทางการติดต่อเข้ารับบริการ เจ้าพนักงานสาธารณสุข ให้ความเห็นว่า “ปัจจุบันเทศบาลเมืองบางกรวย เปิดให้ประชาชนสามารถติดต่อได้หลายช่องทาง เช่น เฟสบุ๊กเทศบาลเมืองบางกรวย เว็บไซต์เทศบาลเมืองบางกรวย และที่ประชาชนมักติดต่อเข้ามาจำนวนมากก็คือ ทางโทรศัพท์สำนักงานเทศบาลเมืองบางกรวย” ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกให้ประชาชนในการเข้ารับบริการและเป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายในการเดินทางมายังสำนักงานเทศบาลเมืองบางกรวย เพียงแค่ประชาชนโทรเข้ามาขอรับบริการ แล้วแจ้งรายละเอียดที่จะขอรับบริการนั้นๆ กับเจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ขั้นตอนไม่ยุ่งยาก ไม่ซับซ้อน ทำให้ประชาชนมีความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอย ทั้งนี้ จะมีการติดตามประเมินผลการดำเนินโครงการ เพื่อให้เกิดความมั่นคงและความยั่งยืนของโครงการต่อไป และรองปลัดเทศบาล ให้ความเห็นว่า “...อาจจะเพิ่มรอบการเข้าเก็บให้แต่ละชุมชนได้บางส่วน เพราะปีงบประมาณนี้ ได้จัดซื้อรถขยะที่ใช้ปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น 2 คัน และการประกาศรับสมัครพนักงานเพิ่ม ซึ่งจะเข้ามาช่วยในเรื่องของการเก็บขยะมูลฝอย” จะเป็นการบรรเทาปัญหาขยะตกค้าง ที่ประชาชนมักโทรศัพท์เข้ามาแจ้ง

3. จากข้อมูล ท่านคิดว่าแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยในอนาคตแนวทางใด ที่ท่านคิดว่าแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยได้ดีที่สุด

จากการสนทนากลุ่ม พบว่า มีแนวทางการจัดโครงการ “บุฟเฟต์ขยะ” เป็นโครงการที่กำหนดใหม่ยังไม่เคยจัดทำขึ้น ด้วยการจัดอบรมให้ความรู้ในการคัดแยกขยะ โดยใช้ระบบการเก็บค่าธรรมเนียมขยะที่แตกต่างกัน และเน้นการคัดแยกขยะด้วยหลัก 3R ซึ่งผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ให้ความเห็นว่า “... คือ การลดปริมาณขยะมูลฝอยที่ต้นทาง ด้วยการจัดโครงการรณรงค์ให้ความรู้ ความเข้าใจ สร้างความตระหนักในการคัดแยกขยะตั้งแต่ในครัวเรือนแก่ประชาชนในพื้นที่เทศบาลเมืองบางกรวย” โดยการขอความร่วมมือจากผู้นำชุมชนที่เป็นชุมชนเข้มแข็งของเทศบาลเมืองบางกรวย ขอความร่วมมือจากภาคเอกชน บริษัท ห้างร้าน การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พระราม 7 ให้ทุกภาคส่วนเห็นความสำคัญของปัญหาการจัดการขยะมูลฝอย และนักวิชาการสุขาภิบาล ให้ความเห็นว่า “...เน้นให้ประชาชนจัดการขยะด้วยหลัก 3R” หมายถึง

การจัดการขยะที่ให้ความสำคัญในการลดการเกิดขยะให้เหลือน้อยที่สุด เน้นการใช้วัสดุต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ จากนั้นหาแนวทางนำกลับใช้ซ้ำ หรือใช้ใหม่ให้ได้มากที่สุด เพื่อให้เหลือขยะที่จะต้องไปกำจัดในปริมาณน้อยที่สุด ได้แก่ Reduce คือการใช้น้อยหรือลดการใช้ Reuse คือการนำกลับมาใช้ซ้ำได้ Recycle คือการคัดแยกเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อโดยการรีไซเคิลหรือแปรรูปใช้ใหม่ ซึ่งหัวหน้าฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข ให้ความเห็นว่า “...อบรมให้ความรู้แก่ผู้เข้าร่วมโครงการแล้ว ติดต่อให้ร้านรับซื้อของเก่า เข้ามาประจำทุกวันใดวันหนึ่ง แล้วแต่ละชุมชนจะเลือกเพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชน” ซึ่งการติดต่อให้ร้านรับซื้อของเก่าเข้ามาดำเนินการนั้น ต้องจัดทำข้อตกลงร่วมกัน เพื่อให้เกิดความยั่งยืนของโครงการ และรณรงค์เทศบาล ให้ความเห็นว่า “...ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบางกรวย ส่วนใหญ่ยังมองข้ามถึงปัญหาขยะมูลฝอย การที่จะทำให้เขาหันมาสนใจ หรือให้ความร่วมมือ เราต้องมีแรงจูงใจที่ทำให้เขาอยากทำ ให้เขาคัดแยกขยะแต่ละประเภทก่อนทิ้ง ด้วยแรงจูงใจของรูปแบบ ตัวเงิน โดยจัดเป็นโครงการขึ้น ชื่อว่า บุฟเฟต์ขยะ ซึ่งรายละเอียดของโครงการจะให้ประชาชนจัดการขยะที่ตัวเองก่อให้เกิดได้มากที่สุด สนับสนุนให้ประชาชนคัดแยกขยะแต่ละประเภทออกจากกัน โดยไม่มีการแจกหรือตั้งถังขยะกับครัวเรือนที่เข้าร่วมโครงการ ซึ่งจะใช้ระบบการเก็บค่าธรรมเนียมขยะที่แตกต่างกัน อาจจะต้องปรึกษาเรื่องค่าธรรมเนียมขยะกับงานจัดเก็บ กองคลังก่อนว่ากระทบกับรายได้ของเทศบาลหรือไม่ เช่น ครัวเรือนที่เข้าร่วมโครงการจะไม่ได้รับถังขยะและที่ตั้งถังขยะ จะมีการกำหนดวันเข้ารับซื้อขยะ เมื่อถึงวันนั้นรับขยะแล้ว ถ้าครัวเรือนสามารถจัดการคัดแยกขยะ แล้วนำมาวางที่จุดรวมเอง ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมขยะ หรือ ถ้าครัวเรือนไหนคัดแยกขยะแล้ว แต่ไม่เอามาวางที่จุดรวมขยะ ต้องเสียค่าธรรมเนียม 30 บาทต่อเดือน หรือถ้าครัวเรือนไหนไม่คัดแยกขยะ แต่เอาไปวางที่จุดรวมขยะ ต้องเสียค่าธรรมเนียม 50 บาทต่อเดือน หรือครัวเรือนไหนไม่คัดแยกขยะและไม่เอาขยะมาวางที่จุดรวมขยะ ต้องเสียค่าธรรมเนียม 70 บาทต่อเดือน เป็นต้น” และเจ้าพนักงานสาธารณสุข ให้ความเห็นว่า “...รายละเอียดโครงการจะต้องพิจารณาและเสนอผู้บริหาร และต้องเอาเข้าที่ประชุมหรือการเพิ่มแผนพัฒนาท้องถิ่น 5 ปีในอนาคตต่อไป จากนั้นถึงจะนำมาตั้งจ่ายรายการใหม่ในการขออนุมัติวงเงินงบประมาณในการจัดทำโครงการ ทั้งนี้อาจจะต้องลงไปพูดคุยกับผู้นำชุมชนที่จะสามารถเป็นชุมชนหรือครัวเรือนต้นแบบให้ได้ก่อน แล้วรวมกันเป็นเครือข่าย ” ซึ่งการจัดโครงการ “บุฟเฟต์ขยะ” นี้จะช่วยสร้างรายได้ให้กับผู้เข้าร่วมโครงการ และยังเป็นวิธีแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทางได้อย่างยั่งยืนแล้ว ยังเป็นการลดปริมาณขยะที่เทศบาลเมืองบางกรวยจะต้องดำเนินการเก็บขนไปกำจัด ณ บ่อกำจัดขยะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี รวมถึงเป็นการลดงบประมาณของเทศบาลเมืองบางกรวยที่ต้องใช้จ่ายไปกับงบดำเนินการกำจัดขยะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี รวมถึงงบประมาณค่าวัสดุน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้ในการขนส่งไปยังบ่อกำจัดขยะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีอีกด้วย

บทที่ 5

สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” ในส่วนของการนำเสนอผลการศึกษา ผู้ศึกษาจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) สรุปการศึกษา 2) อภิปรายผล 3) ข้อเสนอแนะ โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. สรุปการศึกษา

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ (1) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี (2) เพื่อศึกษาระดับความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี (3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยมีสมมติฐานการศึกษา คือ (1) ระดับความพึงพอใจในการจัดโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยอยู่ในระดับมาก (2) ระดับความต้องการในการจัดโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยอยู่ในระดับปานกลาง

ในส่วนของการประชากร กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง ผู้ศึกษาดำเนินการวิจัย 2 วิธี ซึ่งประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้ประชากรที่เป็นคณะกรรมการชุมชน 50 ชุมชน จำนวน 250 คน และการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้ประชากรที่เป็นผู้บริหารเทศบาล และเจ้าหน้าที่ของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองบางกรวย จำนวน 5 คน ประกอบด้วย 1. รองปลัดเทศบาลเมืองบางกรวย 2. ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม 3. หัวหน้าฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข 4. นักวิชาการสุขาภิบาลปฏิบัติการ 5. เจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน สำหรับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane กำหนดระดับค่าความเชื่อมั่น 95% และความคาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.05 ได้จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 154 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เป็นแบบสอบถามระดับความคิดเห็น เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้การหาค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม (Reliability) ด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำมาตรวจด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS) วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ใช้เกณฑ์ยอมรับที่ค่ามากกว่า 0.70 โดยผลการวิเคราะห์ที่ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม พบว่า ปัจจัยความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอย มีค่าสัมประสิทธิ์ ครอนบาค แอลฟา (Cronbach's Alpha) เท่ากับ 0.96 และปัจจัยความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอย

มีค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาช แอลฟา (Cronbach's Alpha) เท่ากับ 0.94 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.70 แสดงว่า มาตรการในแต่ละตัวแปรมีความเชื่อถือได้สูง ดังนั้น สรุปได้ว่า มาตรการของแต่ละตัวแปรสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้จริง ส่วนแบบสอบถามเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี และการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้บริหารเทศบาลและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานถึงประเด็นเกี่ยวกับแนวทางการเพิ่มความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย และประเด็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยในอนาคต โดยสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยได้อย่างเต็มที่และเป็นอิสระ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาจำแนกตามลักษณะข้อมูล ดังนี้ 1) การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ใช้วิธีแจกแบบสอบถามรวมทั้งสิ้น 154 คน 2) การเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ ได้รวบรวมจากการศึกษาเอกสาร บันทึกรายงานและเอกสารอื่นๆ และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้ศึกษาใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยสถิติที่ใช้คือ สถิติเชิงพรรณนา คือ ข้อมูลทั่วไป ข้อมูลความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอย ข้อมูลความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอย และข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเพิ่มเติม โดยสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ การแจกแจงความถี่ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ One Sample t-test

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้ศึกษาได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเพิ่มเติม เป็นคำถามลักษณะปลายเปิด โดยนำเสนอข้อมูลด้วยการพรรณนาหรือบรรยาย และข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยการบรรยายหรือพรรณนา

1.1 ข้อสรุปผลการศึกษา

ผู้ศึกษา จะแบ่งประเด็นการนำเสนอผลการศึกษาออกเป็น 4 ประเด็น ดังนี้

1.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 53.9 มีอายุ 26 – 73 ปี โดยผู้ที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุดมีอายุ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 33.8 ส่วนใหญ่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัวจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 ส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 55 คนคิดเป็นร้อยละ 35.8 ส่วนใหญ่มีระยะเวลาอาศัยในพื้นที่มากกว่า 30 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 ส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมโครงการขยะสร้างบุญสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 32.9

1.1.2 ข้อมูลความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ภาพรวมมีความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์โครงการอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 (S.D.=0.53) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การประชาสัมพันธ์ รายละเอียดโครงการทำให้อุบัติภัยยากเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.40 (S.D.=0.59) ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ พบว่า ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 (S.D.=0.56) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เจ้าหน้าที่ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สุภาพเรียบร้อยและเป็นมิตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.11 (S.D.=0.61) ด้านงบประมาณ ทรัพยากรที่ใช้ ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านงบประมาณ ทรัพยากรที่ใช้ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 (S.D.=0.65) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เทศบาลสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นต่อการดำเนินงานในกิจกรรมต่างๆ อย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.62 (S.D.=0.67) ด้านระยะเวลาการจัดการโครงการ ส่วนใหญ่ พบว่า มีความพึงพอใจด้านระยะเวลาการจัดโครงการในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 (S.D.=0.64) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระยะเวลาเริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการฯ มีความเหมาะสมดำเนินงานได้เสร็จทันเวลามีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.71 (S.D.=0.64)

1.1.3 ข้อมูลความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ภาพรวมมีความต้องการตามมาตรการการจัดการขยะที่ต้นทางอยู่ในระดับ มากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 (S.D.= 0.47) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ต้องการถังขยะที่แยกประเภทก่อนทิ้งในชุมชนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.32 (S.D.=0.51) ส่วนใหญ่ มีความต้องการตามมาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 (S.D.= 0.44) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ต้องการสนับสนุนจากเทศบาลเพื่อให้สามารถจัดการขยะให้เปลี่ยนเป็นรายได้ได้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.75 (S.D.=0.45) ส่วนใหญ่มีความต้องการตามมาตรการการพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 (S.D.= 0.66) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ต้องการให้เทศบาลออกกฎ ระเบียบเกี่ยวกับการจัดการขยะและกำหนดบทลงโทษมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.19 (S.D.= 0.64)

1.1.4 ผลการวิเคราะห์สมมติฐานการศึกษา การทดสอบสมมติฐานการศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งมีผลการทดสอบสมมติฐานการศึกษา 2 ประเด็น ดังนี้

1) ผลการทดสอบสมมติฐานระดับความพึงพอใจในการจัดโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยอยู่ในระดับมาก โดยใช้ค่าสถิติการทดสอบด้วย One Sample t-test ผลการทดสอบ พบว่า ได้ค่า t เท่ากับ 0.25 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.80 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้น ยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่า ระดับความพึงพอใจในการจัดการโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย ไม่แตกต่างจากค่าเฉลี่ยที่ทดสอบ คือ 3.80 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2) ผลการทดสอบสมมติฐานระดับความต้องการในการจัดโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยใช้ค่าสถิติการทดสอบด้วย One Sample t-test ผลการทดสอบ พบว่า ได้ค่า t เท่ากับ 31.52 ได้ค่า และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่า ระดับความต้องการในการจัดการโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยแตกต่างจากค่าที่ใช้ทดสอบ คือ 3.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความต้องการในการจัดการโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยมากกว่าค่าที่ทดสอบ

1.1.5 สรุปผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย

ส่วนที่ 1 ประเด็นเกี่ยวกับแนวทางการเพิ่มความพึงพอใจในการดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย

ด้านการประชาสัมพันธ์โครงการ พบว่า ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์โครงการ ด้วยการใช้สื่อออนไลน์ที่หลากหลายช่องทาง เพื่อให้การเข้าถึงของประชาชนเข้าถึงได้ง่ายขึ้น เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยอย่างต่อเนื่องทุกขั้นตอน

ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ พบว่า ควรเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน ให้เจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมดำเนินการร่วมกับประชาชน ลงไปทำกิจกรรมที่ชุมชน ไปตามบ้านเรือน ตั้งแต่ร่วมวางแผน และการดำเนินกิจกรรมต่างๆ

ด้านงบประมาณ ทรัพยากรที่ใช้ พบว่า ควรนำความต้องการของประชาชนมากำหนดเป็นโครงการตามเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้นๆ และการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรม

ด้านระยะเวลาการจัดโครงการ พบว่า ควรเพิ่มระยะเวลาการจัดโครงการจัดการเก็บขยะขึ้นใหญ่ของเหลือใช้ จากเดิมกำหนดทุกวันพุธหรือวันศุกร์ของสัปดาห์ (1 วันต่อสัปดาห์) เพิ่มเป็นทุกวันพุธและวันศุกร์ของสัปดาห์ (2 วันต่อสัปดาห์)

ส่วนที่ 2 ประเด็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยในอนาคต

1. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี พบว่า ระดับความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยตามมาตรการการจัดการขยะที่ต้นทาง อยู่ในระดับมากที่สุด โดยผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้มีการคัดแยกขยะตั้งแต่ในครัวเรือน / ต้องการถังขยะที่แยกประเภทก่อนทิ้งในชุมชน / ต้องการให้ชุมชนมีบทบาทในการกำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์ในการจัดการขยะ / ต้องการให้เทศบาลมีการจัดโครงการฯ

ที่เกี่ยวกับการคัดแยกขยะที่ต้นทาง อยู่ในระดับมากที่สุดนั้น มีแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่เทศบาลเมืองบางกรวยในอนาคต

ด้านความต้องการให้มีการคัดแยกขยะตั้งแต่ในครัวเรือน พบว่า ควรจัดอบรมให้ความรู้ ส่งเสริมและสนับสนุนให้แต่ละครัวเรือนคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง สร้างความตระหนักและสร้างจิตสำนึกให้เห็นถึงความสำคัญของการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง

ด้านความต้องการถึงขยะที่แยกประเภทก่อนทิ้งในชุมชน พบว่า เทศบาลเมืองบางกรวยมีจุดตั้งถังขยะที่แยกประเภทก่อนทิ้งไว้ในชุมชนแล้ว

ด้านความต้องการให้ชุมชนมีบทบาทในการกำหนดระเบียบกฎเกณฑ์ในการจัดการขยะ พบว่า เทศบาลเมืองบางกรวย มีกฎหมายที่บังคับใช้กับประชาชนที่เกี่ยวกับการจัดการขยะ ได้แก่ พระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ด้านความต้องการให้เทศบาลมีการจัดโครงการที่เกี่ยวกับการคัดแยกขยะที่ต้นทาง พบว่า เทศบาลเมืองบางกรวยจะต่อยอดจากโครงการจัดการขยะอินทรีย์อย่างยั่งยืน โดยเลือกชุมชนที่มีผู้นำที่ดีและเป็นชุมชนที่เข้มแข็ง เข้าร่วมโครงการเพื่อให้เป็นชุมชนต้นแบบของเทศบาล

2. จากข้อมูลข้างต้น สำหรับโครงการขยะสร้างบุญ โครงการจัดการเก็บขยะชิ้นใหญ่ของเหลือใช้ โครงการจัดการขยะอินทรีย์อย่างยั่งยืน และโครงการพัฒนารักษาความสะอาดในชุมชน (BCD) ควรต้องมีการปรับปรุง เรื่อง การให้ความร่วมมือของประชาชน ที่ผ่านมาจะเป็นคณะกรรมการและประชาชนกลุ่มเดิมที่เข้าร่วมโครงการ อาจจะต้องเป็นกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินกิจกรรม สร้างเครือข่ายในการจัดการขยะมูลฝอยกับผู้นำชุมชน ภาครัฐและภาคเอกชน

2.1 จากผลการศึกษา พบว่า ระดับความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยตามมาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะ และการพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ อยู่ในระดับมาก ควรจะมีแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยในอนาคต

แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยตามมาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะ พบว่า ควรรณรงค์การคัดแยกขยะมูลฝอยก่อนทิ้ง ให้เหลือปริมาณขยะที่ถูกไปกำจัดปลายทางน้อยที่สุด

แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยตามมาตรการการพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ พบว่า มีการเพิ่มการจัดซื้อครุภัณฑ์รถบรรทุกขยะมูลฝอยเพิ่มเจ้าหน้าที่มาปฏิบัติงานจัดเก็บขยะมูลฝอย และการรณรงค์การคัดแยกขยะมูลฝอยก่อนทิ้งและการสร้างรายได้จากขยะมูลฝอย

2.2 จากข้อมูลความต้องการตามมาตรการการพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะในโครงการขยะสร้างบุญ โครงการจัดการเก็บขยะขึ้นใหญ่ของเหลือใช้ โครงการจัดการขยะอินทรีย์อย่างยั่งยืน และโครงการพัฒนารักษาความสะอาดในชุมชน (BCD) ท่านคิดว่าควรมีการกำหนดแนวทางอย่างเป็นรูปธรรม

พบว่า มีการจัดซื้อครุภัณฑ์รถบรรทุกขยะ จำนวน 2 คัน มีการจ้างเจ้าหน้าที่มาปฏิบัติงานเก็บขนขยะ มีการประชาสัมพันธ์ รมรงค์เชิญชวนประชาชนเข้าร่วมโครงการ และการเพิ่มช่องทางการติดต่อเข้ารับบริการ

3. จากข้อมูล ท่านคิดว่าแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยในอนาคตแนวทางใด ที่ท่านคิดว่าแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยได้ดีที่สุด

พบว่า มีแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย ด้วยการจัดโครงการ “บุฟเฟต์ขยะ” โดยจัดการอบรมให้ความรู้เรื่องการคัดแยกขยะด้วยหลัก 3R ที่ใช้ระบบอัตราการเก็บค่าธรรมเนียมขยะที่แตกต่างกัน และขอความร่วมมือจากผู้นำชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และร้านรับซื้อของเก่าให้มาร่วมเป็นภาคีเครือข่ายในการดำเนินการ โดยต้องจัดทำข้อตกลงร่วมกัน เพื่อให้เกิดความยั่งยืนของโครงการ นอกจากนี้จะเป็นการสร้างรายได้ให้ครัวเรือนแล้ว ยังเป็นวิธีแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยที่ขึ้นไปกำจัด ณ บ่อขยะองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี อีกทั้งยังช่วยลดงบประมาณของเทศบาลเมืองบางกรวย ที่ใช้ในการขนส่งขยะไปกำจัด ณ บ่อขยะองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

2. อภิปรายผล

2.1 ความพึงพอใจในการจัดโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย

การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความพึงพอใจในการจัดโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย ผลการศึกษา พบว่า ระดับความพึงพอใจในการจัดโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการประชาสัมพันธ์โครงการ ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ด้านระยะเวลาการจัดโครงการ และด้านงบประมาณ ทรัพยากรที่ใช้ ตามลำดับ อาจเป็นเพราะ 1) ด้านการประชาสัมพันธ์โครงการของเทศบาลเมืองบางกรวย ได้มีการประชาสัมพันธ์โครงการที่หลากหลายช่องทาง ทั้งทางสื่อโซเชียล เช่น เฟสบุ๊กเทศบาลเมืองบางกรวย (Facebook) เว็บไซต์เทศบาลเมืองบางกรวย กลุ่มแอฟพลิเคชั่นไลน์ (Line) และการประชาสัมพันธ์โดยผู้นำเทศบาลเมืองบางกรวย สมาชิกสภาเทศบาลเมืองบางกรวย

ผู้นำชุมชนต่างๆ ก่อนเริ่มดำเนินกิจกรรมตามโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยนั้นๆ โดยจะประชาสัมพันธ์รายละเอียดของโครงการ วันเวลา และกิจกรรมของโครงการให้กับประชาชนในพื้นที่ เขตเทศบาลเมืองบางกรวยอย่างละเอียดและทั่วถึง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรทวี กองร้อย, พิณทิพย์ แก้วแกมทอง, ธนาวรรณ พิณเวศน์, อิศระ ตั้งสุวรรณ และฤทัยรัตน์ น้อยคนดี (2564) ได้ศึกษาความรู้ ความต้องการและความพึงพอใจต่อโครงการธนาคารขยะรีไซเคิล มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผลการวิจัย พบว่า ด้านการประชาสัมพันธ์โครงการ ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับ พึงพอใจมาก 2) ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ก่อนจะเริ่มดำเนินกิจกรรมตามโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยนั้น เจ้าหน้าที่จะมีการประชุมชี้แจงขั้นตอนการทำงาน ร่วมกับประชาชนในชุมชน ผู้นำชุมชนรวมถึงคณะกรรมการต่างๆ สมาชิกสภาเทศบาลเมืองบางกรวย ในการทำงานร่วมกันกับผู้นำชุมชน ประชาชนในพื้นที่ เจ้าหน้าที่ที่มีความสัมพันธ์ที่ดี สุภาพและแสดงความเป็นหนึ่งในชุมชนนั้นๆ ทำงานด้วยความกระตือรือร้น สามารถตอบข้อสงสัย ข้อซักถามได้รวมถึงการให้คำแนะนำที่ดี ในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยของแต่ละชุมชนได้อย่างดี 3) ด้านระยะเวลาการจัดโครงการ ส่วนใหญ่กิจกรรมตามโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย มีการดำเนินการต่อเนื่องทุกปี ดังนั้นระยะเวลาการจัดโครงการดังกล่าว จึงเหมือนเดิมเป็นส่วนใหญ่ มีระยะเวลาการดำเนินโครงการที่เหมาะสมและสามารถดำเนินการได้เสร็จทันภายในระยะที่ได้วางแผนไว้ 4) ด้านงบประมาณ ทรัพยากรที่ใช้ เทศบาลเมืองบางกรวยมีการสนับสนุนงบประมาณด้านการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ตามโครงการที่ได้รับอนุมัติ และเห็นชอบด้วยการตราเป็นเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้นๆ มีวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยอย่างเพียงพออยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดความพึงพอใจของ Shelley (1975, หน้า 252-268) ที่ว่า เป็นความรู้สึก 2 แบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ โดยความรู้สึกในทางบวก ความรู้สึกในทางลบ และความสุข มีความสัมพันธ์กันเรียกว่า ระบบความพึงพอใจ โดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้น เมื่อระบบความพึงพอใจมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าความรู้สึกทางลบ อีกทั้ง Shelley ยังกล่าวว่า สิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึก ความพึงพอใจแก่มนุษย์ ได้แก่ ทรัพยากร (Resource) สิ่งเร้า (Stimuli)

2.2 ความต้องการในการจัดโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย

การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความต้องการในการจัดโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย ผลการศึกษา พบว่า ระดับความต้องการในการจัดโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 มาตรการ ได้แก่ มาตรการการจัดขยะที่ต้นทาง และอยู่ในระดับมาก 2 มาตรการ ได้แก่ มาตรการการพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ และมาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะอาจเป็นเพราะ 1) มาตรการการพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ ยังขาดรถบรรทุกขยะมูลฝอย ทำให้ไม่สามารถเพิ่มรอบการเข้า

เก็บขยะในชุมชนได้ เนื่องจากการจัดซื้อรถบรรทุกขยะมูลฝอย ซึ่งถือเป็นครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่งชนิดหนึ่ง ที่ต้องใช้งบประมาณมากในการจัดซื้อ และการจัดซื้อรถบรรทุกขยะมูลฝอยนั้น จะต้องมียุอยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่น และเห็นชอบจากสภาเทศบาลเมืองบางกรวย จึงตราเป็นเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพื่อจัดซื้อรถบรรทุกขยะมูลฝอยได้ และในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 นี้ เทศบาลเมืองบางกรวยได้ดำเนินการจัดซื้อรถบรรทุกขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้น จำนวน 2 คันแล้ว น่าจะเพียงพอแก้ปัญหาขยะมูลฝอยตกค้าง อีกทั้งในเดือนกุมภาพันธ์ 2567 ก็ได้ดำเนินการสรรหาเจ้าหน้าที่เข้ามาช่วยปฏิบัติงานด้านการเก็บขนขยะเพิ่มขึ้นอีกด้วย เพื่อเป็นการช่วยบรรเทาปัญหาการเก็บขนขยะไม่ทัน ซึ่งสอดคล้องกับปณิธานวิญญ์ ปานวิเชียร (2565) ที่ได้ศึกษาการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนแฟลตดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนมีความต้องการในเรื่อง การดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาลและการลดปริมาณขยะมูลฝอยตกค้างในพื้นที่ โดยมีข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนแฟลตดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ที่ต้องการเพิ่มความรู้ในการจัดเก็บขยะมูลฝอย 2) มาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะ ด้วยเทศบาลเมืองบางกรวยเป็นผู้ดำเนินการเก็บขนขยะมูลฝอยไปกำจัด ณ บ่อกำจัดขยะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี มิได้เป็นผู้กำจัดขยะมูลฝอยเอง ซึ่งประชาชนไม่มีความเข้าใจในเรื่องนี้ ไม่มีความรู้ในการจัดการกับซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ไม่มีการนำขยะกลับมาใช้เป็นวัสดุใช้ใหม่ ไม่มีวิธีการจัดการขยะให้สามารถเปลี่ยนเป็นรายได้ได้ ไม่มีการเฝ้าระวังการลักลอบทิ้งขยะในทางสาธารณะ แต่หากประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง ก็จะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะได้เพิ่มขึ้น 3) มาตรการการจัดการขยะที่ต้นทางยังไม่ดีพอ ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือ ขาดความรู้และไม่เข้าใจถึงวิธีการคัดแยกประเภทขยะก่อนทิ้ง ขาดจิตสำนึกและการตระหนักถึงผลที่เกิดขึ้นตามมา ยังไม่มีระเบียบ/กฎเกณฑ์กับผู้ที่ไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งแบบจริงจัง และถึงขยะที่แยกประเภทยังคงมีไม่เพียงพอ จึงทำให้ประชาชนมีความต้องการตามมาตรการการจัดการขยะที่ต้นทางในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีลำดับความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's hierarchical theory of motivation) 5 ชั้น ที่ระบุว่า บุคคลมีความต้องการเรียงลำดับจากระดับพื้นฐานที่สุดไปยังระดับสูงสุด เมื่อความต้องการลำดับต่ำได้รับการสนองตอบอย่างดีแล้ว บุคคลจะก้าวไปสู่ความต้องการลำดับที่สูงขึ้นต่อไป ซึ่งอยู่ในลำดับความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) จะเป็นลำดับความต้องการที่ต่ำสุดและเป็นพื้นฐานของชีวิต ในเรื่องความต้องการความสะดวก และอยู่ในลำดับความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการที่เกิดหลังจากความต้องการทางร่างกายได้รับการสนองตอบแล้ว คือ ความต้องการสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยในชีวิตและสุขภาพ และสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของแอลเดอร์เฟอร์ (ERG Theory) ที่ได้ปรับปรุงตามแนวคิดของมาสโลว์ เหลือลำดับความต้องการ 3 ระดับ ได้แก่ ความต้องการดำรงชีวิต (Existence Needs) ความต้องการทางร่างกายและความปลอดภัยในชีวิต และยังคงสอดคล้องกับ

สอดคล้องกับ นวมินทร์ นฤนาทดำรง (2561) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่เทศบาลเมืองพระพุทธรบาท พบว่า ประชาชนมีความต้องการ เรื่อง การสร้างจิตสำนึกและอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพ การจ้างเอกชนให้ขนย้ายขยะมูลฝอยตกค้างสะสมและนำไปกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการ และการลดปริมาณขยะมูลฝอยตกค้างในพื้นที่ด้วยการจัดตั้ง โรงงานพลังงานขยะ และสอดคล้องกับอุทิศ ดวงผาสุก สวรรยา ธรรมอภิพล (2563) ที่ได้ทำการวิจัยยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนอย่างยั่งยืนของชุมชนเมืองและชุมชนชนบทในจังหวัดสมุทรสงคราม พบยุทธศาสตร์ การกระตุ้นจิตสำนึกสร้างรับรู้ถึงสถานการณ์ผลกระทบของขยะมูลฝอยในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตนำสู่การสร้างความรู้และทักษะในการจัดการขยะมูลฝอยระดับครัวเรือน

2.3 แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย

การวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย เน้นการลดปริมาณขยะมูลฝอยที่ต้นทาง ซึ่งเป็นไปตามกรอบแนวคิดของแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2565-2570) ที่ต้องการยกระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยให้ดีขึ้นกว่าเดิม โดยให้ความสำคัญกับการคัดแยกขยะมูลฝอย ณ ต้นทาง สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) ประเด็นที่ 4 พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยมีการกำหนดเป้าหมายการจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง ด้วยเป้าหมาย 3R (Reduce, Reuse, Recycle) ซึ่งหลักการ 3R ประกอบด้วย ลดการใช้ (Reduce) ตั้งแต่ขั้นตอนการออกแบบ การผลิตและการบริโภคและลดปริมาณขยะให้มากที่สุด การใช้ซ้ำ (Reuse) โดยการนำบรรจุภัณฑ์กลับมาใช้อีกโดยไม่ผ่านกระบวนการแปรรูป และการนำมาแปรรูปใช้ใหม่ (Recycle) เป็นการนำขยะรีไซเคิล มาแปรรูปเป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิต ด้วยการจัดโครงการชื่อว่า “บุฟเฟต์ขยะ” เป็นการจัดอบรมให้ความรู้ในการคัดแยกขยะ ใช้ระบบการเก็บค่าธรรมเนียมขยะที่แตกต่างกัน โดยครัวเรือนที่เข้าร่วมโครงการ จะไม่ได้รับถังขยะและที่ตั้งถังขยะ จะมีการกำหนดวันเข้ารับซื้อขยะ เมื่อถึงวันที่นัดรับขยะแล้ว ถ้าครัวเรือนสามารถจัดการคัดแยกขยะ แล้วนำมาวางที่จุดรวมเอง ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมขยะ หรือถ้าครัวเรือนไหนคัดแยกขยะแล้ว แต่ไม่เอามาวางที่จุดรวมขยะ ต้องเสียค่าธรรมเนียม 30 บาทต่อเดือน หรือถ้าครัวเรือนไหนไม่คัดแยกขยะ แต่เอาไปวางที่จุดรวมขยะ ต้องเสียค่าธรรมเนียม 50 บาทต่อเดือน หรือครัวเรือนไหนไม่คัดแยกขยะและไม่เอาขยะมาวางที่จุดรวมขยะ ต้องเสียค่าธรรมเนียม 70 บาทต่อเดือน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ที่กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยกให้เป็น 1 ใน 4 ชุมชนต้นแบบด้านการจัดการขยะ และสอดคล้องกับมาลัย เขียวทาง (2562) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอย

ของเทศบาลเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี พบว่า แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเมืองพัทยา ควรจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์และให้ความรู้ในการคัดแยกขยะที่ถูกวิธีแก่ชุมชน ที่เน้นการคัดแยกขยะด้วยหลัก 3R ที่หมายถึง การจัดการขยะที่ให้ความสำคัญในการลดการเกิดขยะให้เหลือน้อยที่สุด เน้นใช้วัสดุอย่างมีประสิทธิภาพ และหาแนวทางนำกลับมาใช้ซ้ำ เพื่อให้เหลือขยะที่จะต้องไปกำจัดในปริมาณน้อยที่สุด สอดคล้องกับ พัททังษ์ ดาวัน (2563) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” กรณีศึกษาจังหวัดเลย ผลการศึกษาพบว่า จังหวัดเลยได้ตระหนักถึงความสำคัญและมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาขยะ โดยใช้หลักการ 3Rs : Reduce Reuse Recycle ในการจัดการขยะต้นทาง โดยเทศบาลเมืองบางกรวยจะใช้ระบบการเก็บค่าธรรมเนียมขยะที่แตกต่างกัน และขอความร่วมมือจากผู้นำชุมชนที่เข้มแข็งของเทศบาลเมืองบางกรวย การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พระราม 7 ให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี Governance แนวคิดเกี่ยวกับธรรมาภิบาล และแนวคิดการบริหารจัดการที่ดี หลักการพระราชรัฐ ได้แก่ การมีส่วนร่วม การพยายามแสวงหาฉันทามติ (Participation/Consensus Oriented) ที่หมายถึง การปฏิบัติราชการต้องรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ร่วมคิดแก้ไขปัญหาและร่วมดำเนินการ และ Kennett ที่เสนอการจัดการปกครองสาธารณะแนวใหม่ (NPG) ในรูปแบบการจัดการปกครองรูปแบบของเครือข่าย (Network Governance) ที่ให้ความสนใจวิธีการทำงานของเครือข่าย มีการประสานงานร่วมกันระหว่างองค์กร ซึ่งในยุคปัจจุบันนี้ สังคมเทศบาลเมืองบางกรวยได้เปลี่ยนแปลงในสภาพปัญหาสาธารณะ และเทศบาลเมืองบางกรวยไม่สามารถบริหารจัดการปัญหาขยะมูลฝอยได้เพียงฝ่ายเดียว จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือ การประสานงานและการทำงานกันแบบเครือข่ายจากผู้นำชุมชน คณะกรรมการชุมชน และประชาชน และภาคีเครือข่ายในการแก้ไขปัญหาต่างๆ สอดคล้องกับ พัททังษ์ ดาวัน (2563) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” กรณีศึกษาจังหวัดเลย พบว่า ในการจัดการขยะมูลฝอย การบริหารจัดการขยะของจังหวัดเลย เน้นการมีส่วนร่วม โดยผู้บริหารระดับจังหวัด ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ร่วมกันกับคณะกรรมการหมู่บ้าน และชุมชน รวมถึงการติดต่อร้านรับซื้อของเก่าเคลื่อนที่ ด้วยการทำข้อตกลง สัญญาการดำเนินกิจกรรมเพื่อความยั่งยืนของโครงการ

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

3.1.1 ผู้บริหารเทศบาลเมืองบางกรวย ควรกำหนดโครงการ “บุฟเฟต์ขยะ” เข้าแผนพัฒนาท้องถิ่น 5 ปี ของเทศบาลเมืองบางกรวย เพื่อจกั้ได้ตราเป็นเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายในป้ิงบประมาณ พ.ศ. 2568

3.1.2 ผู้บริหารเทศบาลเมืองบางกรวย ควรลงพื้นที่สร้างเครือข่ายในการจัดการขยะมูลฝอยกับผู้นำชุมชน ภาคเอกชน บริษัท ห้างร้าน การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ร้านรับซื้อของเก่าให้มาร่วมเป็นภาคีเครือข่ายในการดำเนินการ

3.1.3 ผู้บริหารเทศบาลเมืองบางกรวย ควรประชุมเพื่อพิจารณาอนุมัติจัดหาสถานที่ที่ เป็นจุดรวมขยะ สถานที่สำหรับคัดแยกขยะ เพื่อเป็นต้นแบบของโครงการและแหล่งเรียนรู้ให้ชุมชนอื่นๆ

3.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

3.2.1 เจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองบางกรวย ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้แต่ละครัวเรือนคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง ด้วยการให้ความรู้ สร้างความเข้าใจ เน้นการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบางกรวย

3.2.2 เจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองบางกรวย ควรนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดคิวการจัดเก็บขยะ การรับซื้อของเก่าของแต่ละครัวเรือน และการเก็บรวบรวมข้อมูลปริมาณขยะแต่ละประเภท เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการจัดการขยะต่อไป

3.2.3 เจ้าหน้าที่ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองบางกรวย ควรเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยอย่างต่อเนื่อง โดยประสานกับกองยุทธศาสตร์และงบประมาณในการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ทุกช่องทางของเทศบาลเมืองบางกรวย

3.2.4 เจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองบางกรวย ควรมีการติดตามประเมินผลก่อนดำเนินโครงการ ระหว่างดำเนินโครงการ และหลังดำเนินโครงการเพื่อให้เกิดความยั่งยืนของการดำเนินโครงการ

3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

3.2.1 ควรศึกษาความพึงพอใจ และความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยตั้งแต่ครัวเรือน ในเขตเทศบาลเมืองให้ครอบคลุมทั้งจังหวัดนนทบุรี และจักได้เป็นภาพรวมของจังหวัด แล้วนำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผน และแก้ไขปัญหามลพิษขยะมูลฝอยตั้งแต่ครัวเรือนในเขตเทศบาลเมืองต่อไป

3.2.2 ปัญหาขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยมีแนวโน้มจะสูงขึ้นในอนาคต เนื่องจากการขยายตัวสังคม เศรษฐกิจและพฤติกรรมการใช้บริโภคของประชาชน จึงควรศึกษาเปรียบเทียบการจัดการขยะมูลฝอยของบริษัทรับเหมาเอกชนกับเทศบาลเมืองบางกรวยดำเนินการเอง เพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่และนำมาปรับปรุงการจัดการขยะมูลฝอยให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมควบคุมมลพิษ.(2566). *ข้อมูลสถานการณ์ปริมาณขยะมูลฝอยของประเทศ*. สืบค้นจาก https://thaimsw.pcd.go.th/report_country.php
- _____. (2566). *แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2565-2570)*. น 5-1-6-2 สืบค้นจาก <https://env.anamai.moph.go.th/th/waste-managementactionplan>
- _____. (2566, 11 เมษายน). *รายงานสถานการณ์สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยชุมชนของประเทศไทย ปี พ.ศ.2565*. น.4-9 สืบค้นจาก <https://www.pcd.go.th/publication/29509>
- กรวิชญ์ บุญมี. (2566). *การจัดการปกครองสาธารณะแนวใหม่ New Public Governance : NPG. วารสารมณีเชษฐาราม วัตถุประสงค์ ปีที่ 6 ฉบับที่ 5*, มหาวิทยาลัยมหามงกุฎราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมโศกราช.
- คณะกรรมการผลิตและบริหารชุดวิชาการพัฒนาระบบราชการและการบริหารการเปลี่ยนแปลง. (2562). *แนวความคิดเกี่ยวกับธรรมาภิบาล (Goog Governance)*. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาระบบราชการและการบริหารการเปลี่ยนแปลง* (หน่วยที่ 1, น.13-14). นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จุฬามาศ แก้วมณี นฤมล ทองมาก จริญญาภรณ์ มาสวัสดิ์ และภัทรพิชชา แก้วศรีขาว. (2561). *การจัดการธนาคารขยะภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาเพื่อพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน*. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเครือข่ายภาคใต้ ครั้งที่ 3 ประจำปี 2561, 906-915.
- จิตวิทยาสำหรับครู. (2555). *ทฤษฎีแรงจูงใจของฟรอยด์*. สืบค้นจาก https://sohedu.blogspot.com/2012/07/blog-post_11.html
- โชคชัย สุขสงวน. (2566, 15 ธันวาคม). *เจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน สัมภาษณ์*.
- ณัฐวุฒิ ชื่นโพธิ์กลาง. (2557). *การบริหารจัดการมูลฝอยของเทศบาลนครราชสีมา อำเภอเมืองจังหวัดนครราชสีมา*. (สารนิพนธ์บัณฑิต ไม้ได้ดีพิมพ์) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ดนุตา ครุฑเลิศ. (2566, 15 ธันวาคม). *หัวหน้าฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข สัมภาษณ์*.

- ไพฑูริย์ มาลา.(2561). การจัดการปกครองสาธารณะแนวใหม่ (New Public Governance : NPG) :
แนวคิดและการประยุกต์ใช้ในการจัดการปกครองท้องถิ่น. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์
(มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) ปีที่ 8 ฉบับที่ 1, น 182-187
- นัฐพงษ์ มาลัย. (2567, 29 กุมภาพันธ์). รองปลัดเทศบาลเมืองบางกรวย สัมภาษณ์.
นวมินทร์ นฤนาทดำรง. (2561). แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่เทศบาลเมืองพระพุทธบาท.
(สารนิพนธ์บัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ประกายดาว ไคร้มา. (2563).สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. ความพึงพอใจ
ของผู้ใช้บัณฑิตต่อการปฏิบัติงานและคุณลักษณะของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา
จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2561, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ปกรณ ศิริประกอบ. (2565). ธรรมภิบาล (Governance). ใน 3 พาราไดม์ทางรัฐประศาสนศาสตร์
แนวคิด ทฤษฎี และการนำไปปฏิบัติจริง (บทที่ 7, น.261-262). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ปานวิชัย ปานวิเชียร. (2565). การจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนแฟลตดินแดง เขตดินแดง
กรุงเทพมหานคร. (สารนิพนธ์บัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ประกาศ เรื่อง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570).
(2565, 1 พฤศจิกายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม139 ตอนพิเศษ. หน้า 1.
- พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง 2535 แก้ไขเพิ่มเติม
ฉบับที่ 2 พ.ศ.2560. (2560, 15 มกราคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนที่ 5 ก.
หน้า 1.
- พระราชบัญญัติการสาธารณสุข 2535 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ.2560. (2560, 22 มิถุนายน).
ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนที่ 65 ก. หน้า 48.
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ.2545.
(2545, 8 ตุลาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 119 ตอนที่ 102 ก. หน้า 66.
- เมษา โสภผล. (2566, 15 ธันวาคม). ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สัมภาษณ์.
พิทักษ์ ดาวัน. (2563). การบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” กรณีศึกษาจังหวัดเลย.
(การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
กรุงเทพฯ.
- ภิญญาดา พิษณุวรโชติ. (2565). การถอดบทเรียนความสำเร็จของกระบวนการจัดการขยะมูลฝอย
ชุมชนบ้านรางพลับ ตำบลกรับใหญ่ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี.
(สารนิพนธ์บัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

- มาลัย เขียวทอง. (2562). *การพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. (2554). *การพัฒนา : ฐานคิดและความหมาย*. สืบค้นจาก <http://www.epub.rbru.ac.th/pdf-uploads/thesis-158-file03-2016-10-19-12-45-00.pdf>
- มานพ พุ่มจิตร. (2554). *การเสริมแรง (Reinforcement)*. สืบค้นจาก <https://www.gotoknow.org/posts/456174>
- มาลัย ให้อประเสริฐ. (2557). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลทับมา อำเภอเมือง จังหวัดระยอง*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สาร จันทร์หอม. (2566, 15 ธันวาคม). นักวิชาการสุขภาพภิบาลปฏิบัติการ สัมภาษณ์.
- สำนักงานจังหวัดนนทบุรี. (2565, 20 ตุลาคม). *การสำรวจข้อมูลประชากรในปีงบประมาณ พ.ศ.2565*. สืบค้นจาก https://dn.corewebsite.com/public/dispatch_upload/backend/core_dispatch_303244_1.pdf
- สำนักงานเทศบาลเมืองบางกรวย. (2566). *เกี่ยวกับเทศบาล : ข้อมูลทั่วไป*. สืบค้นจาก <https://www.bangkruaicity.go.th/>
- _____. (2566). *เกี่ยวกับเทศบาล : แผนพัฒนาท้องถิ่น*. สืบค้นจาก <https://www.bangkruaicity.go.th/>
- หลุย จำปาเทศ. (2535). *จิตวิทยาการสูงใจ. สามัคคีสาร*, กรุงเทพฯ.
- อุทิศ ดวงผาสุก สวรรยา ธรรมอภิพล. (2564). *ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนอย่างยั่งยืนของชุมชนเมืองและชุมชนชนบทในจังหวัดสมุทรสงคราม*. (ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- NovaBizz. (2565). *ทฤษฎีความต้องการ : ทฤษฎีความต้องการ*. สืบค้นจาก https://www.novabizz.com/NovaAce/Behavior/Need_Theories.htm.

ภาคผนวก ก

หนังสือขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

ที่ อว ๐๖๐๒.๑๗/บ ๙/๗๑

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำเนียร ราชแพทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวเพ็ญภา เนียมอุ้ม นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่เทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่ส่งมาพร้อมนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญยัง ไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือวิจัยที่จัดทำนั้น มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชาแนวปฏิบัติและสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย สาขาวิชาวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัยโดยได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อใช้ประกอบการศึกษาดังกล่าว หากต้องการสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกับนักศึกษาโดยตรงได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๓-๒๓๖-๑๗๖๘

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.นฤพิณ ชาญกิจ)
รองประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ
รักษาราชการแทนประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

โทร. ๐๒-๕๐๔๘๑๘๑-๖

โทรสาร. ๐๒-๕๐๓๓๖๑๒

ที่ อว ๐๖๐๒.๑๗/บ ๘/๗/๑

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอบางเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองบางกรวย
(นางพัชรินทร์ อัฐวงศ์)

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวเพ็ญภา เนียมอุ่ม นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่เทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่ส่งมาพร้อมนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญยัง ไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือวิจัยที่จัดทำนั้น มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชาแนวปฏิบัติและสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย สาขาวิชาวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัยโดยได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อใช้ประกอบการศึกษาดังกล่าว หากต้องการสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกับนักศึกษาโดยตรงได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๓-๒๓๖-๑๗๖๘

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.ปวิพรรณ ชาญกิจ)
รองประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ
รักษาราชการแทนประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

โทร. ๐๒-๕๐๔๘๑๘๑-๖
โทรสาร. ๐๒-๕๐๓๓๖๑๒

ที่ อว ๐๖๐๒.๑๗/บ หนึ่ง

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน พันจ่าเอก โชคชัย สุขสงวน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวเพ็ญภา เนียมอุ่ม นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่เทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่ส่งมาพร้อมนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา บุญยัง ไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือวิจัยที่จัดทำนั้น มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชาแนวปฏิบัติและสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย สาขาวิชาวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัยโดยได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อใช้ประกอบการศึกษาดังกล่าว หากต้องการสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกับนักศึกษาโดยตรงได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๓-๒๓๖-๑๗๖๘

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณล่วงหน้า ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร. ฐริพัฒน์ ชาญกิจ)
รองประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ
รักษาการแทนประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

โทร. ๐๒-๕๐๔๘๑๘๑-๖
โทรสาร. ๐๒-๕๐๓๖๑๒

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

สุโขทัยวิทยาเขตราชภัฏวชิรเวศน์

แบบสอบถาม

เรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามทั้งหมดมี 4 ส่วน ให้ท่านอ่านและปฏิบัติตามคำชี้แจงของแบบสอบถามในแต่ละส่วน

2. ข้อมูลจากแบบสอบถามนี้จะใช้ประโยชน์ทางการศึกษาของผู้ศึกษาและประโยชน์ต่อการจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ดังนั้นผู้ศึกษา จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อและตรงตามความเป็นจริงโดยท่านสามารถตอบได้อย่างอิสระตามความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกจริงๆ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ตรงกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวท่าน

1. เพศ

() 1. ชาย () 2. หญิง

2. อายุ

() 1. 21-30 ปี () 2. 31-40 ปี

() 3. 41-50 ปี () 4. 51-60 ปี

() 5. 61 ปีขึ้นไป

3. อาชีพ

() 1. ข้าราชการ () 2. พนักงานเอกชน

() 3. พนักงานรัฐวิสาหกิจ () 4. ธุรกิจส่วนตัว

() 5. เกษตรกร () 6. รับจ้าง

() 7. อื่น.....

4. การศึกษา

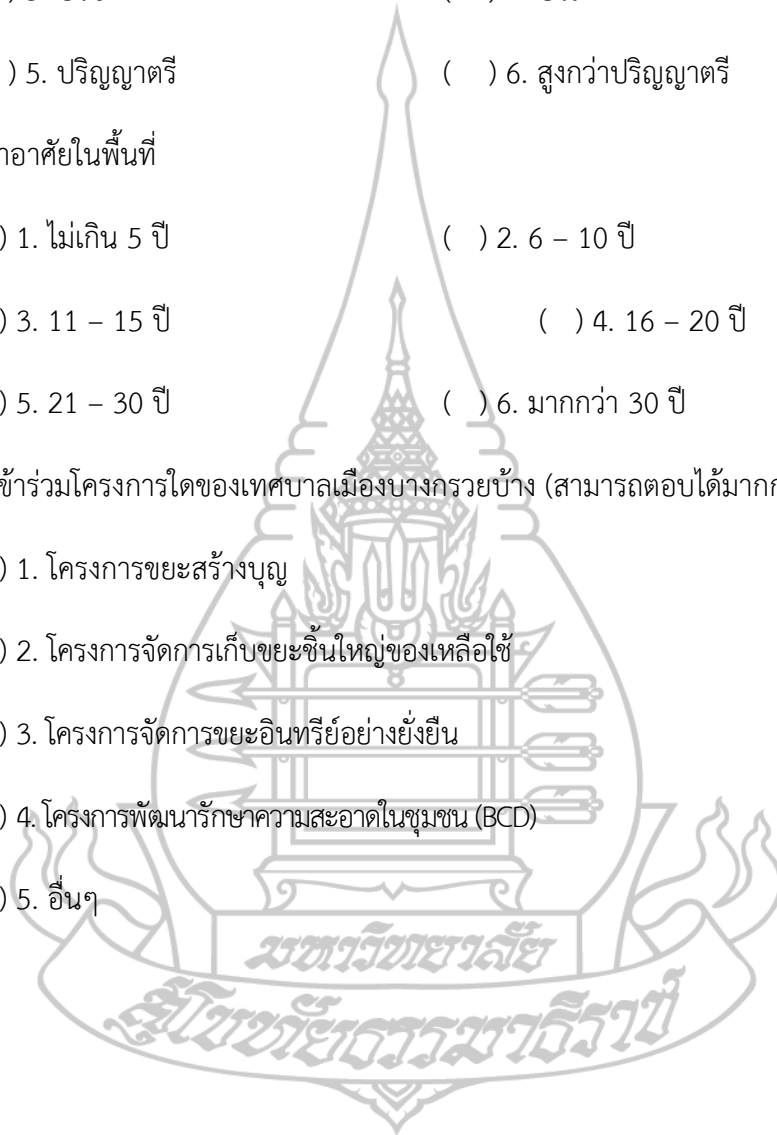
- () 1. ประถมศึกษา () 2. มัธยมศึกษา
- () 3. ปวช. () 4. ปวส.
- () 5. ปริญญาตรี () 6. สูงกว่าปริญญาตรี

5. ระยะเวลาอาศัยในพื้นที่

- () 1. ไม่เกิน 5 ปี () 2. 6 – 10 ปี
- () 3. 11 – 15 ปี () 4. 16 – 20 ปี
- () 5. 21 – 30 ปี () 6. มากกว่า 30 ปี

6. ท่านเคยเข้าร่วมโครงการใดของเทศบาลเมืองบางกรวยบ้าง (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. โครงการขยะสร้างบุญ
- () 2. โครงการจัดการเก็บขยะชิ้นใหญ่ของเหลือใช้
- () 3. โครงการจัดการขยะอินทรีย์อย่างยั่งยืน
- () 4. โครงการพัฒนารักษาความสะอาดในชุมชน (BCD)
- () 5. อื่นๆ

ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอย

คำชี้แจง : ให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่เทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยตามกิจกรรมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการประชาสัมพันธ์โครงการ					
1. การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการวันเวลาและกิจกรรมของโครงการมีความชัดเจน					
2. ช่องทางการประชาสัมพันธ์ และการเผยแพร่ข้อมูลโครงการมีความหลากหลาย					
3. การประชาสัมพันธ์รายละเอียดโครงการทำให้ท่านรู้สึกอยากเข้าร่วมโครงการ					
4. การประชาสัมพันธ์สามารถสื่อสารข้อมูลให้ประชาชนรับทราบอย่างทั่วถึง					
ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่					
5. เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สุภาพ เรียบร้อย และเป็นมิตร					
6. เจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้น ทำงานอย่างรวดเร็ว เต็มใจในการให้บริการ					
7. เจ้าหน้าที่มีความรู้ ในงานตามที่ได้รับมอบหมายและตามตำแหน่งหน้าที่					
8. เจ้าหน้าที่มีความเข้าใจในงาน ให้คำแนะนำและตอบข้อซักถามตรงกับความต้องการ					

ความพึงพอใจในการจัดการขยะมูล ฝอยตามกิจกรรมโครงการที่เกี่ยวข้อง กับการจัดการขยะ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9. เจ้าหน้าที่ปรับปรุงและพัฒนาความรู้ ในการปฏิบัติงานเสมอ					
ด้านงบประมาณ ทรัพยากรที่ใช้					
10. มีวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในโครงการอย่าง เพียงพอ					
11. นำเทคโนโลยีมาใช้ทำให้การดำเนิน โครงการสะดวกและรวดเร็วขึ้น					
12. เทศบาลสนับสนุนทรัพยากรที่ จำเป็นต่อการดำเนินงานในกิจกรรม ต่างๆ อย่างเหมาะสม					
ด้านระยะเวลาการจัดโครงการ					
13. ระยะเวลาการดำเนินโครงการ จัดการขยะมูลฝอยมีความเหมาะสม สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของ ประชาชนในพื้นที่					
14. ระยะเวลาเริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดของ โครงการจัดการขยะมูลฝอยมีความ เหมาะสม สามารถดำเนินงานได้แล้ว เสร็จทันเวลา					

ส่วนที่ 3 ความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอย

คำชี้แจง : ให้ท่านทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับความต้องการของท่านเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยตามกิจกรรมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะ	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
มาตรการการจัดการขยะที่ต้นทาง					
1. ท่านต้องการให้มีการคัดแยกขยะตั้งแต่ในครัวเรือน					
2. ท่านต้องการถังขยะที่แยกประเภทก่อนทิ้งในชุมชน					
3. ท่านต้องการให้ชุมชนมีบทบาทในการกำหนดระเบียบ/กฎเกณฑ์ในการจัดการขยะ					
4. ท่านต้องการให้เทศบาลฯ มีการจัดโครงการฯ ที่เกี่ยวกับการคัดแยกขยะที่ต้นทาง					
มาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะ					
5. ท่านต้องการให้เทศบาลมีการปรับเปลี่ยนค่าธรรมเนียมในการเก็บขนและกำจัดขยะให้สูงขึ้นเพื่อให้มีจำนวนรอบการเก็บต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้น					
6. ท่านต้องการให้มีการเฝ้าระวังการลักลอบทิ้งขยะในบริเวณพื้นที่ที่เป็นทางสาธารณะ					
7. ท่านต้องการให้เทศบาลสนับสนุนให้มีการนำขยะที่สามารถรีไซเคิลได้กลับมาเป็นวัสดุใช้ใหม่					

ความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยตามกิจกรรมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะ	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8. ท่านต้องการการสนับสนุนจากเทศบาลเพื่อให้สามารถจัดการขยะให้เปลี่ยนเป็นรายได้ได้					
9. ท่านมีความต้องการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มากน้อยเพียงใด					
มาตรการการพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ					
10. ท่านต้องการเพิ่มรอบการเข้าเก็บขยะในชุมชน					
11. ท่านต้องการให้มีเจ้าหน้าที่เก็บขยะในชุมชนเพิ่มขึ้น					
12. ท่านต้องการให้เทศบาลออก กฎระเบียบเกี่ยวกับการจัดการขยะ และกำหนดบทลงโทษ					
13. ท่านต้องการให้เทศบาลทำกิจกรรมรณรงค์เพื่อให้ความรู้สร้างความตระหนักในการจัดการขยะให้กับประชาชนในชุมชนเพิ่มขึ้น					

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเพิ่มเติม

ท่านมีความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยใดเพิ่มเติมอีกบ้างอันอาจจะทำให้ท่านเกิดความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจนำไปสู่แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ต่อไป

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามประเด็นสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

คำชี้แจง

1. ประเด็นการสนทนากลุ่มนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยจะนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาใช้เป็นแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรีต่อไป

2. ข้อมูลที่ได้จากการสอบถามครั้งนี้ถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล จะไม่มีการนำไปเปิดเผยหรือนำไปใช้ในทางอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในครั้งนี้แต่อย่างใด

3. ประเด็นคำถามในการสนทนากลุ่มในครั้งนี้นุ่งแสวงหาแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยในอนาคต

หมายเหตุ: ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยสามารถกำหนดประเด็นข้อคำถามอื่น ๆ เพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม หากปรากฏข้อมูลที่มีความน่าสนใจและเกี่ยวข้องในพื้นที่ โดยคำนึงถึงเวลาและเนื้อหาที่ใช้ในการสนทนา

จากผลการสำรวจแบบสอบถาม พบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมโครงการขยะสร้างบุญสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 32.9 รองลงมาโครงการจัดการเก็บขยะขึ้นใหญ่ของเหลือใช้ คิดเป็นร้อยละ 29.6 โครงการพัฒนารักษาความสะอาดในชุมชน (BCD) คิดเป็นร้อยละ 21.7 และโครงการจัดการขยะอินทรีย์อย่างยั่งยืน คิดเป็นร้อยละ 15.8 ตามลำดับ

2. มีความพึงพอใจต่อการประชาสัมพันธ์โครงการ ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ด้านงบประมาณ ทรัพยากรที่ใช้ ด้านระยะเวลาการจัดโครงการ อยู่ในระดับมากทุกด้าน

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี พบว่า ระดับความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยตามมาตรการการจัดการขยะที่ต้นทางอยู่ในระดับมากที่สุด โดยผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้มีการคัดแยกขยะตั้งแต่ในครัวเรือน ต้องการถังขยะที่แยกประเภทก่อนทิ้งในชุมชน ต้องการให้ชุมชนมีบทบาทในการกำหนดระเบียบ/กฎเกณฑ์ในการจัดการขยะ ต้องการให้เทศบาล/ มีการจัดโครงการฯ ที่เกี่ยวกับการคัดแยกขยะที่ต้นทาง ในระดับมากที่สุด ขณะที่ ระดับความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยตามมาตรการการพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ การเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะ อยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 1 ประเด็นคำถามเกี่ยวกับแนวทางการเพิ่มความพึงพอใจในการดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย

1.1 ท่านคิดว่าหากต้องการเพิ่ม/ยกระดับความพึงพอใจต่อการจัดการขยะในโครงการขยะสร้างบุญ โครงการจัดการเก็บขยะชิ้นใหญ่ของเหลือใช้ โครงการจัดการขยะอินทรีย์อย่างยั่งยืน และโครงการพัฒนารักษาความสะอาดในชุมชน (BCD) ให้สูงขึ้น เทศบาลเมืองบางกรวยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมอย่างไร

- ด้านการประชาสัมพันธ์โครงการ
- ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
- ด้านงบประมาณ ทรัพยากรที่ใช้
- ด้านระยะเวลาการจัดโครงการ

ส่วนที่ 2 ประเด็นคำถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยในอนาคต

1.1 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวย จังหวัดนนทบุรี พบว่า ระดับความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยตามมาตรการการจัดการขยะที่ต้นทาง อยู่ในระดับมากที่สุด โดยผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้มีการคัดแยกขยะตั้งแต่ในครัวเรือน ต้องการถังขยะที่แยกประเภทก่อนทิ้งในชุมชน ต้องการให้ชุมชนมีบทบาทในการกำหนดระเบียบ/กฎเกณฑ์ในการจัดการขยะ ต้องการให้เทศบาล/ มีการจัดโครงการฯที่เกี่ยวกับการคัดแยกขยะที่ต้นทาง ในระดับมากที่สุด ท่านคิดว่าควรมีแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยในอนาคตอย่างไร

1.2 จากข้อมูลข้างต้น สำหรับโครงการขยะสร้างบุญ โครงการจัดการเก็บขยะชิ้นใหญ่ของเหลือใช้ โครงการจัดการขยะอินทรีย์อย่างยั่งยืน และโครงการพัฒนารักษาความสะอาดในชุมชน (BCD) ควรต้องมีการปรับปรุงอย่างเป็นรูปธรรมอย่างไร

.....

.....

.....

2.1 จากผลการศึกษาพบว่า ระดับความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยตามมาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะ และการพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ อยู่ในระดับมาก ท่านคิดว่าควรมีแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยในอนาคตอย่างไร

.....

.....

.....

2.2 จากข้อมูลความต้องการของประชาชนตามมาตรการการพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ ในข้อ 2.1 ท่านคิดว่าควรมีการกำหนดแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยในโครงการขยะสร้างบุญ โครงการจัดการเก็บขยะชิ้นใหญ่ของเหลือใช้ โครงการจัดการขยะอินทรีย์อย่างยั่งยืน และโครงการพัฒนารักษาความสะอาดในชุมชน (BCD) อย่างเป็นรูปธรรมอย่างไร

.....

.....

.....

3. จากข้อมูล ท่านคิดว่าแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยในอนาคตแนวทางใด ที่ท่านคิดว่าแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบางกรวยได้ดีที่สุด

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อสกุล	นางสาวเพ็ญภา เกิดภาคี
วัน เดือน ปี เกิด	2 สิงหาคม 2532
สถานที่เกิด	เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	เทศบาลเมืองบางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี
ประวัติการศึกษา	วิทยาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พ.ศ. 2555
ประวัติการทำงาน	นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ

